

उत्पत्तिको पुस्तक

संसारको शुरु

पहिलो दिन - प्रकाश

१ आरम्भमा परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो। २पृथ्वी शून्य थियो, पृथ्वीमा केही पनि थिएन। समुद्रलाई अँध्यारोले ढाकेको थियो अनि परमेश्वरको आत्मा पानीमाथि परिभ्रमण गरिरहन्थ्यो। तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्!” अनि उज्यालो चम्कन थाल्यो। ४परमेश्वरले उज्यालो देख्नु भयो अनि त्यसलाई असल मान्नु भयो। तब परमेश्वरले उज्यालो र अँध्यारोलाई छुट्याउनु भयो। ५परमेश्वरले उज्यालोलाई “दिन” र अँध्यारोलाई “रात” नाउँ दिनु भयो।

साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो पहिलो दिन थियो।

दोस्रो दिन - आकाश

६तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीलाई दुइ भाग पार्न त्यहाँ बतास होस्!” ७यसर्थ परमेश्वरले त्यहाँ बतास सृष्टि गर्नुभयो अनि पानी छुट्टियो। केही पानी बतासमाथि रह्यो अनि केही पानी बतास मुनि। ८परमेश्वरले त्यस बतासलाई “आकाश” नाउँ दिनु भयो। साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो दोस्रो दिन थियो।

तेस्रो दिन - सुखा भूमि र उद्भिद

९तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाश मुनिको पानी एकै ठाउँमा जम्मा होस्, र त्यहाँ सुखा भूमि देखियोस्।” अनि त्यस्तै भयो। १०त्यो सुखा भूमिलाई परमेश्वरले “पृथ्वी” नाउँ राख्नु भयो। अनि एकै ठाउँमा जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” नाउँ राख्नु भयो। परमेश्वरलाई यस्तो भएकोमा असल लाग्यो।

११तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीमा घाँस, अन्न उत्पन्न गर्ने उद्भिद तथा फल हुने बोटहरू उम्रियोस। फल-रुखहरूले बीउ भएका फल फलाउने छन। अनि प्रत्येक रुखले आफ्नै जातिका बीउ उब्जाउनेछ। यी उद्भिदहरू पृथ्वीमा उम्रिउन।” अनि यस्तै भयो। १२पृथ्वीमा घाँस र उद्भिदहरू उम्रे अनि अन्नहरू फले। अनि पृथ्वीमा फलभिन्न बीउहरू हुने फल फल्ने रुखहरू उम्रिए। प्रत्येक उद्भिदले आफ्नै प्रकारको बीउहरू सिर्जना गरे। अनि परमेश्वरले यिनलाई देखेर असल मान्नु भयो।

१३साँभ्र पखो अनि बिहान भयो। यो तेस्रो दिन थियो।

चौथो दिन - सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरू

१४तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमा उज्यालो होस्। यी उज्यालाहरूले दिनहरूबाट रातहरूलाई छुट्याउनेछन्। यो उज्यालाहरूलाई विशेष चिन्हहरूको निम्ति प्रयोग गरिनेछन् र यिनीहरूले सभाहरू कहिले हुने बताउनेछन्। अनि यिनीहरूलाई दिनहरू र वर्षहरू बताउनमा प्रयोग गरिनेछ। १५यी उज्यालाहरू पृथ्वीमा ज्योति चम्काउनको निम्ति आकाशमा रहनेछन्।” अनि यस्तै भयो।

१६यसर्थ परमेश्वरले दुईवटा ठूला-ठूला प्रकाश पुञ्जहरू निर्माण गर्नुभयो। दिनमा प्रयोग गर्नको निम्ति परमेश्वरले ठूलो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो अनि रातको निम्ति सानो प्रकाश-पुञ्ज बनाउनु भयो। परमेश्वरले ताराहरू पनि सृष्टि गर्नु भयो। १७पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नको निम्ति यी प्रकाश-पुञ्जहरू परमेश्वरले आकाशमा राख्नु भयो। १८यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई आकाशमा दिन र रातमाथि शासन गराउनु भयो। यी प्रकाश पुञ्जहरूले अँध्यारोबाट उज्यालो छुट्याए अनि परमेश्वरलाई यो असल लाग्यो।

१९त्यहाँ साँभ्र पखो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो चौथो दिन थियो।

पाँचौँ दिन - माछ र चराहरू

२०तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी धेरै धेरै प्राणीहरूले भरियोस। अनि पृथ्वीमाथि आकाशको फैलावटमा चरा चुरुङ्गीहरू उडून् थाले।” २१यसर्थ परमेश्वरले सामुद्रिक ठूला-ठूला प्राणीहरू र पानीमा पौडिने विभिन्न प्रकारका जीव जन्तुहरू सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आकाशमा उड्ने जाति-जातिका प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभयो। पृथ्वीमा जलचर र थलचर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू परमेश्वरले सृष्टि गरी हेर्नु भयो र ती सबैलाई असल लाग्यो।

२२परमेश्वरले यी सबै प्राणीहरूलाई आशीर्वाद दिएर भन्नुभयो, पानीका प्राणीहरूले धेरै बच्चाहरू जन्माएर समुद्र भरियोस् अनि भूमिमा पनि चरा-चुरुङ्गीहरूले धेरै धेरै बच्चाहरू जन्माएर पृथ्वी भरियोस्।

२३त्यहाँ साँभ्र पखो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो पाँचौँ दिन थियो।

छैतौं दिन-स्थल-चर र मानिसहरू

२४परमेश्वरले भन्नुभयो, “पृथ्वीले धेरै प्रकारका जीवित चीजहरू बनाओस। त्यहाँ घरेलु पशुहरू, घस्त्रने जन्तुहरू अनि सबै प्रकारको जङ्गली जनावरहरू रहोस्। अनि परमेश्वरले इच्छा गर्नु भएभैं नै यी सबै भए।”

२५यसर्थ परमेश्वरले जङ्गली जनावरहरू, पाल्तू जनावर साना साना घस्त्रने जनावर विभिन्न प्रकारका प्राणीहरू सृष्टि गरेर हेर्दा उहाँलाई राम्रो लाग्यो।

२६तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “अब हामी मानिस सृष्टि गरौं। हामी मानिस हाप्रै स्वरूप बनाउनेछौं र मानिस हामी जस्तै हुनेछन्। तिनीहरूले जलचर, नभचर, स्थलचरमा ठूला साना अनि घस्त्रने सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर्नेछन्।”

२७यसर्थ परमेश्वरले आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरले आफ्नै स्वरूपमा मानिसलाई सृष्टि गर्नु भयो। उहाँले पुरुष र स्त्री सृष्टि गर्नुभयो। २८परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिदै भन्नुभयो, “धेरै सन्तानहरू उत्पत्ति गराऊ र पृथ्वी भरेर तिनीहरूको हेरचाह गर। समुद्रका माछाहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीमा हिड्दुल गर्ने, सबै प्राणीहरूमाथि शासन गर।

२९“म तिमीहरूलाई अन्न हुने उद्भिद र फल फल्ने रुखहरू दिन्छु। ती रुखहरूले आफै भित्र फेरि उम्रने बीउ भएका फलहरू दिनेछन् र यी अन्न र फलहरू तिमीहरूको निम्ति खाद्य-पदार्थ हुनेछन्। ३०म फेरि पशुहरूलाई खानका निम्ति हरियो घाँस तथा उद्भिद दिनेछु र पृथ्वीमा भएका प्रत्येक साना-साना घस्त्रने प्राणीहरू, आकाशमा उड्ने चराहरू अनि पृथ्वीका सबै जनावरहरूले, यी चीजहरू खानेछन्।” अनि यस्तै भयो।

३१परमेश्वरले आफूले सृष्टि गरेका प्रत्येक चीजको निरीक्षण गर्नु भयो अनि सबै असल लाग्यो।

त्यहाँ साँभ पस्यो र फेरि अर्को बिहान भयो। यो छैतौं दिन थियो।

सातौं दिन-विश्राम

२ यसरी पृथ्वी, आकाश र तिनीहरूभित्र प्रत्येक वस्तुको सृष्टि पूरा भयो। २परमेश्वरले आफूले गर्दा गरेको काम पूरा गर्नुभयो। यसर्थ, सातौं दिनमा परमेश्वरले आफ्ना कामहरूबाट विश्राम लिनुभयो। ३परमेश्वरले सातौं दिनलाई आशीर्वाद दिनुभयो र एउटा पवित्र दिन बनाउनु भयो, परमेश्वरले यस दिनलाई एक विशेष दिन मान्नुभयो कारण त्यस दिन उहाँले संसार सृष्टि गर्ने कार्यबाट विश्राम लिनु भयो।

मानव जातिको शुरु

४आकाश र पृथ्वीको इतिहास यही हो। परमेश्वरले पृथ्वी र आकाश सृष्टि गर्दा भएका घटनाहरूको कुरा

यही नै हो। ५पृथ्वीमा उद्भिदहरूको उम्रनु अधिका कुरा यही हुन्। भूमिहरूमा केही पनि उम्रेको थिएन, किनभने परमप्रभुले पृथ्वीमा यतिञ्जेल पानीसम्म वर्षाउँनु भएको थिएन। त्यहाँ उद्भिदहरू हेरचाह गर्नलाई कुनै व्यक्ति पनि थिएन। ६पृथ्वीबाट पानी निस्कियो अनि मैदानमा फैलियो।

७तब त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले भूईँबाट माटो उठाउनु भयो अनि मानिस सृष्टि गर्नु भयो। परमप्रभुले मानिसको नाकबाट सास हालिदिनु भयो र यसलाई जिउँदो बनाउनु भयो। ८परमप्रभु परमेश्वरले अदन नाउँ भएको ठाउँमा पूर्वपट्टि एउटा बगैँचा बनाउनु भयो र उहाँले सृष्टि गर्नु भएको मानिसलाई त्यहाँ राख्नु भयो। ९परमेश्वरले भूमिबाट राम्रा-राम्रा रुखहरू अनि खान योग्य फलहरू लाग्ने रुखहरू उमानु भयो। उहाँले बगैँचाको बीचमा जीवनको रूख अनि असल र खराबको ज्ञान दिन योग्य रूख पनि रोप्नु भयो।

१०बगैँचा भिजाउनलाई अदनबाट एउटा नदी बग्यो र पछि त्यो नदी चारवटा शाखाहरूमा विभाजन भयो। ११ती शाखाहरूमध्ये पहिलो शाखा नदीको नाउँ पीशोन हो। यो त्यही नदी हो जुन हवीलाको सम्पूर्ण भूमिमा बग्छ र त्यहाँ सुन पाइन्छ। १२यस प्रदेशको सुन राम्रो दर्जाको छ। धूप गोमेद र पत्थर पनि पाइन्छन्। १३दोस्रो नदीको नाउँ गीहोन हो र कूश देशको सम्पूर्ण भूमिमा बग्ने नदी पनि यही हो। १४तेस्रो शाखा नदीको नाउँ हिददेकेल हो र यो नदी अशशूरको पूर्वीतिर बग्छ। चौथो शाखा नदीको नाउँ यूफ्रेटिस हो।

१५तब परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई लानु भयो अनि बगैँचा खन-जोत अनि हेरचाह गर्न उसलाई राख्नु भयो। १६परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई आज्ञा दिनु भयो। परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीले कुनै चिन्ता बिना यस बगैँचाको कुनै पनि रुखबाट फलहरू खान सक्छौ।” १७तर तिमीले त्यस रुखको कुनै फल खानु हुँदैन जसले असल र खराबको ज्ञान दिन्छ, किनभने जुन दिन तिमी त्यस रुखको फल खान्छौ निश्चयनै त्यस दिन तिमी आफै मर्नेछौ।”

पहिलो स्त्री

१८तब फेरि परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसको लागि एक्लो बस्नु राम्रो होइन। म उसको लागि एकजना सहयोगी बनाउनेछु जो उ जस्तै नै हुनेछे।”

१९यसर्थ परमप्रभु परमेश्वरले जमीनका सबै पशुहरू र आकाशमा चरा-चुरुङ्गीहरू सृष्टि गरी तिनीहरूको के के नाउँ राख्दा रहेछन् भनी मानिसकहाँ पठाउनु भयो। अनि मानिसले तिनीहरूलाई जे भने तिनीहरूको त्यही नाउँ रहयो। २०अनि मानिसले पाल्तू गाई वस्तु, आकाशमा उड्ने चरा-चुरुङ्गीहरू र जङ्गली जनावरहरूको नाउँ राख्यो। तर मानिसको निम्ति कुनै सहयोगी साथी

पाएन। २१त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई गहिरो निद्रामा सुताउनु भयो। जब त्यो मानिस गहिरो निद्रामा पर्यो उहाँले एउटा करङ्ग त्यस मानिसबाट निकाल्नु भयो तब परमेश्वरले करङ्ग निकालेको ठाउँमा मासुले पुरिदिनुभयो। २२त्यस मानिसबाट निकालिएको करङ्गबाट उहाँले एउटी स्त्री मानिस सृष्टि गरी तिनलाई त्यस मानिस कहाँ ल्याउनु भयो। २३तब त्यस मानिसले भने,

“आखिरमा म जस्तै अर्को एउटा व्यक्ति उसको हड्डी मेरो हड्डी बाट आयो अनि उसको शरीर मेरो शरीरबाट आयो। किनभने तिनी एउटा मानिसबाट निकालिएकी हुनाले म तिनलाई स्त्री मानिस भन्नेछु।”

२४यसकारण, एकजना मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध राख्छ। यसरी दुइजना मानिसहरू एउटै बनिन्छन्।

२५त्यो मानिस र तिनकी पत्नी नाङ्गै भएता पनि तिनीहरूमा लाज भन्ने थिएन।

पापको शुरु

३ परमप्रभु परमेश्वरले सृष्टि गर्नु भएको सबै जन्तुहरू मध्ये सर्प अत्यन्त धूर्त थियो। सर्पले उसलाई सोध्यो, “हे नारी! के परमेश्वरले बगैँचामा कुनै पनि रुखबाट फल खानु हुँदैन भनी मनाही गर्नु भएको छ?”

२त्यस स्त्रीले सर्पलाई उत्तर दिईन्, “होइन! परमेश्वरले त्यसो भन्नु भएन। हामीले बगैँचामा भएका रुखहरूको फल खान सक्छौं। ३तर परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीहरूले बगैँचाको बीचमा भएको रुखको फल खानु हुँदैन, तिमीहरूले छुनु पनि हुँदैन, नत्र तिमीहरू मर्नेछौं।”

४तर सर्पले स्त्रीलाई भने, “तिमीहरू निश्चय मर्ने छैनौं। ५परमेश्वरले पनि जान्नु हुन्छ जब तिमीहरूले त्यस रुखको फल खान्छौ तिमीहरूको ज्ञान खोलिन्छ अनि तिमीहरू कुन असल कुन खराब जान्ने ज्ञानी भई परमेश्वर जस्तै हुनेछौ।”

६तब त्यो स्त्रीले त्यस रुखको फल हेर्नमा राम्रो र खानमा पनि असल बुझिन् कारण त्यस रुखको फलले ज्ञान दिन्थ्यो त्यस रुखबाट केही फलहरू टिपेर खाई अनि आफूसँग भएको मानिसलाई पनि खान दिई र उसले पनि खायो।

७तब तिनीहरूले केही अनौठो अनुभव गरे। तिनीहरूले देखे तिनीहरू नाङ्गै थिए। यसर्थ तिनीहरूले नेभाराको पात गाँसे अनि आफ्ना निम्ति लुगाहरू बनाए।

८जब साँझको हावा बहिरहेको थियो परमप्रभु परमेश्वर बगैँचामा घुमिरहनु हुँदा ती पुरुष र स्त्रीले परमप्रभु परमेश्वरको आवाज चाल पाएर तिनीहरू बगैँचाको रूखहरूमाभ लुके।

९परमप्रभु परमेश्वरले त्यस पुरुष मानिसलाई बोलाउनु भयो अनि सोध्नु भयो, “तिमी कहाँ छौ?”

१०तब त्यस पुरुष मानिसले उत्तर दियो, “तपाईंको आवाज मैले बगैँचा भित्र चाल पाएर म नाङ्गै रहेको हुँदा डराए र म लुकेँ।”

११तब परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमी नाङ्गो छौ भनी कसले भन्यो? के तिमीले मैले जुन रुखबाट फल नखानु भनी आज्ञा दिएको थिएँ त्यसैको फल त खाएनौ?”

१२त्यस मानिसले भने, “स्त्री जो तपाईंले मसित बस्न दिनु भयो, उसैले मलाई रूखको फल दिईन् अनि मैले खाएँ।”

१३तब परमप्रभु परमेश्वरले त्यस स्त्री मानिसलाई भन्नुभयो, “तिमीले किन यस्तो काम गर्यौ?” तब त्यस स्त्रीले भनी, “सर्पले मलाई धोका दियो र मैले त्यो फल खाँएँ।”

१४तब परमप्रभु परमेश्वरले सर्पलाई भन्नुभयो, “तैले यस्तो काम गरेको हुनाले तलाई अन्य पशुहरू गाई-वस्तु र अरु सबै जङ्गली पशुहरूलाईभन्दा अभै ज्यादा सराप दिनेछु। तैले तेरो जीवन भरी आफ्नो पेटले घस्नु र माटो खाएर बस्नु परोस्।

१५म तँ र त्यस स्त्रीमाभ शत्रुता सृष्टि गर्नेछु। तेरो सन्तान र त्यस स्त्रीका सन्तानमाभ पनि शत्रुता सृष्टि गर्नेछु जसले गर्दा त्यसका सन्तानहरूले तेरो टाउको किच्याउनेछन् अनि तेरो सन्तानहरूले पनि तिनीहरूको कुर्कुचामा डस्नेछन्।”

१६त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस स्त्रीलाई भन्नुभयो,

“जब तिमी गर्भ धारण गर्नेछौ त्यस अवस्थामा म तिमीलाई अति कष्ट दिनेछु र आफ्नो सन्तान जन्माउने बेलामा तिमीले साह्रै नै प्रसव वेदना सहनु पर्नेछ। तिमी आफ्नो पतिको चाहना गर्नेछौ। तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ।” *

१७त्यसपछि परमप्रभु परमेश्वरले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो,

“जब तिमीले तिमी पत्नीको कुरा मानेर मैले नखानु भनी आज्ञा दिएको रुखको फल खायो र म तिम्रो कारणले भूमिलाई सरापने छु जुन खाद्य पदार्थ भूमिबाट तिमीले पाउनेछौ त्यसको निम्ति तिमीले तिम्रो सारा जीवन भरि मेहनत गर्नु पर्नेछ।

१८त्यो भूमिले तिम्रो निम्ति जङ्गली घाँस र काँडाहरू उमार्नेछ अनि तिमीले जङ्गलमा उम्रेको सागपात खानु पर्नेछ।

१९तिमीले आफ्नो आहारको निम्ति आफ्नो अनुहार पसीनाले छयापछयापती नहुञ्जेलसम्म मेहनत गर्नु पर्नेछ,

तिमी ... शासन गर्नेछ तिमी आफ्नो पतिलाई नियन्त्रण गर्न चाहन्छौ यो हिब्रूमा उत्पत्ति ५:१ मा जस्तै छ। तर उनले तिमीलाई शासन गर्नेछ।

मरुञ्जेलसम्म नै तिमीले मेहनत गर्नु पर्नेछ। त्यसपछि तिमी फेरि माटोमा मिल्नेछौ। मैले तिमीलाई बनाउदा माटोको प्रयोग गरेको थिएँ र जब तिमी मर्ने छौ फेरि माटोमा मिल्नेछौ।”

२०त्यस आदमले आफ्नी पत्नीको नाउँ हव्वा राख्यो किनभने सबै मानिसहरूकी तिनी आमा हुन्।

२१परमप्रभु परमेश्वरले पशुको छालको लुगा बनाउनु भयो र त्यो मानिस र उसकी पत्नीलाई लगाउन दिनु भयो।

२२परमप्रभु परमेश्वरले भन्नुभयो, “हेर, त्यो मानिस हामी जस्तै भएको छ उनले राम्रो अनि नराम्रो विषयमा जान्दछ र अब जीवनको रूखबाट उनले फल खान सक्छ यदि उनले त्यो फल खायो भने, ऊ सधैंको निम्ति बाँच्नेछ।”

२३परमप्रभु परमेश्वरले आदमलाई बलपूर्वक जमीन जोत्नु निकाल्नु भयो जहाँबाट उसलाई सिर्जना गरिएको थियो। २४उहाँले मानिसलाई टाढो खेदनुभयो अनि अदनको बगैँचाको पूर्वतिर प्रवेशद्वारमा उहाँले एक जना स्वर्गदूत अनि एउटा प्रज्वलित तरवार जो जीवनको रूखतिर जाने बाटोको सुरक्षा गर्दै चारैतिर घुमिरहन्थ्यो।

पहिलो परिवार

आफ्नी पत्नी हव्वासँग आदमको सहवास भयो अनि तिनी गर्भवती भएर एउटा छोरो कथिनलाई जन्माइन। तिनले भनिन, “परमप्रभुको सहायताद्वारा मैले एउटा मानिसलाई जन्म दिएँ।”

रतिनले फेरि अर्को छोरो हाबिललाई जन्माइन। हाबिल भेडा गोठालो भयो अनि कथिन खेतीवाला भयो।

पहिलो हत्या

३केही समय पश्चात कथिनले भूमिको उब्जनीबाट केही खाने कुरो परमप्रभु कहाँ भेटीस्वरूप चढाउन ल्यायो। ४हाबिलले पनि आफ्नो भेडाको बथानबाट पहिले जन्मेको भेडाको उत्तम भाग चढाउन ल्यायो।

अनि हाबिलले ल्याएको भेटी परमप्रभुले स्वीकार गर्नुभयो। ५तर परमप्रभुले कथिन र उनले चढाएको भेटी स्वीकार गर्नु भएन। यसर्थ कथिन साह्रै रिसायो र दुःखी भयो।

६-७परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तँ किन रिसाएको छस्? तँ किन आफ्नो अनुहार अँध्यारो पार्दछस्? यदि तँले राम्रो काम गरिस् भने म तलाई स्वीकार गर्छु अनि तँले नराम्रो काम गरिस् भने पापले तलाई एकदमै नियन्त्रण गर्नेछ तर तँ यसको मालिक हुनै पर्छ।”

८कथिनले उसको भाइलाई भने, “हामी खेतमा जाऔँ!” अनि तिनीहरू खेतमा गएका थिए, कथिनले उसको भाइलाई आक्रमण गरी तिनलाई मार्यो।

९तब परमप्रभुले कथिनलाई भन्नुभयो, “तेरो भाइ हाबिल कहाँ छ?”

तब कथिनले उत्तर दियो, “म जान्दिन, मेरो भाइको हेरचाह गर्ने काम मेरो हो र?”

१०त्यसपछि, परमप्रभुले कथिनलाई सोध्नु भयो, “तँले उसलाई के गरिस्? कारण भूमिबाट उसको रगत मसँग कराउँदैछ। ११तँले तेरो भाइको हत्या गरिस् र तेरो हातबाट रगत पिउनलाई भूमिले मुख बाही रहेकोछ। यसकारण अब म त्यस भूमिमा नराम्रो कुराहरू हुने बनाइदिनेछु। १२जब तँले त्यो भूमिमा केही रोप्छस् तेरो निम्ति त्यस भूमिले केही फसल दिने छैन। पृथ्वीमा तेरो एउटा घर पनि हुने छैन, तँ एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुमिहिँड्ने छस्।”

१३तब कथिनले परमप्रभुलाई भने, “यो दण्ड चाँहि मैले सहन सक्नेभन्दा धेरै भयो। १४हेर्नेहोस, आज तपाईंले मलाई जमीनबाट निकालिदिनु भयो अनि म तपाईंको नजरबाट बाहिर रहनु पर्यो, यस पृथ्वीमा बेघरबारे घुमिहिँड्ने हुने भएँ र जसले पनि मलाई भेट्छ मलाई मार्नेछन्।”

१५तब परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, “यस्तो हुन पाउने छैन! यदि कसैले तलाई मार्ल भने त्यसलाई म कठोर दण्ड दिनेछु।” तब परमप्रभुले कथिनमाथि यस्तो एउटा चिन्ह लगाउनु भयो जसले गर्दा त्यो देखेपछि कसैले कथिनलाई मार्ने छैन।”

कथिनको परिवार

१६तब कथिन परमप्रभुको सामुन्नेबाट टाढा गएर अदनको पूर्वपट्टि नोद देशमा बस्न थाल्यो।

१७कथिनको उसकी पत्नीसित सहवास भयो र तिनी गर्भवती भईन र हनोक नाउँ भएको एउटा छोरा जन्माइन। अनि कथिनले एउटा शहर बनायो र त्यो शहरको नाउँ हनोक राख्यो।

१८हनोकको ईराद नाउँको छोरा जन्म्यो। ईरादको एउटा छोरो भयो र उसको नाउँ महूयाएल राखियो। महूयाएलको पनि मतूशाएल नाउँको छोरो भयो अनि मतूशाएलको पनि लेमेक नाउँको छोरो भयो।

१९लेमेकले दुइवटी स्त्रीहरूसित विवाह गर्‍यो, तिनीहरूको नाउँ आदा र सिल्ला थियो। २०आदाले याबाल नाउँको छोरोलाई जन्म दिइन्। याबाल पालमा बस्ने र गाई-वस्तुहरू पाल्नेहरूको पुर्खा थिए। २१याबालको भाइको नाउँ यूबाल थियो अनि तिनी नै वीणा र बाँसुरी बजाउनेहरू सबैका पुर्खा थिए। २२सिल्लाले तूबल कथिनलाई जन्माइन् जो सबै प्रकारका पीतल र फलामको हतियारहरू बनाउथ्यो। तूबल कथिनका बहिनीको नाउँ नामा थियो।

२३लेमेकले आफ्ना पत्नीहरूलाई भने, “हे आदा र सिल्ला! मेरा कुरा सुन! लेमेकका पत्नीहरू हो, म के

भन्छु, सुन। मलाई चोट पुग्दाउने मानिसलाई मैले माउँ, त्यस जवान केटोले मलाई हिकार्यो मैले उसलाई माउँ।

२४ यदि कयिनलाई मारेकोमा सात गुणा बढी दण्ड भयो भने, लेमेकलाई मारेकोमा सतहत्तर गुणा बढी दण्ड हुनेछ।”

आदम र हव्वाको नयाँ पुत्र भए

२५ आदमको फेरि आफ्नी पत्नीसित सहवास भयो र तिनले फेरि एउटा छोरो जन्माइन् जसको नाउँ सेत राखियो। तिनले भनिन्, “कयिनले हाबिललाई मारेकोले उसको सट्टामा परमेश्वरले मलाई अर्को बालक दिनु भयो।” २६ सेतको पनि एउटा छोरो भयो जसको नाउँ एनोश थियो। यही समयदेखि मानिसहरूले परमप्रभुलाई विश्वास गर्न थाले।

आदमको पारिवारिक इतिहास

५ आदमको परिवारको विषयमा लेखिएको इतिहास यही हो। परमेश्वरले मानिसको सृष्टि गर्दा आफ्नै प्रतिरूपमा मानिसको सृष्टि गर्नुभयो। २ परमेश्वरले मानिसलाई पुरुष र स्त्री दुई रूपमा सृष्टि गर्नुभयो। जब उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो तिनीहरूलाई आशिष दिनु भयो अनि तिनीहरूलाई “मानिसजाति”* भन्नुभयो।

३ जब आदम १३० वर्षको वृद्ध भएका थिए, तिनको फेरि अर्को एउटा छोरो जन्मियो र उनले छोरोको नाउँ सेत राखियो। ४ सेतको जन्म भएपछि आदम अझ ८०० वर्ष सम्म जीवित रहे अनि उनको अरु पनि छोरा-छोरीहरू भए। ५ आदम ९३० वर्षसम्म बाँचेर मरे।

६ जब सेत १०५ वर्षको भए तब उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ उनले एनोश राखे। ७ एनोश जन्मेपछि सेत ८०७ वर्षसम्म जीवित रहे र यो समयमा सेतका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे। ८ यसर्थ सेत जम्मा ९१२ वर्षसम्म बाँचेर मरे।

९ एनोशको उमेर ९० वर्षको भएपछि उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ केनान राखियो। १० केनान जन्मेपछि एनोश ८१५ वर्ष सम्म बाँचे। यो समयमा एनोशका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे ११ यसर्थ एनोश जम्मा ९०५ वर्ष बाँचेर मरे।

१२ केनान ७० वर्ष पुगेपछि उसको एउटा छोरा जन्मियो, उनले छोरोको नाउँ महलेल राखे। १३ महलेलले जन्म लिएपछि केनान ८४० वर्ष उमेरसम्म बाँचे। त्यस समयमा केनानका आठ छोरा-छोरीहरूले पनि जन्म लिए। १४ यसर्थ केनान ९१० वर्ष सम्म बाँचेर मरे।

मानिसजाति को अर्थ यस नाउँको अर्थ हुन्छ “मान्छे” अथवा “मानिस” यो “पृथ्वी” अथवा रातो “माटो” शब्दको अर्थ जस्तै छ।

१५ जब महलेल ६५ वर्षको भयो उसको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ येरेद राखियो। १६ येरेद जन्मेपछि महलेल ८३० वर्ष सम्म बाँचे र त्यस अवधिमा उसका धेरै छोरा-छोरीहरू जन्मे। १७ यसर्थ महलेल जम्मा ८९५ वर्ष सम्म बाँचे।

१८ जब येरेद १६२ वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ हनोक राखियो। १९ हनोक जन्मिएपछि येरेद ८०० वर्ष सम्म बाँचे। यस अवधिमा येरेदका अरु छोरा-छोरीहरू भए। २० यसर्थ येरेद जम्मा ९६२ वर्षसम्म बाँचे।

२१ जब हनोक ६५ वर्ष पुगे उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ मतूशेलह राखियो। २२ मतूशेलह जन्मेपछि हनोक ३०० वर्ष सम्म परमेश्वरको पछि-पछि हिँडिरहे। यस अवधिमा उसको अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे। २३ यसर्थ हनोक ३६५ वर्ष सम्म बाँचे। २४ एक दिन हनोक परमेश्वरसित हिँडिरहेको समयमा हनोक हराए। परमेश्वरले उसलाई जिउँदै स्वर्ग लानु भयो।

२५ जब मतूशेलह १८७ वर्षको थिए उनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ लेमेक राखियो। २६ लेमेक जन्मेपछि मतूशेलह ७८२ वर्षसम्म बाँचे। यस अवधि-मित्र तिनको अन्य छोरा छोरीहरू पनि जन्मे। २७ यसर्थ मतूशेलह ९६९ वर्षसम्म बाँचे।

२८ जब लेमेक १८२ वर्षको थिए उनको एउटा छोरा जन्मियो। २९ उनले आफ्नो छोरोको नाउँ नूह राखे। उनले भने, “यसले हाम्रो काममा विश्राम दिओस। परमेश्वरले भूमिलाई सराप दिनु भएकोले हामी खेतीको लागि कठिन परिश्रम गर्छौं। तर नूहले हामीलाई विश्राम दिनु हुनेछ।”

३० नूह जन्मेपछि लेमेक ५९५ वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा उनका अरु छोरा छोरीहरू जन्मे। ३१ लेमेक जम्मा ७७७ वर्षसम्म बाँचे।

३२ नूह ५०० वर्ष पुगेपछि उनको शेम, हाम र येपेत छोराहरू जन्मे।

मानिसहरू दुष्ट हुन्छन्

६ पृथ्वीमा जब मानिसहरूको संख्या बढ्दै गयो, तिनीहरूले कन्याहरूलाई जन्म दिए। २ परमेश्वरका छोराहरूले ती मानव कन्याहरूलाई मन पराए। यसकारण परमेश्वरका छोराहरूले आफूले रोजेका केही कन्याहरूलाई विवाह गरे। ३ तब परमेश्वरले भन्नुभयो,

“तिनीहरू मरणशील भएकाले मानव रूपमा लामो समयसम्म बाँच्ने छैनन्। ३ तिनीहरूको आयु केवल १२० वर्षसम्म मात्र हुने छ।”

४ यस पृथ्वीमा नपील मानिसहरू त्यस समय र त्यसपछि पनि थिए। परमेश्वरका छोराहरूले जब मनुष्य कन्याहरूसित शारीरिक सम्बन्ध राखे तिनीहरूले

परमेश्वरका छोराहरूका नानीहरू जन्माए। तिनीहरू प्राचीन समयबाट नै प्रसिद्ध लडाकुहरू थिए।

५परमप्रभुले देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूमा दुष्टता अत्यन्तै धेरै थियो अनि तिनीहरूले मनमा जे चिताउँद थिए सधैं विचारहरू नै दुष्टपूर्ण हुन्थ्यो। ६अनि परमप्रभु पृथ्वीमा मनुष्य जाति सृष्टि गरेकोमा दुःखी हुनु भयो। त्यसले परमप्रभुलाई हृदयबाट नै दुःखी तुल्यायो। ७तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “पृथ्वीबाट नै यी मानिसहरूलाई म ध्वंश पार्ने छु। म मानिस, घस्त्रने र अन्य पशुहरू अनि आकाशमा उड्ने चराहरू जे मैले सृष्टि गरे म सबैलाई ध्वंश पार्नेछु।”

८तर नूहले परमप्रभुलाई खुशी तुल्याए।

नूह र महा जलप्रलय

९यो नूहको पारिवारीक इतिहास हो। नूह उसको जीवनभरि एकजना असल व्यक्ति थिए। नूहले सधैं परमेश्वरको अनुसरण गर्द थिए। १०नूहका तीन छोराहरू शेम, हाम र येपेत नाउँ भएका थिए।

११परमेश्वरको नजरमा पृथ्वी भ्रष्ट थियो। मानिसहरूले पृथ्वीमा हिंसा व्याप्त पारेका थिए। १२परमेश्वरले पृथ्वीमा देख्नु भयो पृथ्वीका मानिसहरूले आफ्नो जीवन भ्रष्ट पारेकोले पृथ्वी नै नष्ट भएको थियो।

१३तब परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “मानिसहरूको हिंसाले पृथ्वी भरिएकोले यसमा भएका सबै प्राणीहरूलाई नष्ट पार्न मैले निर्णय लिएँ। यसर्थ पृथ्वीसितै तिनीहरू सबैलाई म भट्टै नष्ट पार्नेछु। १४तैले खोपेर काठको एउटा जहाज बनाउनु र त्यसमा कोठाहरू बनाउनु र त्यसको भित्री र बाहिर पट्टि अलकत्राले लिप्नु।

१५“त्यो जहाज ३०० हात लामो, ५० हात चौडा र ३० हात अल्गो बनाउनु र १६त्यसमा छाना लगाउनु। जब छानाको एक हात तल भयाल बनाउनु। त्यस जहाजको एकापट्टि एउटा ढोका राख्नु र त्यसमा पहिलो, दोस्रो र तेस्रो तला बनाउनु।

१७“मेरो भागमा म यस धरतीका सबै प्राणीहरूको सर्वनाश पार्न खतरनाक बाढी ल्याइरहेको छु। सजीव वस्तुहरू मर्नेछन्। १८तर म तँसँग एउटा करार गर्नेछु। त्यो जहाजभित्र पस्दा तँले आफूसँग आफ्नो छोराहरू, पत्नी, अनि बुहारीहरू लानु। १९अनि आफूसँग प्रत्येक जोडी जीवित प्राणी जहाजभित्र लानु, ती जीवित प्राणीहरू सबै भाले पोथीको जोडी होस् र तिनीहरू पनि तिमीहरूसितै बाँचिरहुन्। २०जीवन रक्षाको निम्ति प्रत्येक जातका पशु चरा र घस्त्रने प्राणीहरू त्यहाँ तिमीहरूसित रहनेछन्। २१अनि तेरो भागमा सबै प्रकारको खाद्य सामग्री भोजनको लागि जम्मा गर। तेरो र ती सब प्राणीहरूका निम्ति भोजन हुनेछ।”

२२परमेश्वरको आज्ञा अनुसार नूहले प्रत्येक काम पूरा गर्‍यो।

जलप्रलय प्रारम्भ

७ त्यसपछि परमप्रभुले नूहलाई भन्नुभयो, “आफ्नो पुरै परिवारसित जहाजमा पस किनभने पृथ्वीमा अहिले जीवित रहेका मानिसहरूमा तँ मात्र असल मानिस भनी मैले देखेँ। २सात जोडी, सातवटा भाले र सातवटा पोथी शुद्ध पशुहरू र एक जोडी एउटा भाले र एउटा पोथी अशुद्ध पशु। ३अनि सबै जातका चराहरूबाट पनि सातवटा भाले र सातवटा पोथी लिएर जहाजभित्र पसा। यी पशु-चराहरू अरु सबै ध्वंश गरिए पछि यिनीहरूका जातिहरूलाई पृथ्वीमा बचाई राख्नु यी सब तैले लानु पर्छ। ४अबदेखि सातौं दिनमा म यस पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रात पानी पार्नेछु अनि यस पृथ्वीबाट मैले सृष्टि गरेका सबै जीवित प्राणीहरू ध्वंश पार्नेछु।” ५अनि परमप्रभुबाट भएको आज्ञा नूहले पूर्ण रूपले पालन गरे।

६जब पृथ्वीमा प्रलय आयो नूह ६०० वर्ष पुगेका थिए ७प्रलयबाट बाँच्नको निम्ति नूह आफ्नो छोराहरू अनि पत्नी र बुहारीहरू लिएर जहाजभित्र पसे। ८-९तब प्राणीहरू, नर र नारी, जोडी नूहकहाँ जहाजमा आए। परमेश्वरले आज्ञा गर्नु भए अनुसार धरतीमा सबै स्वच्छ, अस्वच्छ प्राणीहरू तथा घस्त्रने प्राणीहरू आए। १०अनि ठीक सात दिनपछि पृथ्वीमा जल-प्रलयको पानी पर्नलाग्यो।

११नूहको जीवनको ६०० वर्षको दोस्रो महीनाको सातौं दिनमा जमीनबाट मूल फुट्यो अनि आकाशमा ठूला-ठूला प्वालहरू बनिए। १२अनि पृथ्वीमा मूसलधारे पानी चालीस दिन चालीस रात एकोहोरो परिरह्यो। १३त्यही दिन नूह, उसकी पत्नी, छोराहरू शेम, हाम र येपेत अनि बुहारीहरू जहाज भित्र गए। १४ती मानिसहरू, प्रत्येक जातका भाले पोथी गरी जोडी जोडी वन पशुहरू, घरमा पालिने पशुहरू, भूँईमा घस्त्रने जन्तुहरू अनि प्रत्येक जातका चराहरू जहाजमा पसे। १५यी सबै पशु-चराहरू नूहसँगै जहाजमा पसे। सास फेर्ने सबै जीवित प्राणीहरू भाले र पोथीको जोडीको दलमा ती पशु चराहरू जहाजमा आए। १६यी सबै पशुहरू परमेश्वरले नूहलाई दिनु भएको आज्ञा अनुसार जोडी जोडी भएर आए। त्यसपछि परमप्रभुले जहाजको ढोका बन्द गरिदिनु भयो।

१७जल प्रलय पृथ्वीमा चालीस दिन चालीस रातसम्म भयो। पानी बढेर जहाजलाई जमीनबाटमाथि उचाल्न थाल्यो। १८पानीको स्तर माथि उठ्यो अनि नाव पानीमा तैरिन थाल्यो। १९पानी यति साह्रो बढ्यो अग्लो-अग्लो पहाडहरू पनि पानीले ढाकिए। २०एकोहोरो पानी परिरहेकोले पृथ्वीमा यति धेरै पानी भयो अग्ला पहाडहरू पनि पानीमा बीस फिट डुबे।

२१-२२पृथ्वीमा बस्ने सबै पुरुष र स्त्रीहरू घरेछु पशुहरू, र जङ्गली पशुहरू, पृथ्वीमाथि उड्ने सबै

प्राणीहरू अनि सबै सजीव वस्तुहरू जो सुखा भूमिमा थिए मरे। २३यसर्थ पृथ्वीको सतहमा रहने मानिसहरू, पशुहरू, घस्त्रिने जन्तुहरू अनि आकाशमा उड्ने प्राणीहरू परमेश्वरले नष्ट पार्नु भयो। यी सब प्राणीहरूलाई पृथ्वीबाट नष्ट गरियो। केवल नूह र उनीसँगै जहाजमा भएका मानिसहरू र अन्य प्राणीहरू मात्र जीवित रहे। २४एक सय पचास दिनसम्म परेको पानी पृथ्वीमाथि बगिरह्यो।

जल प्रलयको अन्त

नूह र उनीसित जहाजमा जो मानिस पशु र चराहरू थिए, तिनीहरूलाई परमेश्वरले सम्भन्नु भयो। परमेश्वरले पृथ्वीमा हावा बगाउनु भयो। र पानी बिस्तारै घट्न थाल्यो।

२आकाशबाट पानी पर्न छोडे पछि भूमिमुनिबाट पनि पानी बग्न छोड्यो। ३त्यसपछि बिस्तारै जमीनमा पानी घट्न थाल्यो। १५० दिन पुगेपछि पानी घटेको थियो ४अनि सातौं महीनाको सत्रौं दिन अरारात पर्वतमा जहाज अडियो। ५यसरी पानी दशौं महीना नपुगुञ्जेलसम्म घटिरह्यो महीनाको पहिला दिन पर्वतको चुचुराहरू देखिए।

६त्यसपछि चालीसौं दिनको अन्तमा नूहले जहाजको ढोका खोलेर एउटा कागलाई उडाई दिए। ७अनि त्यो काग पृथ्वीमा पानी नसुकुञ्जेलसम्म उडेर जाँदै फर्कदै गरिरह्यो। ८त्यसपछि उनले फेरि पृथ्वीको सतहमा पानी सुकी सकेको छ छैन जान्न जहाजबाट एउटा ढुकुर उडाई दिए।

९तर त्यस ढुकुरले पृथ्वीमा कतै आफ्नो पाऊ राख्ने ठाउँ पाएन। जमीनमा कतै पाऊ राख्ने ठाउँ नपाएर त्यो ढुकुर फर्केपछि नहुले हात फिजाएर त्यसलाई समाती जहाजभित्र पसाए।

१०नूहले अझै सात दिन पर्खेर फेरि त्यस ढुकुरलाई जहाजबाट बाहिर उडाइदिए, ११अनि त्यो ढुकुर साँभमा फेरि जहाजमा नै फर्किएर आयो। यस पल्ट नूहले पृथ्वीको सतहबाट पानी सुकेको चाल पाए कारण यस पल्ट त्यस ढुकुरले आफ्नो चुच्चोमा एउटा भद्राक्षको पात चेपेर ल्याएको थियो। १२त्यसपछि नूहले फेरि सात दिनसम्म पर्खे र त्यही ढुकुरलाई जहाजबाहिर उडाई दिए तर यस पल्ट त्यो ढुकुर फर्केर नूह भएको जहाजमा आएन।

१३नूहको उमेरको ६०१ वर्ष भएको थियो पहिलो महीनाको पहिलो दिन पृथ्वीको सतहमाथि पानी पूर्णरूपले सुक्यो। यसर्थ नूहले जहाजको ढोका खोलेर हेर्दा देख्यो पृथ्वीको सतहमा पानी सुकिसकेको थियो। १४दोस्रो महीनाको सताइसौं दिनमा पृथ्वीको सतहबाट सम्पूर्ण रूपले पानी सुकेको थियो।

१५तब परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, १६“तँ, तेरी

पत्नी, तेरा छोराहरू र बुहारीहरू लिएर जहाज बाहिर आइज। १७जहाजमा तँसँग जे जति चराहरू, पाल्तू जनावर, वनका जनावर भूमिमा घस्त्रिने जन्तुहरू ती सब भूमिमा ओहाल जसले गर्दा तिनीहरूले पृथ्वीमा आफ्नो सन्तान बढाउन, पशुहरूले तिनीहरूको संख्या पृथ्वीमा बढाउनु।”

१८यसर्थ, नूह, उनका छोराहरू, उनकी पत्नी तथा बुहारीहरू जहाजबाट बाहिर भूमिमा निस्के। १९आफ्नो-आफ्नो परिवार, प्रत्येक जनावर, घस्त्रिने प्राणीहरू, प्रत्येक चरा जो पनि पृथ्वीमाथि हिँडुलु गर्छन तथा आकाशमा उड्छन् पृथ्वीमा ओर्लिए।

२०त्यसपछि नूहले परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी उभ्याए र उनले केही पवित्र पशुहरू र पवित्र चराहरू परमप्रभुको निम्ति वेदीमा होमबलि चढाए।

२१परमप्रभुले त्यस बलिदानहरूको बास्ना लिएपछि मनमा भन्नुभयो, “फेरि पृथ्वीलाई कहिल्यै पनि सराप दिने छैन। यसर्थ अब उसो कहिले पनि यस प्रकारका जीवित प्राणीहरूलाई नष्ट पार्ने छैन। २२जहिलेसम्म पृथ्वी रहन्छ, बिउ छर्ने र फसल काट्ने समय, जाडो र गर्मी, ग्रीष्म र शिशिर, दिन अनि रातको कहिल्यै अन्त हुनेछैन।”

नयाँ शुरू

परमेश्वरले नूह र उसका छोराहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूका सन्तानहरूको संख्या यति सम्म बढोस धरती फेरि मानिसहरूले भरियोस्। २यस पृथ्वीको प्रत्येक पशु, आकाशको प्रत्येक चरा, प्रत्येक जन्तु जो भूँडैमा घस्त्रिने र समुद्रका प्रत्येक माछा तिमीसित डराउने छन। तिनीहरू सबै तेरो नियन्त्रणमा बसन्। ३कुनै पनि गतिशील चीज तेरो आहारको निम्ति होस्, जस्तो मैले पहिले हरियो उद्भिदहरू खाद्यको निम्ति दिएँ अहिले तलाई प्रत्येक चीज खानको निम्ति दिन्छु। ४जिउँदो पशुहरूको मासुमा जतिञ्जेलसम्म रगत रहन्छ त्यो चाँहि नखानु। ५अब उसो, यदि कुनै सजीवले एकजना मानिसलाई मार्छ भने, यसले त्यसको लागि आफ्नो जीवन दिनु पर्छ। यदि एकजना मानिसलाई अर्को मानिसले मार्छ भने म उसको जीवन लिनेछु।

६“यदि कसैले एउटा मानिसलाई मार्छ त्यसलाई अर्को मानिसले प्राणदण्ड दिनु पर्छ कारण परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नु भएको छ।

७“अनि तिमीले धेरै सन्तानहरू पाउनेछौ जसले गर्दा तिम्रो जनसंख्या बढ्नेछ अनि धरती भरनेछ।”

८तब परमेश्वरले नूह र उनका छोराहरूलाई भन्नुभयो, ९“म तिमी, तिम्रा भावी सन्तान अनि तिमीसित भएको प्रत्येक सजीव वस्तुसित विशेष सम्झौता तयार गर्दै छु। १०म मेरो करार सबै चराहरू अनि पाल्तू पशुहरू अनि

पृथ्वीमा भएका सबै जनावरहरूसित जो तिमीहरूसित जहाजभित्र थिए, पृथ्वीको सबै जीवित प्राणीहरूसित गर्नेछु। ११तिमीहरूसित म यो करार गर्दछु अब उसो कहिल्यै पनि जल प्रलयद्वारा प्राणीहरू नष्ट हुने छैनन् अनि अब फेरि पृथ्वीलाई नष्ट पार्न जल-प्रलय कहिल्यै हुनेछैन।”

१२अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “यो चाँहि मैले तिमीहरू र तिमीहरूसित भएका प्राणीहरूसित गरेको करारको चिन्ह हो। यो करार पृथ्वीमा तिमीहरूका सन्तान जति पनि जन्मन्छन् सबैसित सधैं रही रहनेछ। १३तिमीहरूसित मैले स्थापित गरेको करारको चिन्ह स्वरूप बादलमा इन्द्रेणी बनिए त्यो इन्द्रेणी म र पृथ्वीको करारको प्रमाण हो। १४जब म पृथ्वीमाथि बादल ल्याउछु बादलमा इन्द्रेणी देखा पर्छ। १५म मेरो करार सम्भन्नेछु ताकि कहिले पनि फेरि बाढीले पृथ्वीका सजीव प्राणीहरूलाई नष्ट गर्ने छैन। १६जब म इन्द्रेणीलाई देख्छु म त्यो करार सधैं सम्भन्ना गर्नेछु म अनि पृथ्वीमा भएको प्रत्येक जीवित प्राणीहरू बिचमा भएको करार सम्भन्ना गर्नेछु।”

१७अनि परमेश्वरले नूहलाई भन्नुभयो, “यही नै म र पृथ्वीमा भएका सबै जीवित प्राणीहरूसित स्थापित गरिएको करारको चिन्ह हो।”

कष्टहरूको प्रारम्भ

१८जहाजबाट निस्केका नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए (हाम कनानका पिता थिए) १९यी तीनै जना नूहका छोराहरू थिए र यी तीन जनाका सन्तानहरूले नै यो पृथ्वी भरियो।

२०नूह नै दाखको खेती गर्ने पहिलो खेतीवाला थिए। २१नूहले दाखरस बनाएर पिए अनि माते र उनी पालभित्र सुतिरहे। नूहले कुनै लुगा लगाएका थिएनन्। २२कनानका बाबु हामले आफ्नो बाबु नूहलाई नाङ्गै सुतिरहेको देख्यो र त्यो बाहिर आएर आफ्नो दुवै दाज्यूहरूलाई बाबु नाङ्गै सुतिरहेको कुरो सुनायो। तब शेम र येपेतले एउटा कोट लिएर दुबैजनाको कुममा राखी पछिल्लिरवाट हिँडेर आफ्नो बाबुको नाङ्गो शरीर ढाकिदिए। २३तिनीहरू पछिल्लिर फर्केका थिए र तिनीहरूले बाबुलाई नाङ्गो देखेनन्।

२४जब नूह मद्य निद्राबाट बिउँफिए उसको कान्छो छोरोले के गरेको थियो थाहा पाए। २५तब नूहले भने,

“कनानलाई सराप लागोस्, उ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको कमारो हुनेछ।”

२६तब नूहले भने,

“शेमका परमप्रभु परमेश्वर, धन्यका होऊन् कनान उनको दास बनियोस्।

२७परमेश्वरले येपेतको विकास गराई दिऊन्, अनि

येपेत शेमको पालहरूमा बसोस् अनि कनान उसको कमारा होस्।”

२८नूह जल प्रलयपछि ३५० वर्ष बाँचेर मरे। २९यसर्थ नूह जम्मा ६५० वर्ष बाँचेर मरे।

राष्ट्रहरू बढ्दै गए अनि फिँजिए

१० नूहका छोराहरू शेम, हाम र येपेत थिए र यिनीहरूको पारिवारिक इतिहास यही हो। नूहको छोराहरूका घेरै धेरै सन्तानहरू भए।

येपेतका सन्तानहरू

२येपेतका छोराहरू थिए गोमेर, मागोग, मादे, यावान, तुबल, मेशेक र तीरास।

३गोमेरका छोराहरू थिए अशकनज, रीपत र तोगर्मा ४यावानका छोराहरू थिए -एलीशा, तर्शाश, कितीम र दोदानीम।

५तिनीहरूबाटै समुद्रतट वासीहरू फिँजिए। तिनीहरूको देशभित्र आफ्नो भाषा र जाति अनुसार फिँजिए। यी सबै येपेतका छोराहरू थिए।

हामका सन्तानहरू

६हामका छोराहरू थिए कूश, मिश्र, पूत र कनान।

७कूशका छोराहरू थिए -सबा, हवीला, सबता, रामा र सबतका। रामाका छोराहरू थिए-शबा र ददान।

८निम्रोद कूशको छोरा थियो। निम्रोद ज्यादै शक्तिशाली योद्धा बनिने पहिलो मानिस थिए।

९परमप्रभुको महान योद्धा शिकारीहरू मध्य एकजना थिए। त्यसकारण मानिसहरू निम्रोदसित तुलना गर्छन् अनि भन्दछन्, “यो मानिस परमप्रभुको दृष्टिमा निम्रोद जस्तै राम्रो शिकारी हो।”

१०शुरुमा तिनको राज्य शिनारको बाबेल, एरेक, अक्कद र कल्ने थियो। ११यहाँबाट तिनी अशशूर गए अनि नीनवे, रहोबोतीर र कालह शहरहरू बनाए। १२कालह र नीनवे माभ्र तिनले शहर रेसेन बनाए। ती शहरहरू मध्ये कालह सबै भन्दा ठूलो थियो।

१३मिश्र लूद, अनाम, लहाब, नप्तूह, १४पत्रुस, कसलू अनि कपतोर मानिसहरूका पिता थिए। (पलिशती मानिसहरू कसलूका सन्तान थिए।)

१५कनान सीदोनका पिता थिए र त्यो नै कनानका जेठो छोरो थियो। कनान हेत मानिसहरूका पिता थिए। १६कनानबाट हिती, यबूसी, एमोरी, गिर्गाशी, १७हिब्बा, अर्कात र सिनीत मानिसहरू, १८अर्वादी, समारी र हमाती मानिसहरू उत्पन्न भए। यसरी कनानका सन्तानहरू संसारका जताततै फिँजिए।

१९कनानी मानिसहरूको भूमिको सिमाना उत्तरमा सीदोनदेखि दक्षिणमा गाररसम्म, पश्चिममा गाजादेखि

सदोमसम्म र पूर्वमा गमोरा, अदाम र सबोयीमदेखि लाशासम्म थियो।

२०ती सब मानिसहरू हामका सन्तान थिए र ती सबै मानिसहरूको आफ्नो-आफ्नो भाषा र आफ्नै भूमि थियो र तिनीहरूको एउटा अलगै राज्य थियो।

शेमका सन्तानहरू

२१शेम येपेतका जेठा दाज्यू थिए। शेमका सन्तानहरूमा एक जना एबेर सबै हिब्रु मानिसहरूका पिता थिए।

२२शेमका छोराहरू एलाम, अशशूर, अर्पक्षद, लूद अराम थिए।

२३अरामका छोराहरू ऊज, हुल, गेतेर अनि मश थिए।

२४अर्पक्षद शेलहका पिता थिए, शेलह एबेरका पिता थिए थिए, २५एबेर दुइजना छोराहरूका पिता थिए जसमा एकजनाको नाउँ पेलेग थियो। उसलाई पेलेग नाउँ राखिएको कारण उसकै जीवनकालमा पृथ्वी विभक्त भएको थियो। अर्को छोरोको नाउँ योक्तान थियो।

२६योक्तान अल्मोदाद, शेलेप, हसर्मवित र येरह, २७हदोराम, ऊजाल, दिक्ला, २८ओबाल, अबमाएल, शबा, २९ओपीर, हवीला अनि योबाबको पिता थिए। यी सबै मानिसहरू योक्तानका छोराहरू थिए। ३०ती सबै मानिसहरू मेशा र पूर्वमा पहाडी भूमि इलाकामा बसो बास गर्थे। मेशा सापारा भूमितिर पर्थे।

३१ती मानिसहरू शेमको परिवारका थिए। तिनीहरू आफ्नो वंश, परिवार, भाषा, भूमि र राष्ट्रमा गठित थिए।

३२नूहका सन्तानको वंश अनुसार तिनीहरूका जातिहरू यी नै थिए। यिनीहरू आफ्ना आफ्ना राष्ट्रमा गठित थिए अनि जल-प्रलय पछि तिनीहरूबाट नै पृथ्वीमा सबै मानिसहरू फिँजिएका थिए।

संसारको विभाजन

११ यतिबेला समस्त पृथ्वीमा एउटै भाषा थियो अनि थोरै शब्दहरू थिए। २जब मानिसहरू पूर्वबाट बसाइँ सर्न थाले शिनार देशमा तिनीहरूले समतल भूमि भेटे अनि तिनीहरूले त्यहाँ बसोबास शुरु गरे।

३तिनीहरू आपसमा कुरा गरे, “हामीले ईटा बनाउनु पर्छ अनि त्यसलाई कडा बनाउनको लागि आगोमा पोल्नु पर्छ।” यसर्थ तिनीहरूको घर बनाउदा ढुङ्गाको सट्टामा ईटालाई प्रयोग गरे अनि ईटा जोड्न माटोको सट्टामा मसला प्रयोग गरे।

४तिनीहरूले भने, “आऊ, हामी आफ्नो निम्ति एउटा शहर बनाऔं अनि एउटा धरहरा बनाऔं जसको शिखर स्वर्ग पुग्छ। हामी प्रख्यात हुनु पर्छ र यसले

हामीलाई संगठित राख्नेछ। नत्र हामी संसारभरि छरपष्ट हुनेछौं।”

५परमप्रभु मानिसहरूले बनाउदै गरेको किल्ला र शहर हेर्न तल आउनु भयो। ६तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “हेर, तिनीहरू मिलेर एक भएका छन्, तिनीहरूले एउटै भाषा बोल्दैछन्। तिनीहरूले के गर्ने छन् यो एउटा शुरु मात्र हो, अब चाँडै तिनीहरूले के गर्न खोज्छन् त्यही गर्न सक्ने हुन्छन्। ७यसर्थ हामी तिनीहरूको माभमा जाऔं र तिनीहरूको भाषामा खलबल पारिदिऔं जसले गर्दा तिनीहरू एक-अर्काले बोलेको भाषा बुझ्न नसकून्।”

८यसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई पृथ्वीको सम्पूर्ण सतहभरि छरपष्ट पारिदिनु भयो। यसर्थ उहाँले भवन निर्माणको काम रोकिदिनु भयो। ९त्यसकारण यो शहरको नाउँ बाबेल राखियो। यसप्रकार त्यस ठाउँबाट परमप्रभुले मानिसहरूलाई पृथ्वीको सतहभरि छरपष्ट पार्नु भएको थियो।

शेमको पारिवारिक इतिहास

१०शेमको पारिवारिक इतिहास यही हो। जल प्रलय भएको दुइ वर्षपछि शेम जब एक सय वर्ष पुगेका थिए तिनी अर्पक्षदका पिता भए। ११अर्पक्षद जन्मेपछि शेम पाँच सय वर्षसम्म बाँचे अनि तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।

१२जब अर्पक्षद पैतीस वर्षका भए तिनको एउटा छोरो जन्मयो जसको नाउँ शेलह थियो। १३शेलह पछि अर्पक्षद चार सय तीन वर्ष सम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि भए।

१४शेलह तीस वर्ष पुगेपछि तिनको एउटा छोरो जन्मियो जसको नाउँ एबेर थियो। १५एबेर जन्मेपछि शेलह चार सय तीन वर्षसम्म जीवित रहे। त्यस अवधिमा शेलहका अन्य छोरा-छोरीहरू पनि जन्मे।

१६एबेर चौतीस वर्षको भएपछि तिनको एउटा पेलेग नाउँका छोरो जन्मियो। १७पेलेग जन्मेपछि पनि एबेर चार सय तीस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अन्य छोरा-छोरीहरू जन्मे।

१८पेलेगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको रुऊ नाउँका छोरो जन्मियो। १९रुऊ जन्मेपछि पेलेग अर्को दुइ सय नौ वर्षसम्म बाँचे अनि यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।

२०रुऊको उमेर बत्तीस वर्ष पुग्दा तिनको सरूग नाउँका छोरो जन्मियो।

२१सरूगको जन्म पछि रुऊ अर्को दुई सय सात वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू पनि जन्मिए।

२२सरूगको उमेर तीस वर्ष पुग्दा तिनको नाहोर नाउँको छोरो जन्मियो। २३नाहोर जन्मेपछि पनि सरूग

दुइ सय वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।

२४नाहोरको उमेर उन्तीस वर्ष पुग्दा तिनको तेरह नाउँको छोरो जन्मियो। २५तेरह जन्मेपछि पनि नाहोर एक सय उन्नाइस वर्षसम्म बाँचे अनि त्यस अवधिमा तिनका अरु छोरा-छोरीहरू जन्मे।

२६तेरहको उमेर सत्तरी वर्ष पुग्दा तिनका अब्राम, नाहोर र हारान नाउँका छोराहरू जन्मे।

तेरहको पारिवारिक इतिहास

२७तेरह परिवारको इतिहास यही हो। तेरह अब्राम, नाहोर र हारानका बुबा थिए। हारान लूतका बुबा थिए। २८हारान बाबेलको ऊरमा मरे अनि त्यस समय तिनका बुबा तेरह जीवित नै थिए। २९अब्राम र नाहोरले विवाह गरे, अब्रामको पत्नीको नाउँ साराई र नाहोरकी पत्नीको नाउँ मिल्का थियो। मिल्का हारानकी छोरी थिईन र हारान मिल्का र इस्काका बुबा थिए। ३०साराईबाट कुनै सन्तान भएन कारण ऊ बाँधी थिईन।

३१तेरहले आफ्नो छोरो अब्राम, उसको नाति लूत, बुहारी साराई-अब्रामकी पत्नी, लिएर कल्दीहरूको ऊर शहर छाडी कनान देशमा जान हिँडे। तर तिनीहरू हारानसम्म गई त्यही बसो-बास गर्न थाले। ३२तेरह दुइ सय पाँच वर्षसम्म बाँचे हारानमा मरे।

परमेश्वर अब्रामलाई बोलाउनु हुन्छ

१२ परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तिम्रो देश र तिम्रा मानिसहरूलाई छोड र मैले देखाएको देशमा जाऊ।

२म तिमीलाई आशीर्वाद दिनेछु, तिमीबाट महान् राष्ट्र बनाएर प्रसिद्ध बनाउनेछु। तब मानिसहरूले अरुलाई आशीर्वाद दिँदाँ तिम्रो नाउँ लिनेछन्।

३म तिमीलाई आशीर्वाद दिने मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनेछु अनि तिमीलाई सराप दिनेहरूलाई सराप दिनेछु। पृथ्वीमा सबै मानिसहरूलाई आशीर्वाद दिनका लागि म तिम्रो नाउँ प्रयोग गर्नेछु।”

अब्राम कनान जान्छन्

४यसर्थ अब्रामले परमप्रभुले भन्न भने अनुसार नै हारान छोडे अनि लूत तिनीसित गए। जब अब्रामले हारान छोडे त्यस समय तिनी पचहत्तर वर्ष पुगेका थिए। ५अब्रामले आफ्नी पत्नी साराई, उसको भतिजो लूत, आफूसित भएका कमारा-कमारीहरू र हारानमा आफ्नो जे जति थियो लिएर कनान गए। ६अब्राम कनान देशको शेकेमसम्म गए अनि मोरेमा ठूलो रुख भएको ठाउँ सम्म पुगे। त्यस समयमा कनानी मानिसहरू त्यस ठाउँमा बस्थे।

७त्यहाँ परमप्रभु अब्रामको अघि प्रकट हुनुभयो अनि भन्नुभयो, “म तेरो सन्तानहरूलाई (अनि अरु कसैलाई पनि होइन) यो भूमि दिनेछु।”

अब्रामले त्यस ठाउँमा जहाँ परमप्रभु तिनी अघि प्रकट हुनु भएको थियो। पूजाको निमित्त वेदी बनाए। ८त्यसपछि अब्रामले त्यस ठाउँ छाडी बेतेलको पूर्वको पहाडतिर यात्रा गरे अनि तिनले त्यहाँ आफ्नो पाल बनाए। त्यस ठाउँबाट बेतेल पश्चिममा थियो र यो शहर पूर्वमा पथर्यो। तिनले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको निमित्त वेदी बनाए अनि परमप्रभुको उपासना गरे। ९तब अब्रामले यहूदाको दक्षिणी मरुभूमि इलाका नेगेबपट्टि आफ्नो यात्रा शुरु गरे।

अब्राम मिश्रमा

१०त्यस समय त्यहाँ अनिकाल चलिरहेको थियो। त्यहाँ अनिकाल अत्यन्तै भएकोले तिनी केही समयको निमित्त मिश्र देशतिर लागे। ११तिनी मिश्र देशमा पस्न मात्र लागेका थिए, तिनले आफ्नी पत्नी साराईलाई भने, “हेर, म जान्दछु तिम्री सुन्दरी नारी हौं। १२जब मिश्र देशीहरूले तिम्रीलाई देखेछन् तिनीहरूले भन्नेछन त्यो स्त्री मानिस मेरी पत्नी हुनु पर्छ र तिनीहरूले मलाई मार्नेछन्। तर तिम्रीलाई जीवित राख्नेछन्। १३यसकारण दया गरी तिनीहरूलाई भनी देऊ तिम्री मेरी बहिनी हौं, यदि तिम्रिले यसो भन्यौ भने, त्यो मेरो निमित्त राम्रो हुन सक्छ अनि तिम्रो कारणले म बाँचेछु।”

१४अब्राम मिश्र देश भित्र पसे अनि त्यहाँका मानिसहरूले साराईलाई सुन्दरी देखे। १५केही मिश्र देशी अधिकारीहरूले राजा फिरऊनलाई साराईको सुन्दरताको विषयमा सुनाए। तिनीहरूले साराईलाई फिरऊनकहाँ लगे। १६फिरऊनले अब्रामसित राम्रो व्यवहार गरे कारण तिनलाई फिरऊनले साराईको भाइ सम्भे अनि उनले अब्रामलाई भेडा, गाई-वस्तु गधा तथा पुरुष अनि महिला सेवकहरू र ऊँठहरू पनि दिए।

१७फिरऊनले अब्रामकी पत्नी साराईलाई राखेकोले परमप्रभुले फिरऊन र उसको परिवारमाथि कष्टदायक रोगहरू पठाउनु भयो। १८यसर्थ फिरऊनले अब्रामलाई बोलाएर भने, “तिम्रिले मेरो निमित्त एकदमै नराम्रो काम गर्नु तिम्रिले साराईलाई तिम्री पत्नी भनी बताएनौ। किन? १९तिम्रिले तिम्री बहिनी भन्यौ। किन तिम्रिले त्यस्तो कुरा गर्नु। यसकारण मैले साराईलाई आफ्नी पत्नी होस् भनेर राखे। तर अब म तिम्री पत्नी तिम्रीलाई नै फर्काउछु र उसलाई लिएर तिम्री जाऊ।”

२०त्यसपछि फिरऊनले आफ्ना मानिसहरूलाई अब्रामलाई मिश्रदेशबाट बाहिर पठाउने आज्ञा दिए। यसर्थ अब्राम र तिनकी पत्नी तिनीहरूसित भएका सबै मानिसहरू नयाँ अरु कुराहरू लिएर त्यहाँबाट प्रस्थान गरे।

अब्राम कनान फर्के

१३ अब्रामले उसकी पत्नी, भतिजो लूत अनि तिनीसंग भएका अन्य सबै वस्तुहरू लिएर नेगेब हुँदै मिश्र देश छोडे। २यस समय अब्राम निकै धनी थिए कारण तिनीसँग घेरै गाई-वस्तु र घेरै सुन-चाँदीहरू थिए।

अब्रामले नेगेब पार गरे अनि बेतेल गए अनि त्यो स्थान बेतेल अनि ऐ शहरहरूको बीचमा आइपुगे। ४त्यहाँ पाल बनाएका थिए अनि वेदी पनि बनाएका थिए। यसर्थ अब्रामले त्यहाँ परमप्रभुलाई उपासना गरे।

अब्राम अनि लूत छुट्टिए

५त्यस समयमा लूत पनि अब्रामसित यात्रा गरिरहेको थियो अनि तिनीसँग पनि पशुहरू र पालहरू धेरै नै थिए।

६अब्राम र लूतसित यति धेरै पशुहरू र सरसमानहरू भएकाले जग्गाको अभावले तिनीहरूलाई एकैठाउँ सँगै बस्न असम्भव भयो। ७त्यसै समयमा त्यस भूमिमा कनानी परिज्जी मानिसहरू पनि बस्थे। अब्राम र लूतका गोठालाहरू एक अर्कासँग भगडा गर्न थाले।

८यसर्थ अब्रामले लूतलाई भने, “हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हौं, यसर्थ तँ र म अथवा तेरा मानिसहरू र मेरा मानिसहरू भनेर भगडा हुनु हुँदैन। ९हामी अलग-अलग बसौं र तँ आफ्नो इच्छा अनुसार ठाउँ रोज, यदि तँ देब्रेतिर गइस् भने म दाहिने तिर जानेछु र यदि तँ दाहिनेतिर गइस् भने म देब्रेतिर जानेछु।”

१०लूतले भूमि खोजे अनि यर्दन नदीको बेंसीमा चाँहि पानी प्रशस्त भएको पाए। (यो परमप्रभुले सदोम र गमोरा ध्वंश पार्नु भन्दा अघिको कुरो हो। त्यस समयमा सोअरपट्टि यर्दनको बेंसी परमप्रभुको बगैँचा जस्तै थियो। यो भूमि मिश्रदेशको भैँ राम्रो थियो।) ११यसर्थ लूतले आफू बस्नको निम्ति यही भूमि रोजे र ती दुइ व्यक्तिहरू छुट्टिए अनि लूतले पूर्वतिर यात्रा शुरु गरे। १२अब्राम कनान भूमिमा रहे भने लूत बेंसीको शहरहरूमाभ बसे। लूत सदोमतिर निकै पर दक्षिणपट्टि गए अनि त्यही आफ्नो पाल बनाए। १३सदोमका मानिसहरू परमप्रभुको नजरमा अत्यन्तै दुष्ट थिए।

१४लूत गएपछि परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “आफ्नो वरिपरि हेर, उत्तर, दक्षिण पूर्व, पश्चिमतिर हेर। १५किनभने म तिमीलाई सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जो तिम्रो आफ्नो आउँदो पुश्टाकोलागि हुनेछ अनि यो सदाका लागि तिम्रो भूमि हुनेछ। १६म तिम्रो सन्तानहरूलाई पृथ्वीको धूलो जस्तै गन्न नसकिने बनाउनेछु जस्तै। जसरी पृथ्वीमा धूलो गन्न सकिँदैन अनि त्यस्तै प्रकारले तिम्रो सन्तानहरूलाई गन्न सकिने छैनन्। १७यसर्थ अघि बढ, आफ्नो सम्पूर्ण भूमिमा हिँड किनभने मैले यो तलाई दिएको छु।”

१८यसरी अब्रामले आफ्नो पालहरू हटाए अनि हेब्रोन्मा माप्ने फँलाटका रूखहरू भएकहाँ गए। अब्रामले त्यस ठाउँमा परमप्रभुको आराधना गर्नको लागि एउटा वेदी बनाए।

लूतको कैद

१४ शिनारका राजा अम्रापेल, एल्लासारका राजा अर्योक, एलामका राजा कदोर्ला ओमेर, तिदाका राजा गोयीम थिए। २यी सबै मिलेर सदोमका राजा बेरा, गमोराका राजा विशा अदमाका राजा शिनाब, सबोयीमका राजा शेमेबेर र बेलाका राजासित युद्ध लडे। (बेलालाई सोअर पनि भनिन्छ)।

३यी सब राजाहरूले आफ्ना-आफ्ना सेनाहरू सिद्धीमको बेंसीमा भेला पारे। (वर्तमान खाराको समुद्र नै सिद्धीमको बेंसी हो)। ४यी राजाहरूले राजा कदोर्लाओमेरलाई बाह्य वर्षसम्म सेवा गरेका थिए तर तेहाँ वर्षमा यी सब राजाहरूले तिनको विरुद्ध विद्रोह गरे। ५यसर्थ राजा कदोर्लाओमेर अरु राजाहरूसित मिले जो उनको समर्थनमा थिए, तिनीहरूसित युद्ध गर्न आए। राजा कदोर्लाओमेर र तिनका सहयोगीहरूले अस्तरो कर्णोममा रपाईलाई पराजित गरे। तिनीहरूले हाममा जूजी मानिसहरू, शावे-किर्यामा एमीमका मानिसहरूलाई परास्त गरे। ६अनि तिनीहरूले सेईर एल्पारान पहाडी इलाकामा बसो-बास गर्ने होरीत मानिसहरूलाई पराजित गरे। (एल्पारान मरुभूमि नजिक छ)। ७त्यसपछि राजा कदोर्लाओमेर एनमिशपात (कादेश) फर्किए अनि हस्मोन्तामारमा बोसो-बास गर्ने अमालेकी अनि अमोरीहरूलाई परास्त गरे।

८त्यस वेला सदोम, गमोरा, अदमा, सबोयीम र बेलाका राजाहरू मिले अनि तिनीहरूको शत्रुसित सिद्धीमको बेंसीमा युद्ध गर्न भनी गए। ९तिनीहरूले एलामका राजा कदोर्लाओमेर, गोइमका राजा तिदाल, शिनारका राजा अम्रापेल अनि एल्लासारका राजा अर्योकसित युद्ध लडे। अतः पाँच जना राजाहरूको विरुद्धमा चार जना राजाहरू थिए।

१०सिद्धीमको उपत्यकामा धेरै अलकत्राका खाल्डाहरू थिए। सदोम र गमोराका राजाहरू आफ्नो सेनाहरू समेत भागे। धेरै सेनाहरू ती खाल्डाहरूमा परे। तर रहेका सेनाहरू पहाडी अञ्चलतिर भागे।

११शत्रुहरूले सदोम अनि गोमराको सबै सम्पत्ति अनि तिनीहरूको सबै खाद्य पनि लगे गए। १२तिनीहरूले अब्रामको दाज्युको छोरा लूतसँगै उसको सबै सम्पत्ति लगे १३लूतका मानिसहरूमा एकजना जो कैद भएको थिएन र हिवू अब्राम भएको ठाउँमा गएर के भएको थियो वृतान्त दियो। त्यस समय अब्राम एशकोल र अनेर एमोरीको मग्नेको फलाँटको रूखहरू नजिकै बसेका थिए। तिनीहरूले एकअर्कामा सहायता गर्नु भनी

एउटा सम्भौतामा सही गरेका थिए। अनि तिनीले अब्रामलाई पनि सहायता गर्ने सम्भौता सही गरे।

लूतको छुटकारा

१४जब अब्रामले लूत पक्राउ परेको समाचार पाए तिनले आफ्नो सम्पूर्ण परिवारलाई बोलाए। आफ्नो परिवार भित्रका तीन सय अठ्ठाह जना प्रशिक्षित सेनाहरू लई तिनी दानसम्म शत्रुहरूलाई खेद्वै गए। १५शत्रुहरूमाथि आक्रमण गर्न तिनले आफ्नो सेनाहरूलाई राती दल दलमा भाग गरी दमीसकको उत्तर दिशामा पर्ने होबासम्म खेदेर तिनीहरूलाई परास्त पारे। १६अब्रामले आफ्नो भतिजो लूत र उसको सम्पत्ति, स्त्रीहरू र अरु कैदीहरू दुबै फर्काएर ल्याए।

१७कदोर्लाओमेर र तिनीसित मिलेका राजाहरूलाई पराजित गरेपछि अब्राम आफ्नो घर फर्के। जब तिनी घर आए सदोमका राजा तिनलाई भेट्न शाबेको बेंसीमा आए। यस ठाउँलाई ऐले राजाको बेंसी भनिन्छ।

मल्कीसेदेक

१८शालेमका राजा पनि मल्कीसेदेक रोटी र दाखरस लिएर अब्रामसित भेट्न आए। तिनी सर्वोच्च परमेश्वरको पूजाहारी थिए। १९मल्कीसेदेकले अब्रामलाई आशीर्वाद दिएर भने:

“जुन परमेश्वरले पृथ्वी र स्वर्ग बनाउनु भयो, सर्वोच्च परमेश्वरले अब्रामलाई आशीर्वाद दिऊन्।

२०अनि हामी सर्वोच्च परमेश्वरलाई धन्यवाद दिन्छौं। परमेश्वरले तिम्रा शत्रुहरूलाई परास्त पार्न तिमीलाई सहायता गर्नु भयो।”

अब्रामले आफूले युद्धमा पाएको प्रत्येक चीजको एक-दशांश मल्कीसेदेकलाई दिए। २१तब सदोमका राजाले अब्रामलाई भने, “तिमीले सब चीजहरू आफ्नै निम्ति राख्न सक्छौं। मलाई केवल कैद गरिएका शत्रुहरू फर्काई देऊ।”

२२तर अब्रामले सदोमका राजालाई भने, “म सर्वोच्च परमप्रभु परमेश्वरसित जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनु भयो, प्रतिज्ञा गरेको छु। २३मैले प्रतिज्ञा गरेको छु कुनै पनि चीज जो तिम्रो हो म लिनदिन, यहाँसम्म एक टुक्रा धागो अथवा जुत्ताको फिता पनि म लिनदिन-म तिमीलाई भन्ने मौका दिँदिन, ‘अब्रामलाई मैले धनी बनाए।’ २४म मात्र त्यो ग्रहण गर्नेछु जो ती जवान मानिसहरूले खाए। तर तिमीले ती अन्य मानिसहरूको भाग तिनीहरूलाई नै दिनु पर्छ। हामीले युद्धमा जितेर ल्याएका चीजहरू ग्रहण गर अनि त्यसबाट अनेर, एरकोल र मग्नेलाई तिनीहरूको हिस्सा देऊ। तिनीहरूले मलाई युद्धमा सहायता गरेका थिए।”

अब्रामलाई परमेश्वरको करार

१५यी सब कुराहरू भई सकेपछि अब्रामलाई परमप्रभुबाट दर्शनद्वारा केही संदेशहरू आए। परमप्रभुले भन्नुभयो, “अब्राम तिमी नडराऊ। म तिम्रो ढाल हुँ। तिम्रो इनाम अत्यन्त विशाल हुनेछ।”

२अब्रामले भने, “हे परमप्रभु परमेश्वर! हजुरले मलाई के दिनुहुन्छ? यस्तो हजुरले दिँदा मलाई खुशी पार्ने केही छैन। किन? किनभने, मसित छोरा छैन। यसर्थ मेरो घरमा जन्मेको कमारा दमीसकको एलीएजरले मेरो मृत्यु पछाडी मसँग भएका सबै सम्पत्ति पाउनेछ।”

३अब्रामले भने, “तपाईंले मलाई एउटा छोरा दिनुभएको छैन, अतः मेरो घरमा जन्मेको कमाराले मेरो जन्मै सम्पत्ति पाउनेछ।”

४त्यसपछि परमप्रभुले अब्रामसित कुरा गर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “तिमीसँग भएको सम्पत्ति त्यो कमाराले पाउदैन। तिम्रो आफ्नै छोरो जन्मनेछ। अनि तिम्रो सम्पत्तिको उत्तराधिकारी उही तिम्रो छोरो हुनेछ।”

५त्यसपछि परमेश्वरले अब्रामलाई बाहिर लानु भयो र भन्नुभयो, “आकाशमा हेर, तिमीले त्यहाँ यति धेरै ताराहरू देख्नेछौं गन्नु सक्तैनौं। भविष्यमा तिम्रा पनि त्यति धेरै सन्तानहरू हुनेछन्।”

६अब्रामले परमेश्वरलाई विश्वास गरे अनि परमेश्वरले अब्रामको विश्वासलाई विचार गर्नुभयो कि उसले वास्तवमा के गराउन चाहन्थे। ७परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “म उही परमप्रभु हुँ जसले तिमीलाई कल्दीहरूको ऊरबाट ल्यायो। मैले यसो गर्नुको तात्पर्य तिमीलाई यो भूमि दिनु हो, यो भूमि तिमीले ग्रहण गर्नेछौं।”

८तर अब्रामले भने, “हे परमप्रभु मेरा मालिक, यो भूमि मैले नै पाउनेछु भनी म कसरी थाहा पाउन सक्छु?”

९परमेश्वरले अब्रामलाई भन्नुभयो, “हामी एउटा करार गर्नेछौं। एउटा तीन वर्षको कोरली, त्यसरी नै तीन वर्ष पुगेको बाख्रा अनि तीन वर्ष पुगेको एउटा भेडा ल्याऊ। अनि एउटा दुक्कुर र एउटा परेवाको बच्चा पनि ल्याऊ।”

१०परमेश्वरको निम्ति अब्रामले यी सबै कुराहरू ल्याएर यी सबै कुराको बलि चढाई ती सबलाई दुई-दुई टुक्रा पारे। तब अब्रामले प्रत्येक आधा भागलाई अर्को आधा भाग माथि तैस्याए। तर तिनले पक्षीहरूलाई टुक्रा पारेनन्। ११पछि, ती पशुको मासु खान ठूला-ठूला पक्षीहरू उडेर आए तर अब्रामले तिनीहरूलाई धपाए।

१२पछि सूर्य अस्ताउन लाग्दा अब्रामलाई साहै निद्रा लाग्यो। चुक भैँ कालो अन्धकारले उसलाई चारै तिरबाट घेस्यो। १३तब परमप्रभुले अब्रामलाई भन्नुभयो, “तैले यो निश्चय जान्नु पर्छ, तिम्रा सन्तानहरू विदेशी हुनेछन्, तिनीहरू त्यस धरतीमा जानेछन् जो तिनीहरूको

होइन, तिनीहरू त्यहाँ कमारा-कमारीको रूपमा चार सय वर्षसम्म सेवा गर्नेछन् अनि तिनीहरूसित धेरै खराब व्यवहार गरिनेछ। चार सय वर्षसम्म तिनीहरूले धेरै दुर्व्यवहार र अन्याय सहनु पर्नेछ। १४म त्यो जाति जसले तिम्रा सन्तानहरूलाई कमारा-कमारी बनाए तिनीहरूको न्याय गर्नेछु अनि जब तिमीपछि आउँने तिम्रा सन्तानहरूले त्यो देश छोड्नेछन्, तिनीहरूले आफूसित धेरै राम्रा चीजहरू ल्याउँछन्।

१५“तर जहाँसम्म तेरो कुरा छ, तँ मनगगे बाँच्नेछस्। तँ शान्तिपूर्वक मर्नेछस अनि तँ त्यहाँ गाडिनेछस् जहाँ तेरा पिता-पुर्खाहरूलाई गाडिएको थियो। १६चार पुस्तापछि तिम्रा सन्तानहरू यही देशमा फर्केर आउनेछन् र तिनीहरूले एमोरीहरूलाई हराउँनेछन्। यहाँ बस्ने एमोरीहरूलाई सजाय भोग्न लगाउन म ती तिम्रा सन्तानहरूलाई प्रयोगमा ल्याउनेछु। यी सब कुराहरूपछि हुन्छ कारण ती एमोरीहरू अहिले सजाय पाउनुको निम्ति त्यति नराम्रो भई सकेका छैनन्।”

१७जब सूर्य अस्तायो, अत्यन्तै अन्धकार छायो। बलि चढाई मारिएका पशुहरू दुइ- दुइ टुकामा अहिलेसम्म जमीनमा लडिरहेको थिए। त्यही समयमा धुँवाको मुस्तो जसमा बल्दै गरेको ज्वाला थियो ती मारेर टुक्रा पारिएको पशुहरू बीचबाट गए।

१८यस प्रकारले त्यसै दिन परमप्रभुले अब्रामसित एउटा सम्झौता गर्नु भयो अनि भन्नुभयो, “तेरा सन्तानहरूका लागि मात्र म यो घरती दिनेछु। १९तिनीहरूलाई म मिश्रको नदीदेखि यूफ्रेटिस महानदीसम्म केनी कदमोनी, कनज्जी, २०हिती, परिज्जी, रपाई, २१एमोरी कनानी, गिर्गाशी तथा यबूसी दिनेछु। यो सम्पूर्ण भूमि मिश्रको नदी अनि यफ्रेटिस नदीको माझमा पर्छ।”

हागार कमारी स्त्री

१६ साराई अब्रामकी पत्नी थिइन, तर ती दुइ जनाको कुनै सन्तान भएन। साराईकी एउटी कमारी थिई, जसको नाउँ हागार थियो त्यो मिश्रकी थिई। २साराईले आफ्नो लोग्नेलाई भनी, “परमप्रभुले मलाई कुनै सन्तान दिनु भएन। यसर्थ मेरी कमारीसित तपाईंले सहवास गर्नुहोस् अनि म त्यस कमारीबाट जन्मेको नानीलाई मेरो आफ्नै नानी मान्नेछु।”

अब्रामले आफ्नी पत्नीको सल्लाह माने। ३यो घटना अब्राम कनानमा दशवर्षसम्म बसे पछिको हो। साराईले अब्रामलाई आफ्नो कमारी राख्ने अनुमति दिई हालिन। (हागार साराईको मिश्र देशकी कमारी थिई)

४हागारले अब्रामको गर्भ धारण गरी। जब उनले चाल पाई उनले गर्भ धारण गरी ऊ घमण्डले फुलिइ अनि अनुभव गरी ऊ साराई उसको मालिकनीभन्दा असल हो। ५तर साराईले अब्रामलाई भनिन्, “मेरी

कमारीले मलाई घृणा गर्छ। यसको निम्ति म तपाईंलाई जिम्मावार ठहराउँछु। मैले तपाईंलाई आफ्नी कमारी दिएँ र त्यसले गर्भ धारण गरी। तब उनले आफूलाई म भन्दा असल हुँ भन्ने गर्छ। म चाहन्छु परमप्रभुले हामी दुइ बीच ठीक न्याय गरुन।”

६तर अब्रामले साराईलाई भने, “तिमी हागारकी मालिकनी हौ र तिमीले उसलाई जे इच्छा लाग्छ त्यही गर्न सक्छौ।” यसर्थ साराईले हागारलाई सजाय दिई अनि हागार भागी।

हागारको छोरो इश्माएल

७परमप्रभुको स्वर्ग दूतले हागारलाई मरुभूमिमा पानीको स्रोतनेर भेटे। त्यो पानीको स्रोत शूर जाने बाटोनिर थियो। ८स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “हागार तिमी साराईकी दासी हौ, तिमी किन यहाँ छौ? तिमी कहाँ जाँदैछौ?”

हागारले भनी, “म साराईदेखि भागँदैछु।”

९परमप्रभुका स्वर्गदूतले हागारलाई भने, “साराई तिम्री मालिकनी हुन, जाऊ फर्केर अनि तिनको आज्ञा पालन गर।” १०स्वर्गदूतले पनि भने, “म तिम्रा सन्तानहरू यति सम्म बढाउनेछु तिनीहरूलाई गन्न सकिँदैन।”

११परमप्रभुका दूतले यसो पनि भने,

“हागार अहिले तिमी गर्भवती छौ। अनि तिमीले छोरो जन्माउने छौ। तिमीले उसको नाउँ इश्माएल राख्ने छौ किनभने तिमीलाई कुव्यवहार गरिएको छ जो परमप्रभुले सुनु भएको छ र उहाँले तिमीलाई सहायता गर्नु हुनेछ।

१२इश्माएल स्वतन्त्र जङ्गली गधा भैँ हुनेछ, ऊ सबैको विरुद्धमा जानेछ, अनि सबै व्यक्तिहरू उसको विरुद्धमा आउनेछन्। ऊ एउटा भूमिबाट अर्को भूमिमा जानेछ उनले आफ्नो आफन्तहरूको नजिक पाल हाल्नेछ तर तिनीहरूको विरुद्धमा जानेछ।”

१३परमप्रभुले हागारसित कुरा गर्नु भयो। हागारले परमेश्वरलाई अर्कै नाउँले सम्बोधन गरेर भनिन्, “तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो हेरचाह गर्नु हुन्छ।” यसैकारण उनले भनिन्, किनभने उनले विचार गरिन्, उनले साँच्चै त्यहाँ परमप्रभुलाई देखिन् जसले उसको हेरचाह गर्नु हुँदै थियो। १४यसैले त्यस पानीको स्रोतको नाउँ बेर-लहै-रोइ राखियो। त्यो स्रोत कादेश र बेरेदको बीचमा छ।

१५हागारले अब्रामको छोरो जन्माइन अनि अब्रामले छोरोको नाउँ इश्माएल राखे। १६इश्माएललाई हागारले जन्म दिँदा अब्राम छयासी वर्ष पुगेका थिए।

खतना करारको प्रमाण

१७ जब अब्राम ९९ वर्ष पुगे परमप्रभु तिनी सामु प्रकट हुनुभयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म

सर्वशक्तिमान परमेश्वर हूँ। मसित सही पथ अनुशरण गर। २ यदि तिमीले यसो गर्छौं, म हामीबीच एउटा करार तयार पार्नेछु। म तिम्ना सन्तानहरू व्यापक संख्यामा बढाउनेछु।”

३ तब अब्राम परमेश्वरअघि नतमस्तक भए र परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो। ४ “यो हाप्रो करारमा मेरो भाग हो। म तिमीलाई धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउनेछु। ५ तिम्ना नाउँ अब्राम रहने छैन-तिम्ना नाउँ अब्राहाम हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ राख्दैछु कारण तिमीलाई म धेरै-धेरै जाति-समूहहरूको पिता बनाउँदैछु। ६ म तिमीलाई धेरै-धेरै सन्तानहरू दिनेछु। नयाँ राष्ट्र र राजा तिमीबाट नै बनिनेछन्। ७ म तिम्ना र मेरो बीचमा एक करार तयार बनाउँछु जुन करार तिम्ना सन्तानहरूको निम्ति पनि हुनेछ। म तिम्ना र तिम्ना सबै सन्तानहरूको परमेश्वर रहनेछु। यो करार सधैंको निम्ति रही रहनेछ। ८ अनि म तँ र तेरा सन्तानहरूलाई यो भूमि दिनेछु। म तलाई कनानको सम्पूर्ण भूमि दिनेछु जसमा तँ अहिले विदेशी छस्। म यो भूमि सधैंका लागि दिँदैछु अनि तेरो परमेश्वर हुन्छु।”

९ अनि परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “अब, यो चाहिँ करारको तिम्ना भाग हो। अनि तिम्ना सन्तानहरूले यो मेरो करार पालन गर्नेछन्। १० तेरो र मेरो बीचको करार यही हो अनि यो सब तिम्ना सन्तानहरूको निम्ति हो। सबै छोराहरू खतना गरउनु पर्छ। ११ तेरो र मेरो बीचमा भएको करार तैले पालन गरेको देखाउनका लागि छाला काट्नेछस। १२ जब केटो आठ दिनको हुन्छ, तैले उसको खतना गर्नु पर्छ। तेरो घरमा जन्मिने कमाराको प्रत्येक केटो अनि विदेशीहरूबाट किनेका सबै पुरुष कमाराहरूलाई पनि खतना गर्नु पर्छ। १३ यसरी तिम्ना जातिमा जन्मेको प्रत्येक केटाहरूको खतना भएको हुनु पर्छ। प्रत्येक केटो जो तिम्ना जाति-समूहमा जन्मिन्छ र प्रत्येक कमारा जो तिम्ना जाति-समूहमा ल्याइन्छ उसको खतना गरिनु पर्छ। १४ जुन मानिसको खतना गरिँदैन, त्यसलाई बहिष्कृत गरिनु पर्छ किनभने यो मेरो करार हो जसलाई उनले उल्लंघन गरेको छ।”

इसहाक-प्रतिज्ञाका पुत्र

१५ परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “म साराईलाई नयाँ नाउँ दिनेछु अनि तिम्नी पत्नि साराईको नयाँ नाउँ सारा हुनेछ। १६ म उसलाई आशीर्वाद दिनेछु। म उसलाई एउटा छोरा पनि दिनेछु अनि तँ छोराको बुबा हुनेछस्। तिनि धेरै राष्ट्रहरूको आमा हुनेछिन् अनि उबाट धेरै राजाहरू जन्मिनेछन्।”

१७ परमेश्वरलाई सम्मान दर्शाउन अब्राहाम जमीनतिर मुख गरी घोप्टो भए। तर तिनले हाँस्रै आफैसित भने, “म एक सय वर्षको भएँ, अब म छोरो जन्माउन

सक्तिन। अनि सारा पनि नब्बे वर्षकी भई र उनले नानी जन्माउन सक्तिन।”

१८ तब अब्राहामले परमेश्वरलाई भने, “म आशा गर्छु इशमाएल जीवित रही तपाईंको सेवा गर्नेछ।”

१९ परमेश्वरले भन्नुभयो, “होइन! मैले भनी सकेँ तिम्नी पत्नी साराले एउटा छोरो जन्माउनेछिन् जसको नाउँ तिमीले इसहाक राख्नेछौ। म त्योसित करार गर्नेछु। त्यो करार त्यस्तो हुनेछ उसका सबै सन्तानहरूसित सधैंको निम्ति बाँचिरहने छ।

२० “तैले इशमाएलको कुरा गरिस अनि मैले त्यो सुनें। म उसलाई आशीर्वाद दिन्छु। उसको धेरै सन्तानहरू हुनेछन् अनि तिनी बाहजना महान राजकुमारहरूको पिता हुनेछन् र तिनको परिवारहरूबाट एउटा महान् राष्ट्र बनिनेछ। २१ म मेरो करार इसहाकसित गर्नेछु। इसहाक साराको छोरो हुनेछ। त्यो छोरो अर्को वर्ष यही समयमा जन्मिनेछ।”

२२ परमेश्वर अब्राहामसित कुरा गरिसकेपछि स्वर्गमा जानु भयो। २३ परमेश्वरले अब्राहामलाई सबै पुरुष मानिसहरूको खतना गर्नु भनेको हुनाले तिनले इशमाएल र तिनको घरमा भएका सबै कमाराहरूलाई सँगै भेला गराए। अब्राहामले बाहिरबाट किनेर ल्याइएका कमाराहरूलाई पनि सँगै भेला गराए। अब्राहामको घरमा भएका सबै पुरुषहरूलाई भेला गराए अनि तिनीहरूको खतना गरियो। अब्राहामले तिनीहरूलाई त्यही दिन खतना गराए जुन दिन परमेश्वरले भन्नु भएको थियो।

२४ जब खतना गरियो अब्राहाम उनान्सय वर्षका र २५ तिनको छोरो इशमाएल तेह वर्षका थिए। २६ तिनको छोरो इशमाएल र तिनको एकै दिन खतना गरियो। २७ त्यही दिन अब्राहामको घरमा जन्मेका कमाराहरू र किनेर ल्याइएका कमाराहरूको पनि खतना गरियो।

तीनजना पाहुनाहरू

१८ पछि फेरि परमप्रभुले अब्राहामलाई दर्शन दिनु भयो। अब्राहाम मग्नेको फलौटको रूखको नजिक बस्दै थिए। एकदिन, दिउँसो एकदमै गर्मीको समयमा अब्राहाम पालको ढोकामा बसेका थिए। २ अब्राहामले आँखा उठाएर हेरे र उनले तीन जना पुरुषहरूलाई आफ्नो अगाडि उभिएको देखे। जब तिनले तिनीहरूलाई देखे तिनी तिनीहरूको सामु गए अनि नमस्कार गरे। ३ अब्राहामले तिनीहरूलाई भने, “हे मेरा महाशय म हजूरको दाससित केही बेर बस्नु होस्। ४ म तपाईंको पाउ धुनको निम्ति पानी लिएर आउँछु। तपाईंहरू रूखमुनि विश्राम गर्नुहोस्। ५ म तपाईंहरूको निम्ति केही रोटी ल्याउनेछु र तपाईंहरूको इच्छा अनुसार खान सक्नु हुन्छ। त्यसपछि तपाईंहरू आफ्नो गन्तव्य स्थानतिर प्रस्थान गर्न सक्नु हुन्छ।”

तीनैजनाले भने, “यो अति नै असल कुरो हो र तपाईं जस्तो ठीक सम्भन्नु हुन्छ त्यही गर्नुहोस्।”

६अब्राहाम लगतै पालभित्र पसे र सारालाई भने, “चाडो गरी मिहिन पीठोको तीनवटा रोटी बनाऊ।” ७तब फेरि अब्राहाम भट्टारिएर गाई-गोरुहरूको बथानतिर गई एउटा खाईलाग्दो असल बाछो ल्याएर भट्टै त्यसलाई मारी भोजन बनाउन नोकरलाई अहाए। ८अब्राहामले ती तीनै जनालाई मासुको परिकार, केही दही र दूध टक्रायाए। जब तिनीहरू रुखमुनि बसेर खान लागे अब्राहाम तिनीहरूको नजिक त्यही उभिरहे।

९ती तीनजना मानिसहरूले अब्राहामलाई सोधे, “तिमी पत्नी सारा कहाँ छिन्?”

अब्राहामले उत्तर दिए, “तिनी भित्र पालमा छिन्।”

१०तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “म फेरि वसन्त ऋतुमा आउनेछु। त्यस समयमा तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माएकी हुनेछिन्।”

साराले पालबाट यी सब कुराहरू सुनिरहेकी थिइन।

११अब्राहाम र सारा निकै वृद्ध भइसकेका थिए। साराको सन्तान जन्मिने समय बितिसकेको थियो। १२यसर्थ उनले जे सुनिन त्यो विश्वास गरिन्। तिनी आफू एकलै हाँसिन र भनिन्, “म र मेरा पति दुवै वृद्ध भइसकेका छौं, मेरो गर्भ धारण गर्ने समय बितिसकेको छ।”

१३तब परमप्रभुले अब्राहामलाई भन्नुभयो, “किन सारा हाँसिन् र भन्छिन् उमेरले गर्दा तिनी गर्भधारण गर्न असमर्थ भएकी छिन्। १४के परमप्रभुको निम्ति केही चीज गर्न गाह्रो छ? होइन! जब म वसन्तमा आउनेछु अनि तिम्री पत्नी साराले छोरो जन्माउनेछिन्।”

१५तर साराले आफू, “नहाँसेको कुरो भनिन्।” तिनले डराएर त्यसो भनेकी हुन्।

तर परमप्रभुले भन्नुभयो, “होइन। तिमिले जे भन्यौ त्यो साँचो होइन। तिम्री साँच्चै हाँस्यौ।”

१६तब ती मानिसहरू जानका लागि तर्खरमा उठे। तिनीहरूले सदोमतर्फ हेरे अनि त्यही दिशातर्फ हिँडे। अब्राहाम तिनीहरूलाई बाटो देखाउन केही परसम्म गए।

परमेश्वरसित अब्राहामको अन्तर्बिन्ती

१७परमप्रभुले आफैलाई भन्नुभयो, “के म अब के गर्नेछु अब्राहामलाई भन्ने? १८अब्राहाम एउटा महान र शक्तिशाली जाति बनिनेछन् अनि पृथ्वीका सबै मानिसहरू तिनको कारणले आशिष् पाउनेछन्। १९म अब्राहामसित राम्रो सम्बन्ध राख्न आएकोछु जसले गर्दा उ आफ्ना नानीहरू अनि सन्तानहरूलाई सही र स्वच्छ के हो त्यो गर्न सिकाउन सक्छ ताकि तिनीलाई जे प्रतिज्ञा गरेको छ त्यो हुन दिन्छु।”

२०तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले धेरै पल्ट सुनेकोछु सदोम र गमोराका मानिसहरू साह्रै दुष्ट छन्। २१म

त्यहाँ जान्छु अनि हेर्छु मानिसहरू जस्तो मैले सुनेकोछु त्यस्तै छन् छैनन्। तब म पक्का जान्नेछु।”

२२तब ती मानिसहरू फर्के अनि सदोम तर्फ हिँड्न थाले। तर अब्राहाम परमप्रभुकोअघि उभिए। २३तब अब्राहामले परमप्रभुतर्फ बढेर सोधे, “परमप्रभु, के दुष्ट मानिसहरूलाई ध्वंश पार्दा धर्मी मानिसहरूलाई पनि ध्वंश पार्नु हुन्छ? २४यदि त्यहाँ पचास धर्मी मानिसहरू छन् भने त्यो शहरलाई नाश गर्नु हुन्छ? २५साँच्चै नै, तपाईंले शहर नष्ट पार्नु हुनेछैन। दुष्ट मानिसहरूलाई सर्वनाश पार्दा ती पचास जना मानिसहरूलाई ध्वंश पार्नु हुँदैन। यदि त्यस्तो भयो भने दुष्ट र राम्रा मानिसहरू एकै हुन्छन् दुवै वर्गले सजाय भोग्ने छन् निश्चय ब्रमाण्डका न्यायधिशले जे सही त्यही गर्नुहुन्छ।”

२६तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले सदोममा पचास जना असल मानिसहरू पाएँ भने म सम्पूर्ण शहरलाई माफ गर्नेछु।”

२७तब अब्राहामले भने, “तपाईंको तुलनामा परमप्रभु म धूलो, र खरानी बराबर मात्र हुँ। तर तपाईंलाई विरक्त बनाउदै म एउटा प्रश्न फेरि गर्न पाउँ २८के यदि पाँच जना धर्मी मानिसहरू हराए अनि पैतालीस जना मानिसहरू असल छन् भने पनि के ती पाँच जानले गर्दा सारा शहर नाश पार्नुहुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले पैतालीस जना धर्मी व्यक्तिहरू पाए भने त्यो शहर नाश पार्ने छैन।”

२९अब्राहामले फेरि भने, “के यदि चालीसजना त्यहाँ असल भेटिए त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले चालीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नाश पार्नेछैन।”

३०तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु दया गरी मसँग नरिसाउनु होस्। मलाई यो जान्न दिनु होस् यदि त्यस शहरमा तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे तपाईं के त्यो शहर नष्ट पार्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि मैले तीस जना व्यक्तिहरू असल भेटे त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”

३१तब अब्राहामले सोधे, “म मेरा परमप्रभुलाई विरक्त पार्दै फेरि प्रश्न गर्छु, यदि बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले उत्तर दिनु भयो, “यदि मैले बीस जना मात्र असल मानिसहरू भेटे म त्यो शहर नष्ट पार्ने छैन।”

३२तब अब्राहामले भने, “परमप्रभु, दया गरी मसँग नरिसाउनु होला, तर अन्तिम पटक तपाईंलाई विरक्त पार्दै फेरि म प्रश्न राख्न चाहन्छु। यदि तपाईंले दश जना मात्र असल मानिसहरू भेटे के गर्नु हुन्छ?”

परमप्रभुले भन्नुभयो, “यदि दश जना मात्र पनि असल मानिसहरू भेटे म नाश पार्ने छैन।”

३३जब परमप्रभुले अब्राहमसित कुरा गरि सक्नु भयो अनि जानु भयो। अनि अब्राहाम आफ्नो घर गए।

लूतका पाहुनाहरू

१९ सौंभमा दुइजना स्वर्गदूतहरू सदोम शहरमा आए। त्यस बेला लूत सदोमको फाटकमा बसिरहेका थिए। लूतले स्वर्गदूतलाई देखेर भेटन गए। तब लूतले तिनीहरूको सामुन्ने निहुरेर दण्डवत गरे। रतिले भने, “महाशय, कृपा गरी तपाईंहरूको दासको घरमा गई हात पाउ धोई रात त्यही बिताउनु होस र बिहान चाँडै उठी आफ्नो स्थानको लागि बाटोतर्फ प्रस्थान गर्नु होस्।”

ती स्वर्गदूतहरूले भने, “अहँ हामी बाटोमै रात बिताउनेछौं।”

३तर लूतले तिनीहरूलाई आफ्नो घर लैजान अत्यन्तै बिन्ती गरे, यसर्थ स्वर्गदूतहरू लूतको घरमा गए। तब लूतले स्वर्गदूतहरूको निम्ति खाना तयार गरे अनि खमीर नहालेको रोटी बनाए। र तिनीहरूले खाए।

४तिनीहरू सुत्न जानुअघि सदोम शहरका सबै मानिसहरू आएर लूतको घर घेरे। ५तिनीहरूले उनलाई बोलाए अनि भने, “राती तिम्रो घरमा आएका दुइ मानिसहरू कहाँ छन्? तिनीहरूलाई बाहिर हामी भएकोमा ल्याऊ जसले गर्दा तिनीहरूसित हामी संभोग गर्न चाहन्छौं।”

६तब लूत बाहिर निस्केर घरको ढोका लगाए। ७त्यसपछि उनले भने, “हे मेरा साथीहरू, कृपा गरी तिनीहरूसित नराप्नो व्यवहार नगर। ८सुन, कुनै पुरुषसित सहवास नगरेका मेरो दुइ जना छोरीहरू छन्। म तिमीहरूलाई सुम्पिदिनेछु र आफ्नो इच्छा अनुसार जे गर्न मन लाग्छ तिनीहरूसित गर। तर यी मानिसहरू जो मेरो घरमा आएका छन तिनीहरूलाई केही नगर, तिनीहरूको रक्षा मैले गर्नु नै पर्छ।”

९घेरेका मानिसहरूले भने, “हामीलाई बाटो देऊ! हाम्रो बाटोबाट पर सर।” तब सदोमका ती मानिसहरूले भने, “यी मानिस हाम्रो शहरमा पाहुना भएर आएका हुन अनि अहिले हाम्रो न्यायाधीश यी को हुन?” “अब हामी तिमीसित तिनीहरूसित भन्दा अशिष्ट व्यवहार गर्ने छौं।” त्यो भीडले लूतमाथि एकसाथ घचेटेर ढोका भत्काएर खोल्ने चेष्टा गरे।”

१०तब ती भित्र भएका मानिसहरूले ढोका उघारे र लूतलाई भित्र ताने र ढोका थुने। ११त्यसपछि तिनीहरूले ती बाहिर घर घेरेर बस्ने सबै बूढा-जवानहरूलाई अन्धा बनाइ दिए। तब तिनीहरूले ढोका खोल्न असमर्थ भए।

सदोमबाट भागे

१२तब ती भित्र भएका दुइजना मानिसहरूले लूतलाई भने, “तिम्रो घरमा अरु कोही मानिसहरू छन्? तिम्रा ज्वाँईहरू, छोरा-छोरीहरू अनि जो पनि यस शहरमा छन्

भने तिनीहरूलाई शहर छोड्नु भनीदेऊ, १३शहर छोड, किनभने हामी यसलाई नाश गर्न लागेका छौं। परमप्रभुलाई यो थाह भएकोछ यो शहर दुष्टहरूले भरिएको छ अनि उहाँले हामीलाई यो शहर नाश गर्न पठाउनु भएको छ।”

१४तब लूत बाहिर गए अनि आफ्नो ज्वाँईहरूलाई भने, “उठ अनि यो शहर छोडिदेऊ किनभने परमप्रभुले यस शहरलाई नष्ट पार्नु हुँदैछ।” तर उसका ज्वाँईहरूले सोचे उनी ठट्टा गरिरहेका छन्।

१५अर्को बिहानै उज्यालो हुन लाग्दा ती स्वर्गदूतहरूले लूतलाई चाँडो गर्न लगाए। तिनीहरूले भने, “हेर, यो शहरलाई दण्ड दिइन्छ। यसर्थ तिम्री पत्नी अनि छोरीहरू जो यहाँ छन् तिनीहरूलाई लिएर शहरबाहिर जाऊ। यसो गरे तिमीहरू यो शहरसितै नष्ट हुने छैनौं।”

१६तर लूतले शहर छोड्न आनाकानी गरे। उनी दोमनमा परे। यसर्थ दुइजना स्वर्गदूतले उनलाई, उनकी पत्नी र छोरीहरूलाई आफ्नो हातले समाते अनि उनीहरूलाई सुरक्षित ठाउँमा लगे। परमप्रभु लूत अनि उनको परिवारप्रति दयालु हुनु हुन्थ्यो। १७यसर्थ ती दुइ स्वर्गदूतहरूले लूत र उनको परिवारलाई शहरदेखि बाहिर पुऱ्याए। तिनीहरू शहरबाहिर आएपछि एकजना स्वर्गदूतले भने, “अब तिमीहरूले शहरतिर फर्केर नहेर्नु, जीवन सुरक्षाको निम्ति भाग, अनि कुनै ठाउँमा पनि नथामिनु बेंसीमा कतै पनि नअडिनु। जबसम्म पर्वतमा पुग्दैनौं तिमीहरू भाग यदि थामियौं भने तिमीहरू शहरसितै नष्ट हुनेछौं।”

१८तर लूतले ती दुई स्वर्गदूतहरूलाई भने, “महाशयहरू हो, यति टाढासम्म भाग्न मलाई कर नलगाउनु होस्। १९म तपाईंको दासप्रति तपाईंहरू मेरो बचाऊको निम्ति अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। तर म यहाँदेखि पर्वतसम्म भागेर जान सकिन्न। यदि म अत्यन्तै ढिलो भएर पर्वतमा पुग्नु नसकेर केही हुनु गए भने? म मर्ने छु। २०हेर्नुहोस! यस ठाउँको नजिकै एउटा एकदमै सानो शहर छ र मलाई त्यहाँसम्म मात्र जानु दिनुहोस्। म त्यस शहरसम्म भाग्नु सक्छु र सुरक्षित रहन्छु।”

२१स्वर्गदूतले लूतलाई भने, “हेर, म तिमीलाई त्यसो गर्नु दिनेछु। म त्यो शहरलाई नाश पार्दिन। २२तर त्यहाँ छिटो पुग। तिमीहरू त्यस शहर नपुग्नुजेलसम्म म सदोम नाश पार्न सकिन्न।” (सानो शहर हुनाले यसको नाउँ सोअर हो।)

सदोम र गमोराको विनाश

२३घाम भुल्कदै गर्दा लूत सोअर शहरभित्र पस्दै थिए। २४त्यति बेलै परमप्रभुले सदोम र गमोरालाई नष्ट गर्न शुरु गर्नु भयो। परमप्रभुले आकाशबाट आगो र जल्दै गरेको गन्धक त्यहाँ खसाल्नु भयो। २५यसरी परमप्रभुले ती शहरहरू नष्ट पार्नु भयो। परमप्रभुले

समस्त बेंसी उद्भिदहरू र मानिसहरू सबै नष्ट पार्नुभयो।

२६जब तिनीहरू भाग्दै थिए, लूतकी पत्नीले पछाडी फर्केर शहरलाई हेरिन्। जब उनले फर्केर हेरिन् तिनी नूनको थुप्रोमा परिणत भइन्।

२७त्यसै दिन बिहानै अब्राहाम त्यस ठाउँमा गए जहाँ तिनी परमप्रभुको सामुन्ने उभिएका थिए। २८अब्राहामले सदोम र गमोरा शहरहरूतर्फ नजर डुलाएर त्यस बेंसीको सम्पूर्ण भूमिलाई हेरे। त्यो प्रान्तबाट धूर्वाको मुस्लो गइरहेको तिनले देखे अनि त्यो तिनलाई भयंकर आगोबाट निस्किएको धूर्वा जस्तो लाग्यो।

२९त्यस बेंसीको शहरहरूलाई परमेश्वरले नाश पार्नु भयो। तर परमेश्वरले जब यस्तो गर्नु भयो उहाँले अब्राहामलाई सम्झनु भयो र तिनको भतिजोलाई बचाउनु भयो। लूत बेंसीको शहरहरूमा बसो-बास गर्दैथिए तर शहरहरू नष्ट पार्नुअघि परमेश्वरले त्यहाँबाट बाहिर भगाउनु भयो।

लूत अनि तिनका छोरीहरू

३०लूत सोअरमा बस्न डराए र आफ्नी दुवै छोरीहरू लिएर पर्वतको ओडारमा बस्न गए। ३१एक दिन उनका जेठी छोरीले आफ्नो बहिनीलाई भनी, “संसारमा कहीं पनि पुरुष र स्त्रीहरू विवाह गरेर आफ्नो सन्तान उत्पन्न गर्छन्। तर हाम्रा पिता वृद्ध भई सकेका छन् अनि यहाँ वरिपरि हामीलाई सन्तान उत्पन्न गर्नका लागि समर्थन गर्ने कोही छैन। ३२यसर्थ हामीले हाम्रो पितालाई दाखरस पियाएर मताऊँ र तिनीसित सम्बन्ध गरौं। यसरी हाम्रो परिवारलाई जीवित राख्न आफ्नो पितालाई प्रयोग गर्न सक्छौं।”

३३त्यस रात यी दुइ दिदी-बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई मद्य दिएर पूरा मताए। तब दिदी चाहिँ आफ्नो पिताको ओछ्यानमा गई अनि उनीसित सहवास गरी। लूत यति मातेका थिए कति बेला छोरी आई र गई उनलाई थाहा भएन।

३४अर्को दिन दिदीले आफ्नी बहिनीलाई भनिन्, “हिजो राती, म हाम्रा पितासित सुतेँ। आज राती, फेरि उनलाई मताऊँ अनि तिमी उनको ओछ्यानमा जान सक्छौ अनि उनीसित शारीरिक सम्पर्क राख। यस प्रकार हामी आफ्नो परिवारलाई निःसन्तान हुनबाट बचाउन सक्छौं।” ३५त्यस राती ती दुइ बहिनीहरूले आफ्नो पितालाई दाखरस पियाएर मताए अनि सानी चाँहि छोरी उनको ओछ्यानमा गई र सहवास गरी। तर फेरि लूत यति साहो मातेका थिए कति बेला को केटी उनको ओछ्यानमा सुत्न आई अनि उठेर गई उनलाई पत्तै भएन।

३६लूतका दुवै छोरीहरू गर्भवती भए अनि तिनीहरूका पिता तिनीहरूको नानीहरूका पिता थिए। ३७जेठी

छोरीले छोरो जन्माई र उसको नाउँ मोआब राखी। मोआब आजका सबै मोआबी मानिसहरूको पिता हुन्। ३८सानी छोरीले पनि छोरो जन्माई र उसको नाउँ बेनअमी राखी। बेनमी आजका सबै अम्मोनी मानिसहरूका पिता हुन्।

अब्राहाम गरार तिर जान्छन्

२० अब्राहामले त्यस ठाउँ छाडी नेगेब गए। अनि तिनी गरार शहरमा बसे। यो शहर कादेश र शूरको बिचमा पर्छ। २जब अब्राहाम गरार गए, तिनले मानिसहरूलाई भने सारा तिनकी बहिनी हुन्। गरारका राजा अबीमेलेकले यो सुने अनि सारालाई पत्नी बनाउनु आफ्ना सेवकहरूलाई लिन पठाए। ३तर एक रात परमेश्वर उनको सपनामा आउनु भयो अनि भन्नुभयो, “हेर, तँ मरे जस्तै नै छस् किनभने जुन स्त्रीलाई तँले पत्नी बनाएको छस् तिनको पहिले विवाह भएको हो।”

४तर अबीमेलेक अभ्र सारासित सुतेका थिएनन्। यसर्थ अबीमेलेकले भने, “हे परमप्रभु, म दोषी छैन। के तपाईंले एक निर्दोष व्यक्तिलाई मारुहुन्छ? ५अब्राहाम आफैले मलाई भने, ‘ती स्त्री उनकी बहिनी हुन’ अनि स्त्रीले पनि भनिन्, ‘त्यो मानिस तिनको दाज्यु हुन्।’ यस कारण म पूर्णतः निर्दोष छु अनि जे मैले गरे म दोषी हुने छैन।”

६त्यसपछि परमेश्वरले अबीमेलेकलाई सपनामा भन्नुभयो, “हो, म जान्दछु तिमी निर्दोष छौ। अनि म यो पनि जान्दछु तिमीलाई थाहा थिएन तिमी के गरिरहेका थियौ। तिमीलाई मैले बचाएँ। मैले तिमीलाई मेरो विरुद्ध पाप गर्न दिइन। त्यो म नै हुँ जसले तिमीलाई त्यस स्त्रीसित सुत्ने अनुमति दियो। ७यसर्थ अब्राहामलाई उसकी पत्नी फर्काई देऊ। अब्राहाम एक अगमवक्ता हुन्। उनले तिम्रो निम्ति प्रार्थना गर्नेछन् र तिमी जीवित रहनेछौ। तर यदि तिमीले अब्राहामलाई सारा फर्काएनौ भने म प्रतिज्ञा गर्छु तिमी मर्नेछौ। अनि तिम्रा सबै परिवार तिमीसितै मर्नेछन्।”

८यसर्थ भोलिपल्ट एकाबिहानै अबीमेलेकले आफ्ना सबै सेवकहरूलाई बोलाए अनि तिनीहरूलाई आफ्नो सपनाको विषयमा बताए। उनका सेवकहरू साह्रै नै भयभीत भए। ९त्यसपछि अबीमेलेकले अब्राहामलाई बोलाएर भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति किन यस्तो गरेका छौ? मैले तिमीलाई के अनिष्ट गरेको थिएँ? तिमीले मेरो राज्यमा निकै कष्ट ल्यायौ? तिमीले मसित यस्तो नगर्नु पर्ने थियो। १०तिमी किन डराएका हौ? र किन मसित तिमीले यस्तो व्यवहार गर्नुभयो?”

११तब अब्राहामले भने, “म डराएको थिएँ। मैले सोचे यस भूमिमा कसैले पनि परमेश्वरको डर मान्दैन होला यसर्थ मैले सोचेँ तिमीहरूले सारालाई पाउनका निम्ति मलाई मारने छौ। १२त्यसमाथि, सारा मेरो बहिनी

पनि हुन्। तिनी मेरा पिताकी छोरी हुन् तर मेरी आमाकी होइनन्। १३परमेश्वरले मलाई पिताको घरबाट टाडो पठाउनु भयो। उहाँले मलाई धेरै अञ्चलहरूमा भ्रमण गराउनु भयो। यही कारणले मैले सारालाई भने, 'यसरी नै तिमीले मलाई यो दया गर्न सक्छौ मानिसहरूलाई तिमी मेरी बहिनी हौ भन्नु।"'

१४तब अबीमेलेकले बुभे के भएको थियो। यसकारण उनले सारा अब्राहामलाई फर्काई दिए। अबीमेलेकले अब्राहामलाई भेट्न, बाखा गाई-गोरु तथा कमारा-कमारीहरू पनि दिए। १५अबीमेलेकले भने, "यो मेरो देश हो। तिम्रो वरिपरि हेर, तिमी जहाँ इच्छा गर्छौ त्यही बस्न सक्छौ।"

१६सारालाई अबीमेलेकले भने, "मैले तिम्रो दाज्यू अब्राहामलाई एक हजार चाँदीको टुक्राहरू दिएकोछु। मैले यो देखाउन दिएको हुँ जो घटना भयो त्यसको निम्ति म साह्रै नै दुःखी छु। प्रत्येकले जानून् तिमीले कुनै भूल गरेकी छैनौ।"

१७त्यसपछि अब्राहामले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, अनि परमेश्वरले अबीमेलेक, उसकी पत्नी अनि उनकी कमारीहरू सबैलाई स्वस्थ पार्नु भयो। १८किनभने परमप्रभुले अब्राहामकी पत्नी सारासित भएको घटनाले अबीमेलेकको घरमा भएका जम्मै महिलाहरूको गर्भ बन्द गराएर तिनीहरूलाई सन्तान उत्पन्न गर्न अयोग्य बनाइएको थियो।

अन्तमा साराको निम्ति एउटा बालक

२१ परमप्रभुले सारालाई दया गर्ने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। परमप्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार साराप्रति दयालु हुनुभयो। २सारा गर्भवती भइन अनि तिनले वृद्धावस्थामा अब्राहामको निम्ति एउटा छोरा जन्माइन्। ठीक समयमा परमेश्वरले जे वचन दिनु भएको थियो त्यो पुरा भयो। ३साराले तिनको निम्ति एउटा छोरो जन्माएकी थिइन् उसको नाउँ अब्राहामले इसहाक राखे। ४परमेश्वरको आज्ञा अनुसार त्यो बालक आठ दिनको हुँदा अब्राहामले उसको खतना गराए।

५अब्राहाम एक सय वर्ष पुग्दा उसको छोरो इसहाक जन्मियो। ६अनि साराले भनिन्, "परमेश्वरले मेरो निम्ति हाँसो ल्याउनु भएको छ, प्रत्येक मानिस जसले यो सुन्छ मसँग हाँस्नेछ। ७कसैले पनि त्यो सोचेको थिएन अब्राहामको बुढेसकालमा साराले तिनलाई एउटा छोरो जन्माउनेछिन्। तर मैले बूढो अब्राहामको निम्ति छोरो जन्माइ दिएँ।"

घरैमा कष्ट

८इसहाक लगातर बढी रह्यो र चाँडै खँदिलो खाना खान शुरु गर्ने भयो। यसर्थ अब्राहामले एउटा ठूलो

भोज खुवाए। ९एकजना मिश्रकी कमारी हागारले अब्राहामको पहिलो छोरो जन्माएकी थिइन्। सारा दिक्क भइन जब उनले हागारको छोरासित आफ्नो छोरा इसहाकलाई खेल्दै गरेको देखिन्। १०साराले अब्राहामलाई भनी, "त्यो कमारी स्त्री र उसको छोरोलाई खेदि दिनु होस, तिनीहरूलाई टाढा पठाउनु पर्छ। जब हामी मर्छौ हामीसँग जे छ हाम्रो छोरो इसहाकले पाउनेछ। म चाहदिन कमारी स्त्रीको छोरो हाम्रा छोरो इसहाकको अंशको हकदार होस्।"

११यसले अब्राहामलाई अत्यन्तै दुःखी बनायो र तिनी आफ्नो छोरा इश्माएलको निम्ति चिन्तित भए। १२तर परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, "त्यो केटा र कमारी स्त्रीको विषयमा तिमी चिन्ता नगर। जे साराले चाहन्छे त्यही गर, इसहाक मात्र तिम्रो उत्तराधिकारी हुनेछ। १३तर म तिम्रो कमारी स्त्रीको छोरोलाई पनि आशीर्वाद दिनेछु। उ पनि तिम्रो पुत्र हो। र उनले पनि आफ्नो परिवारबाट एउटा विशाल राष्ट्र बनाउने छ।"

१४अर्को दिन बिहानै अब्राहामले केही खाने कुरा र पानी ल्याए र हागारलाई दिए। हागारले ती कुराहरू लिई अनि आफ्नो छोरा लिएर हिँडी। हागारले त्यो ठाउँ छोडी अनि बेशबाको मरुभूमिमा यता उता घुमी हिँड्न थालिन्।

१५केही समयपछि मशकको पानी सिद्धियो र पिउने पानी पनि थिएन। यसर्थ उनले आफ्नो छोरोलाई पोथ्रोमुनि राखिन्। १६तब तिनी गइन् अनि आफ्नो छोरादेखि केही पर बसिन्। तिनले आफैलाई यस्तो भनिन्, म मेरो छोरोलाई तिर्खाले मर्दै गरेको देख्न चाहन्न। आफ्नो छोराको मृत्यु शोक सही नसक्नु हुनेवाला थियो, तिनी आफ्नो छोराको लागि नराम्रो घतले रून थालि।

१७परमेश्वरले हागारको छोरो रोएको सुन्नु भयो। अनि स्वर्गबाट परमेश्वरका स्वर्गदूत हागार कहाँ आए। उनले सोधे, "हागार तिमीलाई के कष्ट छ? परमेश्वरले बालक रोएको सुन्नुभयो। १८जाऊ, अनि बालकलाई सहायता गर उसको हात समात अनि सगँ-सँगै हिँड्जाऊ। म उसलाई धेरै धेरै मानिसहरूको पिता बनाउनेछु।"

१९परमेश्वरले हागारको आँखा यसरी उघारी दिनु भयो उनले एउटा पानीको कूवा देखिन्। यसर्थ पानीको कूवामा तिनी गइन् अनि पानीको मशक पहिले भरिन्, त्यसपछि छोरोलाई पानी पिउन दिइन्।

२०जबसम्म हागारको छोरो ठूलो भएन परमेश्वर ऊसँग नै रहनु भयो। इश्माएल मरुभूमिमा नै बस्यो र त्यहाँ एक शिकारी भयो। उनले तीर चलाउन राम्ररी सिकेको थियो। २१उसको आमाले मिश्र देशबाट उसको निम्ति एउटी दुलही ल्याई दिइन्। इश्माएल पारान मरुभूमिमा बसो-बास गर्न थाल्यो।

अबीमेलेकसित अब्राहामको सन्धि

२२त्यही समय अबीमेलेक र उसको सेनापतिले अब्राहामसित कुरा गरे। तिनीहरूले अब्राहामलाई भने, “तिमी जे पनि गछौं परमेश्वरले तिमीलाई सघाउनु हुन्छ। २३यसर्थ परमेश्वरको नाउँमा मलाई वचन देऊ तिमी म र मेरा नानीहरूसित राम्रो व्यवहार गर्नेछौ। वचन देऊ तिमी म अनि धरती प्रति जहाँ तिमी बाहिरको मानिस जस्तो भएर बसेका छौ दयालु हुने छौ। कसम पनि खाऊ तिमी म प्रति दयालु हुने छौ जस्तो म तिमीप्रति छु।”

२४अब्राहामले भने, “म शपथ दिन्छु तिमीले मसित जस्तो व्यवहार गरेका छौ त्यही व्यवहार म पनि तिमीसित गर्नेछु।” २५तब अब्राहामले अबीमेलेकसित नालिश गरे। उनले नालिश गरे कारण अबीमेलेकका नोकरहरूले एउटा पानीको कूवा खोसेका थिए।

२६तर अबीमेलेकले भने, “म जान्दिन कसले यस्तो काम गऱ्यो, तिमीले यस विषयमा मलाई भनेका थिएनौ, नत्र मैले आज भन्दा पहिला नै थाहा पाएँ।”

२७यसकारण अब्राहाम र अबीमेलेकले एउटा सम्झौता गरे। यस सम्झौताको चिन्ह स्वरूप अब्राहामले अबीमेलेकलाई केही भेडाहरू र गाई वस्तुहरू दिए। २८अब्राहामले सातवटा पाठी अबीमेलेकअघि राखि दिए।

२९अबीमेलेकले अब्राहामलाई सोधे, “तिमीले यी सातओटा पाठीहरू चाँहि किन अलग्गै राखेका छौ?”

३०अब्राहामले भने, “जब तिमीले मबाट यी सातवटा पाठीहरू लिन्छौ तब यो प्रमाण हुन्छ त्यो कूवाँ मैले खनाएको हो।”

३१यसकारण यस घटनापछि त्यस कूवाको नाउँ बर्शेबा भयो। तिनीहरूले यस कूवाको नाउँ यस्तो राखे किन भने यस भूमिमा जहाँ तिनीहरूले एक अर्कालाई वचन दिएका थिए।

३२यस प्रकारले अब्राहाम र अबीमेलेकले बर्शेबामा सम्झौता गरेका थिए। त्यसपछि अबीमेलेक अनि उनको सेनापति पलिशतीहरूको देशतिर फर्किए।

३३अब्राहामले बशोबामा एक विशेष रुख रोपे। त्यस भूमिमा अब्राहामले परमप्रभु परमेश्वर जो सधैं जीवित हुनुहुन्छ उहाँसित प्रार्थना गरे। ३४अनि अब्राहाम बाहिरको मानिस जस्तो भएर धेरै वर्षसम्म पलिशतीहरूको देशमा बसे।

अब्राहाम, तेरो छोरोलाई मार

२२ ती कुराहरू भइसकेपछि परमेश्वरले अब्राहामको जाँच लिने निर्णय लिनु भयो। परमेश्वरले तिनलाई भन्नुभयो, “अब्राहाम!”

अनि अब्राहामले भने, “हजुर!”

रतब परमेश्वरले भन्नुभयो, “मोरीयाह भूमिमा तिम्रो

छोरोलाई लैजाऊ। मोरीयामा मेरो निम्ति बलिदान स्वरूप तिम्रो छोरो बलि देऊ। तिम्रो छोरो चाँहि इसहाक हुनु पर्छ तिम्रो एउटा छोरा जुन छोरोलाई तिमी बढी माया गछौं। त्यहाँको कुनै एउटा पर्वतमा तिम्रो छोरोलाई होमबलि चढाऊ। कुन चाँहि पर्वतमा बलिदान चढाउनु पर्छ त्यो म बताउनेछु।”

३बिहान अब्राहाम उठे अनि गधामा लगाम कसे। अब्राहामले आफूसँग छोरो इसहाक र दुइ जना नोकरहरू पनि लगे। तिनले बलिको निम्ति दाउरा काटे अनि परमेश्वरले बताउनु भएको ठाउँमा गए। ४तीन दिनसम्म यात्रा गरेपछि अब्राहामले माथितिर हेरे अनि तिनीहरू जानु पर्ने ठाउँ देखे। ५त्यसपछि अब्राहामले कमाराहरूलाई भने, “गधासित यही पर्ख। म छोरोसित त्यस ठाउँमा जानेछु, अनि उपासना गर्नेछौं। अनि केही बेरपछि तिमीहरू भएको ठाउँमा हामी फर्कन्छौं।”

६अब्राहामले होमबलिको निम्ति दाउरा उठाएर छोरोको काँधमा राखि दिए। तिनले एउटा विशेष काट्ने हतियार र आगो पनि लगे। त्यसपछि अब्राहाम र तिनको छोरो आराधना गरिने ठाउँमा गए।

७इसहाकले आफ्नो पिता अब्राहामलाई सोध्यो, “बुबा!” अब्राहामले उत्तर दिए, “भन, छोरा।”

इसहाकले भने, “म दाउरा र आगो देख्छु तर होम बलिको निम्ति दिनु पर्ने थुमाचाँहि कहाँ छ?”

८अब्राहामले उत्तर दियो, “छोरो परमेश्वर आफैले बलिदानको निम्ति थुमा बन्दोबस्त गरिदिनु हुँदैछ।”

इसहाक बाँच्यो

यसरी अब्राहाम र तिनको छोरो इसहाकसँगै बलि दिने ठाउँमा पुगे। ९तिनीहरू त्यही निर्दिष्ट जग्गामा पुगे जहाँ परमेश्वरले अहाउनु भएको थियो। त्यहाँ अब्राहामले वेदी बनाए अनि त्यसपछि वेदी माथि दाउरा राखेर आफ्नो छोरोलाई बाँधी वेदीमाथि राखिएको दाउरामाथि राखे। १०तब तिनले काट्ने हतियार लिएर इसहाकलाई मार्न तत्पर भए।

११तर अब्राहामलाई परमप्रभुका स्वर्गादूतले बाधा दिए। स्वर्गाबाट स्वर्गादूतले बोलाए अनि भने, “अब्राहाम, अब्राहाम!”

अब्राहामले उत्तर दिए, “हजुर।”

१२स्वर्गादूतले भने, “तिम्रो छोरोलाई नमार। उसलाई कुनै प्रकारको चोट पनि नलागोस्। मैले साँच्चै नै थाहा पाएँ तिमीले परमेश्वरलाई सम्मान गछौं अनि उहाँको आज्ञा पालन गछौं। तिमीले आफ्नो एक मात्र छोरोलाई मेरो निम्ति मार्न तयार भएको पनि मैले देखेँ।”

१३तब अब्राहामले त्यहाँ एउटा थुमा देखे। त्यो भेडाको पाठाको सिँग पोथ्रामा अडकिएको थियो। यसर्थ अब्राहामले त्यो थुमालाई मारे अनि आफ्नो छोराको बलिको सट्टामा त्यसलाई परमेश्वरको बलिदानको

रूपमा चढाए। १४यसकारण अब्राहामले त्यस ठाउँको नाउँ, “यहोवा थिये” राखे। आज पनि मानिसहरूले भन्छन्, “यस पर्वतमाथि परमप्रभुलाई देखिन सकिन्छ।”

१५परमप्रभुका स्वर्गदूतले दोस्रो पल्ट अब्राहामलाई बोलाए। १६ती स्वर्गदूतले भने, “तिमीले मेरो निम्ति आफ्नो छोरो मार्न तत्पर थियो, यसर्थ तिमीले यस्तो गरेको हुनाले म यो प्रतिज्ञा गर्छु। १७म तिमीलाई साँचो रूपले आशीर्वाद दिन्छु। म तिमीलाई आकाशका ताराहरू भन्दा धेरै सन्तान दिन्छु। तिम्रा मानिसहरू समुद्रको किनारमा भएको बालुवाको कणभन्दा पनि वेशी हुनेछन्। अनि ती तिम्रा मानिसहरू आफ्ना आफ्नो शत्रुहरूका शहरहरू जितेर बस्नेछन्। १८अनि तिम्रा सन्तानहरूले संसारका सबै राष्ट्रहरूले आफ्ना निम्ति आशीर्वादको रूपमा पाउनेछन्। म यसै गर्नेछु किनभने तिमीले मेरा आज्ञाहरू मानेकाछौं।”

१९त्यसपछि अब्राहाम आफ्नो नोकरहरू भएको ठाउँमा गए। तिनीहरू सबै बर्षेबा फर्के अनि अब्राहाम त्यहाँ धेरै समयसम्म बसे।

२०तब अब्राहामले खबर पाए, “उनको भाइ नाहोर र उनकी स्वास्नी मिल्कासित पनि नानीहरू थिए। २१तिनीहरूको जेठो छोराको नाउँ ऊज, माहिलो छोराको नाउँ बूज र साइलोको नाउँ कमूल थियो। कमूल आरामका पिता हुन्। २२तब त्यहाँ केसेद, हजो, पिलदाश यिदलाप र बतूल थिए।” २३बतूल रिबेकाको पिता थिए। मिल्काह यी आठजना छोराहरूकी आमा थिइन्, अनि नाहोर पिता थिए। नाहोर अब्राहामको भाइ थिए। २४नाहोरको उसकी नोकर्नी रूमबाट पनि अन्य चार छोराहरू थिए, ती छोराहरू तेबह, गहम, तहस र माका थिए।

सारको मृत्यु

२३ सारा एक सय सत्ताइस वर्षसम्म बाँचिन्। २अनि कनान देशको किर्यतअर्बा (हेब्रोन) शहरमा मरिन्। अब्राहाम आफ्नी पत्नीको मृत्युमा दुःखी भए अनि उनको निम्ति रोए। ३त्यसपछि अब्राहामले आफ्नी मरेकी स्वास्नीलाई छोडेर हिती मानिसहरूसित कुरा गर्न गए। ४उनले भने, “म यस प्रदेशको बासिन्दा होइन। यहाँ त म केवल यात्री हुँ यसर्थ मेरी पत्नीको लाश गाड्नुको निम्ति कही जग्गा छैन, म अलिकति जग्गा चाहन्छु म त्यो लाश गाड्न सकूँ।”

५ती हिती मानिसहरूले अब्राहामलाई उत्तर दिए, ६“महाशय सुन्नु होस, तपाईं हामीहरूमाभ्र परमेश्वरका एकजना मानिस हुनुहुन्छ यसर्थ हाम्रो चिहान घारीमा तपाईं जहाँ मन पराउनु हुन्छ त्यहाँ फिक्री नगरी आफ्नो पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ। तपाईंकी पत्नीको लाश गाड्न यहाँ हामी मध्ये कसैले पनि बाधा दिन सक्तैनौं।”

७अब्राहाम उठे अनि मानिसहरूको सामुन्ने शिर निहुराए। ८तिनले तिनीहरूलाई भने, “यदि तपाईंहरू साँच्चै मेरी पत्नीको लाश गाड्नको निम्ति सहायता गर्नु हुन्छ भने मेरो कुरा सुन्नु होस र सोअरको छोरो एप्रोनसित मेरो निम्ति कुरा गरिदिनु होस्। ९उसलाई भन्नु होस उसको खेतको आखिरमा मक्पेलाको ओडार छ र उनले मलाई त्यो मेरो दाममा चिहान बनाउन दियोस्।”

१०एप्रोन तिनीहरूकै बीचमा थियो। उनले अब्राहामलाई उत्तर दियो। ११“होइन, महाशय। म तपाईंलाई जमीन दिनेछु। यी सब मानिसहरूकोअधि म तपाईंलाई ओडार दिनेछु जसको फलस्वरूप तपाईंले त्यस जग्गामा आफ्नी पत्नीको लाश गाड्न सक्नु हुन्छ।”

१२तब अब्राहामले हिती मानिसहरूको अधि शिर निहुराए। १३ती सबै मानिसहरूको सम्मुख अब्राहामले एप्रोनसित भने, “तर म त खेतको पुरै मोल दिन चाहन्छु। मैले दिएको दाम स्वीकार गर्नु होस्। म मेरा मर्नेहरूलाई त्यहाँ गाड्छु।”

१४एप्रोनले अब्राहामलाई उत्तर दियो, १५“हे महाशय मेरो कुरा सुन्नु होस्। त्यस जग्गाको दाम त चार सय चाँदीको शेकेल हुन सक्छ जो तपाईं र मेरो निम्ति यो कुनै ठूलो कुरा होइन। तपाईंले आफ्नी पत्नीको मृत देह त्यहाँ गाड्नु होस्।”

१६अब्राहामले एप्रोनको कुरा माने अनि हिती मानिसहरूको सामुन्ने तिनले चार सय सिक्का चाँदी तौलीएर जमीनको धन्धा गर्ने व्यापारीको हातमा थमाई दिए।

१७-१८यसरी एप्रोनको खेतको मालिक बद्लिएर अब्राहाम बनिए। त्यो जग्गा मम्प्रेको पूर्व मक्पेलामा थियो र त्यसभित्र भएका ओडार र रूखहरू थिए। शहरका सबै मानिसहरू जो शहरको फाटकमा भेला भएका थिए, तिनीहरूले एप्रोन र अब्राहाम बीच भएको सौदा देखे। १९तब अब्राहामले उनकी पत्नीको मृत शरीरलाई मक्पेलाको चउरमा कनान देशको हेब्रोन (मम्प्रे) को छेउमा गुफामा गाडे। २०अब्राहामले त्यो जमीन र ओडार हिती मानिसहरूको अधि किने अनि त्यो तिनको कानूनी रूपले भयो अनि तिनले त्यो जमीन चिहान घारीको निम्ति प्रयोग गरे।

इसहाककी पत्नी

२४ अब्राहाम दीर्घ जीवन बाँचे अनि अत्यन्तै वृद्धा भएका थिए र त्यो समय भरि तिनले गरेका प्रत्येक कुरालाई परमप्रभूले आशीर्वाद दिनु भयो। २अब्राहामको सबभन्दा पुरानो अनि प्रमुख सेवक तिनको प्रत्येक चीजको जिम्मेवार थियो। अब्राहामले उसलाई आफू भएको ठाउँमा बोलाए अनि भने, “तेरो हात मेरो तिध्रामुनि राख। ३अब म चाहन्छु तैले मलाई एउटा

वचन दे। पृथ्वी अनि स्वर्गका परमप्रभु परमेश्वरको अधि तैले मलाई वचन दे कनान देशकी कुनै पनि कन्यासित मेरो छोरोको विवाह हुन दिने छैनस्। हामी तिनीहरूको वीचमा बस्छौं तर तैले कनानी कन्यासित उसलाई विवाह गर्न दिने छैनस्। ४तँ तेरो आफ्नै देशमा गएर मेरो छोरो इसहाकको निम्ति एउटी कन्या लिएर आइज।”

५त्यस नोकरले अब्राहामलाई भने, “हुन सक्छ कन्याले मसँग यहाँ आउने इच्छा गरिनन् भने के म तपाईंको छोरोलाई मेरो देशमा लैजाऊँ?”

६अब्राहामले उसलाई भने, “होइन, तैले मेरो छोरोलाई त्यस देशमा नलैजा। ७परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वरले मलाई मेरो जन्म थलोबाट यस भूमिमा ल्याउनुभयो। त्यो देश मेरो पिता अनि उनको परिवारको निम्ति थियो। तर परमप्रभुले म र मेरो परिवारलाई यो नयाँ भूमि दिने प्रतिज्ञा गर्नु भयो। परमप्रभु आफैले तिमीलाई लिएर जानका लागि एकजना स्वर्गदूत पठाउनु ताकि मेरो छोरोले बेहुली रोज्न सक्छ अनि यहाँ ल्याउछ। ८तर यदि केटीले तिमीसँग आउन अस्वीकार गर्छ भने तिमी आफ्नो वचन पूरा गर्नका लागि बाध्य हुनु पर्ने छैन। “त्यहाँ मेरो छोरोलाई न लैजाऊ।”

९यसर्थ त्यो नोकरले आफ्नो हात आफ्ना मालिक अब्राहामको तिघ्रा मुनि राखेर कसम खाए।

खोज शुरू हुन्छ

१०त्यो नोकरले अब्राहामबाट दशवटा ऊँट लियो अनि ऊ त्यस ठाउँबाट हिँड्यो। नोकरले धेरै प्रकारको राम्रा-राम्रा उपहारहरू लिएर गयो। ऊ नाहोरको शहर मेसोपोटामिया गयो। ११त्यो नोकर शहर बाहिरको कूवामा गयो जहाँ साँभमा स्त्रीहरू पानी लिन घरबाट बाहिर आउँथे। त्यस नोकरले त्यहाँ ऊँटहरूलाई घुँडा टेकाएर बसायो।

१२त्यस नोकरले भने, “हे परमप्रभु! तपाईं मेरा मालिक अब्राहामको परमेश्वर हुनुहुन्छ। आज उनको छोरोको निम्ति मलाई एउटी दुलही हासिल गराई दिनु होस्। कृपा गरी मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति यति गरिदिनु होस्। १३म यहाँ पानीको कूवाको छेउमा बस्छु अनि पानी लिनको निम्ति कन्याहरू शहरबाट आइरहेका छन्। १४म विशेष एउटा चिन्हको निम्ति हेरिरहेछु जसद्वारा म जान्न सकू कुन चाँहि केटी इसहाकको निम्ति असल हुन सक्छे। यो एउटा विशेष चिन्ह हो: म कन्यालाई भन्नेछु ‘दया गरी पानीको गांग्री तल राख म पानी पिउन सकू।’ जब त्यस कन्याले भन्छिन, ‘लौ पानी खाऊ, म तपाईंको ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु,’ तब मलाई यो पक्का हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य छे। यदि यस्तो भयो भने तपाईंले प्रमाणित गराई दिनु हुन्छ त्यो कन्या इसहाकको निम्ति योग्य हुन्छे

अनि म पनि यो सम्झनेछु तपाईंले मेरा मालिक अब्राहामको निम्ति दया गर्नु भयो।”

एउटी दुलही पड्यो

१५तब नोकरको प्रार्थना शेष हुनअघि नै रिबेका नाउँ भएकी एउटी कन्या त्यहाँ आई। रिबेका बतूएलकी छोरी थिइ। बतूएल अब्राहामको भाइ नाहोर अनि मिल्काको छोरो थियो। रिबेका आफ्नो काँधमा पानीको गाग्रो लिएर कूवामा आएकी थिइन। १६तिनी अत्यन्तै सुन्दरी तरुणी थिइन जो सँग कुनै मानिस सुतेका थिएनन्। तिनी आफ्नो गाग्रोमा पानी भर्न कूवाको नजिक आइन्। १७तब त्यो नोकर त्यस केटी भएकोमा दगुरे पुग्यो अनि भने, “दया गरी तिम्रो गाग्रोबाट मलाई पानी पिउन देऊ।”

१८रिबेकाले तुरन्तै काँधबाट गाग्रो तल राखेर उसलाई पानी पिउन दिइ। उनले भनी, “महाशय, पानी पिउनुहोस्।” उनले त्यस नोकरलाई केही पानी पिउन दिइ शेष मात्र गरेकी थिइ। १९उनले भनी हालीन, “म तपाईंको ऊँटहरूको निम्ति पनि केही पानी दिन्छु।” २०त्यसपछि रिबेकाले गाग्रोमा रहेको पानी सबै ऊँटहरूको निम्ति पिउन राखिएको द्रोणिकामा खन्याई। तब ऊ पानी ल्याउनु कूवामा गई अनि सबै ऊँटहरूलाई पानी खुवाई।

२१त्यस नोकरले रिबेकालाई राम्ररी हेर्यो। त्यो निश्चित हुन चाहन्थ्यो परमप्रभुले उसको प्रार्थना सुन्नुभयो र उसलाई उत्तर दिनु भयो अनि उसको यात्रा सफल पारिदिनु भयो। २२ऊँटहरूले पानी खाईसके पछि उनले रिबेकालाई आधा शेकेल तौलको सुनको एउटा नत्थी र दश शेकेल तौलको सुनको दुइवटा बालाहरू पनि दियो। २३त्यस नोकरले उसलाई सोध्यो, “तिम्रा पिता को हुनुहुन्छ? अनि के उहाँको घरमा मेरो दललाई बास बस्ने ठाउँ छ?”

२४रिबेकाले उत्तर दिइ, “मेरा बुबा बतूएल हुनुहुन्छ। उहाँ मिल्का र नाहोरका छोरा हुनुहुन्छ। तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति पराल र तपाईंको निम्ति बास बस्ने ठाउँ छ।” २५उनले फेरि भनिन्, “हजुर हामीसँग पराल र चारो दुवै अनि तपाईंहरूको लागि सुत्न एउटा कोठा पनि छ।”

२६त्यो नोकर निहुरियो अनि परमप्रभुको उपासना गर्‍यो। २७त्यसले भने, परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वर, तपाईं धन्य हुनुहुन्छ। परमप्रभु मेरा मालिकको निम्ति दयालु तथा विश्वस्त हुनु भएको छ। मेरा मालिकको छोरोको निम्ति योग्य केटी भएकोले मलाई परमप्रभुले डोखाएर ल्याउनु भयो।”

२८तब रिबेका दगुरे गई अनि आफ्नो परिवारलाई यो विषय वृत्तान्त बताई। २९रिबेकाको दाज्यू थियो। उसको नाउँ लाबान थियो। रिबेकाले त्यस मानिसले भनेको सबै कुरा सुनाई। ३०लाबानले उनले भनेको

सुनिरहेको थियो अनि जब उनले रिबेकाको नाकमा सुनको नत्थ र हातमा बालाहरू देख्यो ऊ कूवामा दगुर्दै गए। अनि त्यहाँ कूवामा त्यो मानिस आफ्नो ऊँटहरूको नजिक उभिरहेको थियो।

३१लाबानले भने, “महाशय, तपाईं यहाँ बाहिर नउभिरहोस, तपाईंलाई हाम्रो घरमा स्वागत छ। विश्राम गर्न मैले तपाईंको निम्ति एउटा कोठा र ऊँटहरूलाई बस्ने ठाउँ ठीक पारेकोछु।”

३२यसर्थ अब्राहामको सेवक लबनानको घरभित्र गए अनि ऊँटहरूबाट भारी भार्न सगायो। उसले ऊँटहरूका लागि पराल ल्यायो। उनले पानी पनि तयार राख्यो ताकि सेवक अनि मानिसहरू जो उनीसँग थिए आफ्नो गोडा धुन सकुन। ३३लाबानले त्यस नोकरलाई खानु पनि दियो तर उनले खानु मानेन र भने, “म यहाँ किन आएको हुँ, जबसम्म म त्यो बताउँदिन, म खाने छैन।”

यसकारण लाबानले भने, “तब हामीलाई भन्नुहोस्, किन आउनु भएको हो?”

रिबेकाको विषयमा कुरकानी

३४त्यस नोकरले भने, “म अब्राहामको एकजना नोकर हुँ। ३५परमप्रभुले मेरा मालिकलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभएको छ। मेरा मालिक महान मानिस हुनु भएकोछ। परमप्रभुले अब्राहामलाई धेरै बगाल बाखाहरू र धेरै बथान गाई-वस्तु दिनु भएकोछ। अब्राहामको धेरै धेरै ऊँटहरू र गधाहरू छन् दास-दासी र सुन-चाँदीहरू पनि निकै नै छन्। ३६सारा मेरा मालिक अब्राहामकी पत्नी थिइन अनि तिनले वृद्धावस्थामा एउटा छोरो जन्माइन र मेरा मालिकले उनीसँग भएका प्रत्येक चीज आफ्नो छोरोलाई दिएका छन्। ३७मेरा मालिकले मलाई एउटा शपथ गर्न कर लाउनु भयो। मेरो मालिकले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमीले मेरो छोरोलाई कनानी केटी विवाह गर्न नदिनु। हामी यद्यपि तिनीहरूकै माभ्रमा बस्छौं तर म छोरोले कनानी केटी विवाह नगरोस भन्ने चाहन्छु। ३८यसर्थ तिमी मेरो आफ्नो पिताको भूमिमा जानेछौ र हाम्रो सन्तान भित्रबाट उसको निम्ति एउटी कन्या केटी रोजेर ल्याउने छौ।’ ३९मैले मालिकलाई भने, ‘हुन सक्छ कन्या मसित यो देशमा नआउलीन।’ ४०तर मेरा मालिकले मलाई भन्नुभयो, ‘म परमप्रभुको सेवा गर्छु, अनि परमप्रभुले आफ्नो स्वर्गदूत तैसित पठाउनु हुन्छ अनि तलाई सहायता गर्नु हुन्छ। मेरो मानिसहरूबीच नै तैले मेरो छोरोको निम्ति एउटी दुलही पाउनेछस्। ४१तर मेरो पिताको देशमा मेरा मानिसहरूले यदि मेरो छोरोको निम्ति दुलही दिन अस्वीकार गरे भने तँ यो शपथबाट मुक्त हुनेछस्।’

४२“आज मैले यो कूवामा आएर परमप्रभुसित बिन्ती गरें ‘हे परमप्रभु, मेरा मालिकका परमेश्वर, दया गरी मेरो यो यात्रा सफल तुल्याइदिनु होस्। ४३म यहाँ यस

कूवा नजिक उभिएर पानी भर्न आउने केटीलाई पखिनेछु। तब म भन्नेछु, ‘मलाई तपाईंको गाग्रोबाट पानी पिउन दिनु होस्।’ ४४योग्य केटीले विशेष प्रकारले उत्तर दिनछे। उनले भन्छे, ‘यो पानी पिउनु होस-अनि म तपाईंका ऊँटलाई पनि पानी दिन्छु।’ त्यस प्रकारले म चाल पाउनेछु परमप्रभुले मेरा मालिकको छोरोको निम्ति रोज्नु भएको दुलही यही केटी हुनु पर्छ।”

४५“मेरो प्रार्थना शेष हुनु अघि अचम्म हेर; रेबेका कूवामा पानी भर्न आइन्। कूवामा पानी भर्न आउँदा उनको काँधमा एउटा गाग्री थियो। मैले उनलाई अलिकति पानी मागें। ४६उनले भट्टै आफ्नो काँधबाट गाग्री तल भासिन अनि मलाई पानी दिइन्। तब उसले भनिन्, ‘यो पिउनु होस् अनि तपाईंका ऊँटहरूको निम्ति केही अरु पनि पानी दिइ।’ ४७त्यसपछि मैले उनलाई सोधें, ‘तिम्रा बाबु को हुन्?’ तिनले भनिन्, ‘मेरा बाबु बतूल हुन्, मिल्का र नाहोरका छोरा।’ तब मैले उनलाई नत्थी र पाखुरामा लाउने बालाहरू दिएँ। ४८मैले मेरो शिर भुकाएर परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाएँ, मैले परमप्रभु मेरा मालिकका परमेश्वरलाई धन्यवाद दिएँ। मलाई सोभै मेरा मालिकको भाइकी नातिनीकोमा पुस्वाइदिनु भएकोमा मैले परमप्रभुलाई धन्यवाद दिएँ। ४९अब भन्नु होस, के तपाईं मेरा मालिकप्रति कृपालु अनि विश्वासी भई उनका छोरोलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? अथवा उसलाई तपाईंकी छोरी दिनु हुन्छ? भन्नु होस मलाई त्यसपछि मैले के गर्नु पर्छ म बुझ्नेछु।”

५०त्यसपछि लाबान र बतूलले उत्तर दिए, “हामीले थाहा पायौ यो सब परमप्रभुबाट नै भइरहेकोछ, यसर्थ यसकुरालाई बदली गर्ने विषयमा हामी केही पनि भन्न सक्तैनौ। ५१रिबेका यहाँ छे, यसलाई लिएर जाऊ। उनले तिम्रा मालिकका छोरोसित विवाह गरोस्। परमप्रभु यही चाहनु हुँदोरहेछ।”

५२जब अब्राहामको नोकरले त्यो सुन्यो ऊ परमप्रभुअघि भूँइमा निहुरियो। ५३त्यसपछि उनले ल्याएका उपहारहरू रिबेकालाई दियो। उनले राम्रो लुगाहरू र सुन चाँदीका गहनाहरू दियो। उनले रिबेकाको आमा र दाज्यूलाई पनि बहुमूल्य उपहार दियो। ५४त्यसपछि त्यो नोकर र ऊसँगै पुगेको मानिसले खाइपिइ गरेर त्यहाँ रात बिताए। बिहान मात्र चाँडै उठेर तिनीहरूले भने, “अब हामी मालिककहाँ जानै पर्छ।”

५५रिबेकाकी आमा र दाज्यूले भने, “रिबेका हामीसितै केही समयको निम्ति बसोस। हामीसित त्यो दश दिनसम्म बसोस् र त्यसपछि जान सक्छे।”

५६तर नोकरले तिनीहरूलाई भने, “मलाई पखर्नु नलाउनु होला। परमप्रभुले मेरो यात्रा सफल पार्नु भएकोछ। मलाई मेरा मालिककहाँ फर्केर जानु दिनुहोस्।”

५७रिबेकाको दाज्यू र आमाले भने, “हामी रिबेकालाई बोलाउनेछौ र उनले के गर्न चाहन्छे सोध्नेछौ।”

५८ तिनीहरूले रिबेकालाई बोलाएर भने, “के तँ यी मानिसहरूसँगै अहिले नै जान चाहन्छेस्?”

रिबेकाले भनिन्, “अँ, म जानेछु।”

५९ यसकारण तिनीहरूले रिबेकालाई अब्राहामको नोकर अनि उसका साथीहरूसित जान दिए। रिबेकाकी सहेली पनि उसैसँग लागीन। ६० जब तिनीहरू जानु तत्पर भए तब तिनीहरूले भने,

“ए हाप्ती बहिनी, तिमी हजारौं हजार जनको जननी बन, र तिम्रो सन्तानले शत्रुहरूलाई हराओस्, अनि तिनीहरूको शहरहरू कब्जा गरुन्।”

६१ त्यसपछि रिबेका र उसको सहेलीहरू ऊँटमा चढेर अघि लागे अनि अब्राहामको नोकर र उसको साथीहरू तिनीहरूको पछि लागे। यसरी त्यो नोकरले रिबेकालाई आफूसँगै लिएर घर फर्कने यात्रा शुरु गरे।

६२ त्यस बेला इसहाकले बेर-लहै-रोई छोडेर नेगेवमा बस्न शुरु गरेको थियो। ६३ एक साँभ इसहाक मैदानमा घूमि रहेको थियो। इसहाकले आँखा उठाएर हेर्यो अनि धेरै टाढोमा ऊँटहरू आउँदै गरेको देख्यो।

६४ रिबेकाले नजर घुमाई अनि इसहाकलाई देखी। तब तिनी ऊँटबाट ओर्लिन। ६५ उनले नोकरलाई सोधी, “हामीहरूसित भेट गर्न त्यहाँ मैदानमा घूमिरहने जवान केटो को हो?”

त्यो नोकरले भने, “यो मेरो मालिकको छोरो हो।” यति सुनेपछि रिबेकाले आफ्नो अनुहार छोपिन्।

६६ जुन कुराहरू भएका थिए नोकरले इसहाकलाई सबै वृत्तान्त बतायो। ६७ तब इसहाकले केटीलाई आफ्नो आमाको पालमा लग्यो। त्यही दिन इसहाकले रिबेकालाई विवाह गर्‍यो। ऊ रिबेकालाई अत्यन्तै प्रेम गर्‍थ्यो। यसकारण आफ्नी आमाको मृत्यु पछि उनले धेरै सान्त्वना पायो।

अब्राहामको परिवार

२५ अब्राहामले फेरि विवाह गरे अनि तिनकी नयाँ पत्नीको नाउँ कतुरा थियो। १ कतुराले जिम्नान, योक्षान, मदान, मिद्यान यिशबाक र शूहललाई जन्माइन्। २ योक्षान, शबा अनि ददानका बुबा थिए। ददानका सन्तानहरू, अशशूरी, लतूशी अनि लऊम्मी हुन। ३ एपा, एपेर, हनोक अबीदा अनि एल्दा मिद्यानका छोराहरू थिए। अब्राहाम र कतुराको विवाहबाट यी नानीहरू भए। ५-६ अब्राहामको मृत्यु हुनु अघि नै आफ्नो नोकरनीहरूका छोराहरूलाई केही उपहारहरू दिए अनि तिनीहरूलाई पूर्वतिर पठाइदिए। तिनीहरूलाई इसहाकदेखि टाढा पठाइदिए। त्यसपछि आफूसँग जे जति थियो अब्राहामले इसहाकलाई दिए।

७ अब्राहाम एक सय पचहत्तर वर्षसम्म स्वस्थ थिए। ८ त्यसपछि तिनी दुर्बल भए अनि मरे। तिनी धेरै वर्षसम्म आनन्दपूर्वक बाँचे। तिनलाई तिनका पुर्खाहरूसितै

गाडियो। ९ तिनका छोराहरू इसहाक अनि इश्माएलले तिनलाई मक्पेलाको ओडारमा गाडे। यो ओडार सोअरको छोरो एप्रोनको खेतमा थियो। यो मक्पेको पूर्वमा थियो। १० यो त्यही ओडार थियो जुन अब्राहामले हित्ती मानिसहरूबाट किनेका थिए। अब्राहाम र तिनकी पत्नी सारालाई त्यही ओडारमा गाडे। ११ अब्राहामको मृत्यु भएपछि परमेश्वरले इसहाकलाई आशीर्वाद दिनुभयो अनि तिनी बेर-लहै-रोईमा बसिरहे।

१२ इश्माएलको परिवारको सूची यही हो। इश्माएल अब्राहाम र हागारको छोरो थिए। हागार साराकी मिश्र देशी कमारी थिइन् १३ इश्माएलका छोराहरूको नाउँ यस प्रकार थियो। पहिलो छोरो नबायोत थियो। त्यसपछि जन्मनेहरू सूची अनुसार केदार, अबदेल, मिब्साम, १४ मिशमा, दुमा, मस्सा, १५ हदद, तेमा, यतूर, नपीश अनि केदमा थिए। १६ तिनीहरूको पर्खालभित्र र बाहिरको सम्भौता अनुसार यिनीहरू इस्त्राएलका छोराहरू थिए। १७ इश्माएल एक सय सैंतीस वर्षसम्म बाँचे। त्यसपछि उनको मृत्यु भयो। अनि उनलाई उनका आफन्तहरू गाडेको ठाउँमा गाडियो। १८ इश्माएलका सन्तानहरू समस्त मरुभूमिको इलाकामा बसे। यिनीहरूको इलाका हवीलादेखि शूरको नजिक मिश्रको सीमा र यसको पनि अघि अशशूरको किनारसम्म थियो। तिनीहरू घुमी हिँडे अनि आफ्नो दज्यू-भाइ, सन्तानहरू र भूमिमाथि आक्रमण गरिरहे।

इसहाकको परिवार

१९ इसहाक अब्राहामको छोरो थियो र यो तिनको वृत्तान्त कथा हो। २० जब इसहाक चालीस वर्षका भए उनले रिबेका नाउँकी कन्यासित विवाह गरे। रिबेका पढन-आराम भनिने ठाउँकी थिइन् अनि अरामी बतूएलकी छोरी र अरामी लाबानकी बहिनी थिइन्। २१ इसहाककी पत्नी रिबेका बाँधी थिई। यसर्थ इसहाकले आफ्नी पत्नीका निम्ति परमप्रभुसित प्रार्थना गरे। परमप्रभुले तिनको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि रिबेका गर्भवती भइन्।

२२ जब रिबेका गर्भवती भएकी भइन्, उनले आफ्नो गर्भमा भएको शिशुबाट अत्यन्तै कष्ट सहनु पर्यो। उनको गर्भमा भएको शिशुहरू गर्भभित्रै आपसमा एका-अर्कामा लडाईँ गर्थे। रिबेकाले परमप्रभुसित प्रार्थना गरिन् अनि भनिन्, “मसित यस्तो किन भइरहेकोछ?” २३ परमप्रभुले उनलाई भन्नुभयो, “तिम्रो कोखमा दुइवटा राष्ट्रहरू छन्। दुइवटा राष्ट्रका राजाहरू तिमीबाट जन्मनेछन् र तिनीहरू छुट्टिनेछन्। एउटा छोरो अर्को छोरोभन्दा शक्तिशाली हुनेछ अनि जेठाले कान्छाको सेवा गर्नेछ।” २४ अनि जब समय पूरा भयो त रिबेकाले जुमल्याहा छोरा जन्माइन्। २५ पहिलो छोरो रातो वर्णको थियो अनि उसको छाला भुत्लाले बनिएको लुगा जस्तो थियो।

यसर्थ उसको नाउँ एसाव राखियो। २६जब दोस्तो छोरो जन्म्यो। उनले पहिलो छोरो एसावको कुर्कुच्चा बलियोसित समातेको थियो। यसैले उसको नाउँ याकूब राखियो। एसाव र याकूब जन्मदा इसहाक साठी वर्ष पुगेका थिए।

२७केटाहरू हलहली बढे। एसाव एकजना सिपालु शिकारी भयो अनि ऊ मैदानतिरै बस्न मन पराउँथ्यो। तर याकूब शान्त स्वभावको थियो अनि पाल भित्रै बस्थ्यो। २८इसहाकले एसावलाई मन पराउँथिए अनि उनले मारेको जनवारहरूको मासु खान रुचाउँथिए। तर रिबेकाले याकूबलाई माया गर्थीन्।

२९एकदिन एसाव शिकारबाट थाकेर भोकले हुनु भएर फर्केर आयो। याकूब एक भाँडा सिमी उसिनिरहेको थियो। ३०यसर्थ एसावले याकूबलाई भने, “म भोकले दुर्बल भइरहेकोछु। मलाई त्यो केही रातो सिमी खान देऊ। (यही कारणले मानिसहरूले उसलाई एदोम भन्ने गर्द थिए।)

३१तर याकूबले उनलाई भने, “पहिला तिमीले मलाई जेठा छोराको जन्म अधिकार बेच्यो पछि।”

३२एसावले भने, “म भोकले मर्न आँटिकोछु। यदि म मर्ने भने मेरो बाबुको सबै सम्पत्तिले पनि केही सहायता गर्न सक्ने। यसर्थ मँ मेरो अंश दिइहाल्छु।”

३३तर याकूबले भने, “पहिले मलाई वचन दे तँले मलाई त्यो दिन्छस।” यसकारण एसावले याकूबलाई वचन दियो। एसावले आफ्नो बाबुको सम्पत्तिको आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकार याकूबलाई बेचि दियो। ३४तब याकूबले एसावलाई रोटी र भोजन दियो। एसावले खायो, र हिड्यो। यस प्रकारले एसावले यो देखायो आफू पहिलो छोरो भएकोमा उसलाई आफ्नो ज्येष्ठ-अधिकारको कुनै पर्वाह छैन।

इसहाकले अबीमेलेकसित भूटो कुरा गर्छन्

२६ एकपल्ट त्यहाँ अनिकाल भयो। यो अनिकाल पनि तस्तै प्रकारको थियो जुन अब्राहामको समयमा भएको थियो। यसर्थ इसहाक गरार शहरमा पलिशती राजा अबीमेलेककहाँ गए। २परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। उहाँले इसहाकलाई भन्नुभयो, “मिश्र देश नजाऊ, त्यस ठाउँमा जाऊ जुन म तिमीलाई देखाउनेछु। स्वयंही देशमा बस तब म तलाई सहायता गर्नेछु। म तलाई आशिर्वाद दिनेछु। तेरो परिवार र तलाई यो सबै देश दिनेछु। म त्यही गर्नेछु जुन मैले तेरो बाबु अब्राहामलाई वचन दिएको थिएँ। ४म तेरो परिवारलाई आकाशका ताराहरू जस्तै बनाउनेछु। अनि यी सबै भूमिहरू तेरो परिवारहरूलाई दिनेछु? पृथ्वीका सबै राष्ट्रहरूले तेरा सन्तानहरूद्वारा आशीर्वाद पाउँनेछन्। ५म यस्तो यसैले गरिरहेकोछु किनभने तेरो बाबु अब्राहामले मेरो आज्ञा पालन गरे अनि मैले जे जे भने

ती सब गरे। अब्राहामले मेरो आज्ञा, मेरो विधिहरू र मेरो नियमहरूको पालन गरे।”

६इसहाक गरारमै बसे। ७इसहाककी पत्नी रिबेका अत्यन्तै सुन्दरी थिइन। त्यस ठाउँका मानिसहरूले इसहाकलाई रिबेकाको विषयमा सोधे। इसहाकले भने, “यो मेरो बहिनी हो।” इसहाकले रिबेकालाई आफ्नो पत्नी हो भन्न डरायो। इसहाक रिबेकालाई पाउँनुको निम्ति मानिसहरूले उसलाई मार्न सक्छन् भनेर डराउँथ्यो।

८जब इसहाक त्यहाँ धेरै दिनसम्म बसे तब एक दिन अबीमेलेकले आफ्नो भ्यालबाट हेरे अनि इसहाक रिबेकासित जिस्की रहेको देखे। ९अबीमेलेकले इसहाकलाई बोलाए अनि भने, “यो आइमाई तेरी पत्नी रहेछ, तर तँले हामीलाई किन तेरो बहिनी हो भनेर भनिस?”

इसहाकले उसलाई भने, “म डराएँ कतै तिमीले उसलाई आफ्नो बनाउनुको निम्ति मलाई मार्नेछौ।”

१०अबीमेलेकले भने, “तिमीले हाम्रो निम्ति नराम्रो काम गस्छौ। हाम्रा कोही पनि मानिस तिमी पत्नीसित सुत्न सक्थ्यो। तब त्यो मानिस ठूलो पापको दोषी हुने थियो।”

११तब अबीमेलेकले सबै मानिसहरूलाई चेतावनी दिए अनि भने, “तिनीहरूले त्यस मानिस र तिनकी पत्नीलाई नोक्सान नपुर्खानु। यदि कसैले तिनीहरूलाई नोक्सान पुर्खाउँछ भने उसलाई निश्चय नै मारिनेछ।”

इसहाक धनी बनिन्छन्

१२इसहाकले त्यस भूमिमा खेती गरे अनि त्यस वर्ष धेरै नै फसल उब्जाए। परमप्रभुले उसलाई धेरै आशिष दिनु भयो। १३इसहाक धनी भए। उनले त्यस बेलासम्म सम्पत्ति बटुली बसे जब सम्म उसँग धेरैभन्दा धेरै सम्पत्ति भएन। १४ऊसित धेरै बगाल अनि हूल गाई बस्तुहरू थिए। कमारा-कमारीहरू पनि उनकोमा धेरै नै थिए। सबै पलिशतीहरू ऊ सँग आरीस गर्थे। १५यसैले धेरै वर्ष अघि इसहाकका बाबु अब्राहाम र तिनका नोकरहरूले बनाएका कूवाहरू पलिशतीहरूले ध्वंश पारिदिए। पलिशतीहरूले कूवाहरूमा मैला हालेर भरिदिए। १६अनि अबीमेलेकले इसहाकलाई भने, “हाम्रो देश छोडी देऊ। तिमी हामी भन्दा धेरै शक्तिशाली भएकाछौ।”

१७यसर्थ इसहाकले त्यो भूमि छोडिदिए अनि गरारको उपत्यकामा बसे। १८त्यस समयभन्दा धेरै अघि अब्राहामले धेरै कूवाहरू खनाएका थिए। जब अब्राहामको मृत्यु भयो, पलिशतीहरूले सबै कूवाहरूमा माटो हालेर पुरिदिए। यसर्थ इसहाक त्यहाँ गएर फेरि ती कूवाहरू खानाए अनि उनका बाबु अब्राहामले जे जे नाउँ ती कूवाहरूको राखेका थिए ती नै नाउँ राखे। १९इसहाकका नोकरहरूले पनि त्यो सानो नदीको नजिक एउटा कूवा खने। त्यस कूवाबाट पानीको एउटा मूल बग्न थाल्यो। २०तर जो

मानिसहरूले गरार बेसीमा भेडा चराउँथे, तिनीहरूले इसहाकका गोठालासित भगडा गरे। तिनीहरूले भने, “यो पानी हाम्रो हो।” यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ एसेक राखे। उनले त्यस कूवाको नाउँ त्यस कारण राखे किनभने त्यही जग्गामा ऊसित ती मानिसहरूले भगडा गरेका थिए।

२१त्यसपछि इसहाकका नोकरहरूले अभ अर्को एक कूवा खने। त्यस जग्गाका मानिसहरूले पनि त्यस कूवाको निम्ति भगडा गरे। यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ पनि सित्ना राखे।

२२इसहाक त्यहाँबाट गए अनि फेरि अर्को कूवा खनाए। तर त्यहाँ कूवाको विषयमा कोही पनि भगडा गर्न आएनन्। यसर्थ इसहाकले त्यस कूवाको नाउँ रहोबोत राखे। इसहाकले भने, “अहिले परमप्रभुले हाम्रो निम्ति स्थान पाउनु भएछ।” हामी अघि बढ्नेछौं अनि सफल हुनेछौं।”

२३त्यस भूमिबाट इसहाक बेशेबा गए। २४त्यस रात परमप्रभुले इसहाकसित कुरा गर्नु भयो। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तेरो बाबु अब्राहामका परमेश्वर हुँ। नडरा, म तँसित छु र म तलाई आशीर्वाद दिनेछु। मेरो दास अब्राहामको कारणले म तेरो परिवारलाई विशाल बनाउनेछु।” २५यसर्थ त्यस ठाउँमा इसहाकले एउटा वेदी बनाए अनि परमप्रभुको आराधना गरे। इसहाकले त्यहाँ एउटा पाल अनि त्यहाँ उसका नोकरहरूलाई एउटा कूवा पनि खनाए।

२६अबीमेलेक इसहाकलाई भेट्न गरारबाट आए। तिनीसँग आफ्नो सल्लाहकार अहुज्जत र सैन्य सेनापनि पीकोललाई पनि ल्याएको थिए।

२७इसहाकले सोध्यो, “तिमी मलाई भेट्न किन आयौ? तिमी त मसित मैत्री सम्बन्ध राख्दैन थियौ। तिमीले मलाई आफ्नो देश त्याग्नु पनि बाध्य गराएको थियौ।”

२८उसले उत्तर दियो, “अब हामीले बुभन्यौ परमप्रभु तिमीसित हुनुहुन्छ। हामी चाहन्छौ तिमीसित हाम्रो एउटा सम्भोगिता होस्। हामी चाहन्छौ तिमीले हामीलाई एउटा वचन देऊ। २९हामीले तिमीलाई कुनै नोक्सान गरेका थिएनौ र अब तिमीले वचन दिनु पर्छ तिमीले पनि हाम्रो केही नोक्सान गर्ने छैनौ। हामीले तिमीलाई पठाउँ तर हामीले शान्तिसितै पठाउँ। अब यो निश्चित छ परमप्रभुले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु भएको छ।”

३०त्यसकारण इसहाकले तिनीहरूलाई उद्युय-भोज दिए। तिनीहरू सबैले खाए अनि पिए। ३१अर्को दिन बिहान तिनीहरू प्रत्येक मानिसले कसम खाए अनि त्यसपछि इसहाकले तिनीहरूलाई शान्तिसित विदा दिए अनि तिनीहरू पनि सकुशल फर्के।

३२त्यसदिन इसहाकका नोकरहरू आए तिनीहरूले खनेको कूवाहरूको विषयमा बताए। नोकरहरूले भने,

“हामीहरूले ती कूवाहरूबाट पानी पियौ।” ३३यसकारण इसहाकले त्यसको नाउँ शिबा राखे र अहिले पनि त्यस शहरको नाउँ बेशेबा भनिन्छ।

एसाव र उनका पत्नीहरू

३४जब एसाव चालीस वर्ष पुगे उनले हिती स्त्रीहरूसित विवाह गरे। एक जना बेरीकी छोरी यहूदीत थिइन् अर्का एलोनकी छोरी बासमत थिइन्। ३५यी विवाहले इसहाक अनि रिबेकाको मन दुःखले भरिदियो।

पैतृकधनखी समस्या

२७ इसहाक बूढा भइसकेका थिए र उनका आँखा यति कमजोर भएका थिए उनले राम्ररी देख्न सक्तैन थिए। एक दिन आफ्नो जेठा छोरा एसावलाई बोलाए भने, “हे मेरो छोरा।”

एसावले उत्तर दिए, “भन्नु होस, बाबु।”

२इसहाकले भने, “हेर, म बूढा भइसकेकोछु। हुन् सक्छ अब म चाँडै मर्नेछु। ३अब तँ मेरो निम्ति धनु काँड लिएर शिकार खेल्न जा र एउटा जनावर मारेर। ४मेरो निम्ति स्वादिष्ट भोजन बनाएर मलाई दे, म खान्छु। तब म मर्नुभन्दा पहिले तलाई आशीर्वाद दिन्छु।” ५यसर्थ एसाव शिकार खेल्न गए।

याकूबले चलाखी गर्छ

जति बेला इसहाकले एसावसँग ती कुराहरू गरे रिबेकाले सुनिरहेकी थिइ। रिबेकाले आफ्नो छोरो याकूबलाई भनिन्, “सुन! तेरो बाबु र दाज्यू कुरा गरिहेको मैले सुनेँ। ७तेरो बाबुले भने, ‘मेरो निम्ति एउटा जनावर मार। मेरो निम्ति भोजन बना र म खान्छु। त्यसपछि म मर्नुभन्दा पहिले तलाई आशीर्वाद दिनेछु।’ यसर्थ मेरा कुरा सुन छोरो, र म जसो भन्छु त्यसै गर। ८आफ्ना बाखाहरू भएको ठाउँमा जा र दुइवटा मजाका बाखाहरू लिएर आइज। म तिनीहरूबाट यस्तो स्वादिष्ट भोजन तयार पार्नेछु जस्तो तेरो बाबुले मन पराउँछन्। ९त्यसपछि तैले तेरो बाबुलाई भोजन पुर्‍याउन र उनको मृत्युअघि तलाई आशीर्वाद दिनेछन्।”

११तर याकूबले आफ्नी आमालाई भने, “मेरा दाज्यू रौ नै रौ भएको मानिस हुन् म तिनी जस्तो रौ नै रौ भएको मानिस होइन। १२यदि मेरा बुबा मलाई छुनु हुन्छ, तब उनीले थाह पाउनेछन्, म एसाव होइन। उनले मलाई आशिर्वाद दिने छैनन्। किनभने मैले उनीसँग हिँड्ने प्रयत्न गरेँ।”

१३यसर्थ रिबेकाले उसलाई भनिन्, “यदि केही भ्रमेला उब्जेको खण्डमा म त्यसको दोष स्वीकार्नेछु। मैले भनेको मान अनि गएर दुइवटा छिपिएका बाखाहरू लिएर आइज।”

१४यसर्थ याकूब बाहिर गए अनि दुइवटा बाखाहरू समाते अनि आमाकहाँ ल्याए। उनकी आमाले मासुको उसका बुबाले मन पराउने तरकारी पकाइन। १५त्यसपछि रिबेकाले उसको जेठा छोरोले लगाउन मन पराउने पोशक ल्याईन। उनले आफ्नो कान्छो छोरो याकूबलाई त्यो पशोक लगाउन दिईन। १६रिबेकाले बाखाको पाठाका छलाहरू याकूबको गाला अनि हातमा बाँधिदिई। १७तब उनले याकूबलाई आफूले पकाएको स्वादिष्ट भोजन अनि पोलेको रोटी दिईन।

१८याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गए भने, “बुबा।”

अनि उसको बाबुले सोधे, “के छोरो, तँ को होस्?”

१९याकूबले आफ्नो बुबालाई भने, “म तपाईंको जेठो छोरो एसाव हुँ। तपाईंले जे भन्नुभयो मैले त्यही गरें। अब उठनुहोस् अनि मैले शिकार गरी मारेको मृगको मासुको स्वाद चाख्नु होस् ताकि तपाईंले मलाई आशिष दिनुहुन्छ।”

२०तर इसहाकले आफ्नो छोरालाई भने, “तैले यति चाँडो शिकार खेली कसरी जनावरहरू मारिस्?”

याकूबले भने, “किनभने परमप्रभु परमेश्वरले मलाई भट्टै नै शिकार फेला पारिदिनु भयो।”

२१तब इसहाकले याकूबलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो छेऊमा आइज त, यदि मैले छोएँ भने म जान्न सक्छु साँच्चै तँ मेरो छोरो एसाव नै होस्।”

२२यसर्थ याकूब आफ्नो बाबु इसहाक छेऊमा गए। इसहाकले छोए अनि भने, “तेरो आवाज याकूबको जस्तो सुनिन्छ, तर तेरा पाखुराहरू रौले भरिएकोले एसाव जस्तै लाग्छ।” २३इसहाकले यो याकूब नै हो भनी चिन्न सकेनन् किनभने उसको पाखुराहरू एसावको भैं थियो। यसर्थ इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए।

२४इसहाकले सोधे, “के तँ साँच्चै मेरो छोरो एसाव होस्?”

याकूबले उत्तर दिए, “हो, म एसाव नै हुँ।”

याकूबको निम्ति आशीर्वाद

२५तब इसहाकले भने, “मलाई खाने कुरो ल्याइदे। म त्यो खानेछु अनि तलाई आशीर्वाद दिनेछु।” याकूबले इसहाकलाई खान दिए अनि तिनले खाए। त्यसपछि याकूबले तिनलाई केही दाखरस पनि दिए अनि उनले पिए।

२६त्यसपछि इसहाकले उनलाई भने, “मेरो छोरो, मेरो नजिके आएर मलाई चुम्बन गर।” २७तब याकूबले आफ्नो बाबुको नजिक गएर चुम्बन गरे। इसहाकले तिनका लुगाहरूको गन्ध सुँघे र उनलाई आशीर्वाद दिए। इसहाकले भने,

“मेरो छोरो परमप्रभुबाट आशीर्वाद पाएको खेतको सुगन्ध भैं होस्।

२८परमप्रभुले तलाई धेरै वर्षा दिऊन जसले गर्दा तलाई धेरै अन्न र दाखरसहरू प्राप्त होस्।

२९सबै मानिसहरूले तेरो सेवा गरुन। राष्ट्र तेरो अधि भुकोस्। तँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको शासक हुनेछस्। तेरी आमाका छोराहरू, तँ अधि भुक्नेछन् अनि तेरो आज्ञा पालन गर्नेछन्। प्रत्येक मानिस जसले तलाई सराप दिन्छ उसले सराप पाउँछ, अनि प्रत्येक मानिस जसले तलाई आशीर्वाद दिन्छ, उसले आशीर्वाद पाउँछ।”

एसावलाई “आशीर्वाद”

३०इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिने काम पूरा गरे। याकूबले आफ्नो बाबु इसहाकलाई छोडेर गएको मात्र थिए एसाव शिकारबाट फर्केर आए। ३१एसावले आफ्नो बुबाले मन पराउने परिकारको मासु तयार पारे अनि बुबाकहाँ ल्याए। उनले आफ्नो बुबालाई भने, “बुबा” म तपाईंको छोरो हुँ। उठनु होस अनि मृगको मासु चाख्नु होस ताकि तपाईं मलाई आशिष दिनु सक्नु हुन्छ।

३२तर इसहाकले उसलाई सोधे, “तँ को होस्?”

उनले उत्तर दिए, “म तपाईंको छोरो हुँ, एसाव। तपाईंको जेठो छोरो।”

३३तब इसहाक छक्क परेर कामे अनि भने, “त्यो को थियो जसले तँ आउनु भन्दा अधि नै मासु ल्यायो? मैले सबै खाँए अनि त्यसलाई आशीर्वाद दिएँ। अब आशीर्वाद फर्काउन अत्यन्तै ढिलो भयो।”

३४एसावले आफ्नो बाबुको कुरा सुने। तिनी अत्यन्तै क्रोधित भए अनि दुःखी भए। तिनी चिच्याए अनि बाबुलाई भने, “बुबा, तब मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्।”

३५इसहाकले भने, “तेरो भाइले मसित धृत्याई गयो। त्यो आयो अनि तैले पाउने आशीर्वाद लिएर गए।”

३६एसावले भने, “उसको नाउँ याकूब हो। यो नाउँ उसको निम्ति उपयुक्त छ। उनले मसित दुइ पल्ट चलाखी गयो। उनले मबाट जेठो छोरोको अधिकार खोस्यो अनि अहिले मैले पाउने आशीर्वाद लग्यो।” त्यसपछि एसावले भने, “मेरो निम्ति केही आशीर्वाद साँच्चै भएको छ?”

३७इसहाकले उत्तर दिए, “छैन, अब एकदमै ढिलो भयो। मैले याकूबलाई तँमाथि शासन गर्ने शक्ति दिएँ। उसका सबै दाज्यू-भाइहरू उसको नोकर हुनेछन् पनि भनै। अनि मैले उसको निम्ति धेरै अन्न फलोस् अनि दाखरस होस् भनेर आशीर्वाद दिएँ। अब तेरो निम्ति मेरोमा केही छैन।”

३८तर एसावले आफ्नो बाबुलाई आशीर्वाद मागिरह्यो। “के तपाईंसित खाली एउटै मात्र आशीर्वाद छ, बुबा? बुबा! मलाई पनि आशीर्वाद दिनुहोस्!” एसाव रुन थाले।

३६तब इसहाकले उनलाई भने, “तँ मलिलो भूमिमा बस्न पाउने छैनस्। तैले आकाशबाट शीत सम्म पनि पाउने छैनस्।

४०तँले बाँचनको निम्ति संघर्ष गर्नु पर्छ। अनि तँ आफ्नो भाइको कमारा बनिनेछस्। तर तैले स्वाधीन हुन युद्ध गर्ने छस्। तैले उसको नियन्त्रणलाई भत्काउने छस्।”

४१यस आशीर्वादको कारणले त्यसपछि एसावले याकूबलाई घृणा गर्न थाले। एसावले मनमा सोचे, “मेरा बाबु अब चाँडै मर्नु हुन्छ, अनि त्यसपछि उनको शोक गर्ने समय आउनेछ, तर त्यसपछि म उसलाई मार्नेछु।”

४२एसावको याकूबलाई मार्ने योजना रिबेकाले सुनिन्। उनले याकूबलाई बोलाइन अनि भनिन्, “सुन, तेरो दाज्यू एसावले तलाई मार्ने षड्यन्त्र रचिरहेको छ। ४३यसर्थ, छोरो, म जे भन्छु त्यही गर। मेरो दाज्यू लाबान हारानमा छ, तँ त्यहाँ जा अनि लुक। ४४त्यहाँ उसित केही समयको निम्ति बस। जब सम्म दाज्यू रिसाउन छाड्दैन त्यतिञ्जेल तँ त्यही बस। ४५केही समयपछि तेरो दाज्यूले तँले उनलाई के गरिस भुल्नेछ। त्यसपछि तलाई लिन म नोकरहरू पठाउनेछु। म एकै दिनमा दुइवटा छोराहरू हराउनु चाहदिनँ।”

४६तब रिबेकाले इसहाकलाई भनिन्, “तिम्रो छोरो एसावले हिती आइमाईहरू विवाह गरेको छ। म यी आइमाईहरूसित विरक्त भइसकेकी छु, कारण यी आइमाईहरू हाम्रा समाजका होइनन्। यदि याकूबले पनि ती आइमाईहरूबाट नै कसैसित विवाह गरे, म पनि मरिहाल्नेछु।”

याकूब पत्नीको खोजीमा

२८ इसहाकले याकूबलाई बोलाए अनि उनलाई आशीर्वाद दिए। त्यसपछि इसहाकले उनलाई आज्ञा दिए। उनले भने, “तँले कनानी आइमाईहरू विवाह गर्ने छैनस्। यसर्थ यस ठाउँलाई छोडेर पद्दन-आराममा। तेरी आमाको माइती घर जा। तेरी आमाको दाज्यू लाबान त्यहाँ बस्छन्। उनको छोरीहरू मध्ये एक जनासित विवाह गर। ३म प्रार्थना गर्छु जसले गर्दा सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ अनि तेरो घेरै सन्तान हुनेछन्। म प्रार्थना गर्छु तँ एउटा महान राष्ट्रको पिता हुनेछस्। ४म प्रार्थना गर्छु, परमेश्वरले अब्राहामलाई भैं तलाई अनि तेरा सन्तानलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ। अनि म प्रार्थना गर्छु तँ जहाँ बसेको छस् त्यही भूमि तेरो हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको भूमि त्यही हो।”

५यसर्थ इसहाकले याकूबलाई रिबेकाको दाज्यूको घरमा पठाए। यसर्थ याकूब अरामी बतूलको छोरो लाबान कहॉ गए। लाबान रिबेकाको दाज्यू थिए। रिबेका एसाव र याकूबकी आमा थिइ।

६एसावले बुभे उसका बाबु इसहाकले याकूबलाई आशीर्वाद दिए। अनि एसावले बुभे विवाह गर्नको निम्ति याकूबलाई इसहाकले पद्दन-आराम पठाए। एसावले बुभे इसहाकले याकूबलाई कनानी आइमाई विवाह नगर्नु भनी आदेश दिएका छन्। ७अनि एसावले बुभे याकूबले आमा-बाबुको कुरा मानेर पद्दन-आराम गए। ८एसावले बुभे उनका छोराहरूले कनानी आइमाईहरू विवाह गरेको मन पराउँदैनन्। ९एसावकी दुइ पत्नीहरू थिए। तर एसाव इश्माएलकहाँ गए र उनकी छोरी महालथसँग विवाह गरे। इश्माएल अब्राहामका छोरा थिए र महलथ नबायोतकी बहिनी थिइन्।

परमेश्वरको घर-बेतल

१०याकूब बर्षेबा छोडेर हारानतिर लागे। ११याकूबले आफ्नो यात्रा शुरु गर्दा घाम डुबि सकेको थियो। यसर्थ रात बिताउनको लागि याकूब एउटा ठाउँमा गए। याकूबले त्यहाँ एउटा चिहान देखे अनि सुत्नको लागि त्यसैमा आफ्नो शिर राखे। १२याकूबले सपना देखे। एउटा सिडी पृथ्वीदेखि स्वर्गलोक सम्म पुगेको थियो। याकूबले स्वर्गदूतहरू त्यस सिँडीमा तल र माथि गरिरहेको देखे। १३याकूबले स्वर्गदूतहरूलाई यस लिस्नुमा चढेको र ओर्लेको देखे। उनले परमप्रभुलाई आफ्नो छेऊमा उभिएको देखे। परमप्रभुले भन्नुभयो, “म तिम्रो बाजे अब्राहामको परमेश्वर हुँ। म इसहाकको परमेश्वर हुँ। म तिम्रीलाई त्यो भूमि दिनेछु जहाँ तिम्री सुतिरहेका छौ। म त्यो भूमि तिम्री र तिम्रा सन्तानहरूलाई दिनेछु। १४तेरा सन्तानहरू त्यति विध्न हुनेछन जति पृथ्वीमा धूलोको कण छ। तिनीहरू पूर्व, पश्चिम, उत्तर अनि दक्षिणतिर फैलिएर बस्नेछन्। पृथ्वीमा बस्ने सबै जातिले तेरा सन्तानहरूको कारण आशीर्वाद पाउनेछन्।

१५“म तेरो साथमा रहनेछु र तेरो रक्षा गर्नेछु तँ जहाँ गए पनि तलाई म यहाँ फर्काएर ल्याउनेछु। म तलाई त्यसबेलासम्म छोड्ने छैन जबसम्म तेरो सन्तानहरूलाई म दिएको प्रतिज्ञा मैले पूरा गर्दिन।”

१६तब याकूब बर्षेबा उठे अनि भने “म जान्दछु परमप्रभु यही ठाउँमा हुनुहुन्छ। तर जबसम्म म सुतेको थिइन तबसम्म मलाई थाहा थिएन परमप्रभु यहाँ हुनुहुन्छ।”

१७याकूब डराए। उनले भने, “यो एउटा दुःखदायी ठाउँ हो। यो केही पनि होइन तर अवश्य नै परमेश्वरको घर हो। यो स्वर्गको द्वार हो।”

१८अर्को दिन बिहान याकूब चाडै उठे। उनले त्यस चट्टानलाई उठाए अनि त्यसलाई एक छेऊमा खडा पारेर राखे। तब उनले त्यसमा तेल दले। यस प्रकार उनले त्यस चट्टानलाई परमेश्वरलाई स्मरण गराउने स्तम्भ बनाए। १९पहिला त्यस ठाउँको नाउँ लूज थियो तर याकूबले त्यसको नाउँ बेतेल राखे।

२०तब याकूबले एउटा प्रतिज्ञा गरे। उनले भने, “यदि परमेश्वर मसँगै रहनु भयो अनि म जहाँ जान्छु त्यहाँ मेरो रक्षा गर्नु भयो भने अनि परमेश्वरले मलाई खान भोजन र लगाउन लुगाहरू दिनु भयो भने। २१यदि म आफ्नो बुबाकहाँ सुरक्षित र शान्तिसित फर्किन सकेँ, यदि परमेश्वरले यी सबै कामहरू मेरो लागि गर्नु भयो भने तब परमप्रभु मेरो परमेश्वर हुनु हुनेछ। २२त्यो ठाउँ जहाँ मैले त्यो ढुङ्गा उम्भ्याएँ परमेश्वरको पवित्र स्थान हुनेछ अनि परमेश्वरले मलाई जे दिनुहुन्छ त्यसको एक दशांश म तपाईंलाई चढाउनेछु।

याकूब राहेललाई भेट्छन्

२६ तब याकूबले आफ्नो यात्रा जारी नै राख्यो। त्यो पूर्व तिरको प्रान्तमा गए। २याकूबले हेर्यो अनि उनले मैदानमा एउटा कूवा देख्यो। त्यहाँ त्यो कूवाको छेउमा तीन बगाल भेडाहरू बसिरहेका थिए। ती भेडाहरूले त्यस कूवामा पानी खान्थे। त्यहाँ एउटा ठूलो ढुङ्गाले त्यो कूवालाई ढाकेको थियो। ३जब सबै भेडाहरू त्यहाँ भेला हुन्थे गोठालाहरूले त्यो कूवा माथिको ढुङ्गा पल्टाई दिन्थे। त्यसपछि सबै भेडाहरूले पानी खान्थे र फेरि ती गोठालाहरूले त्यो ढुङ्गाले कूवाँ छोपिदिन्थे।

४याकूबले त्यस गोठालाहरूलाई भने, “हे मेराभाइ हो, तिमीहरू कहाँका हो?”

तिनीहरूले उत्तर दिए, “हामी हारानका हौ।”

५फेरि याकूबले भने, “के तिमीहरूले नाहोरको लाबानलाई चिन्छौ?”

गोठालाहरूले उत्तर दिए, “अँ हामी तिनलाई चिन्छौ।”

६तब याकूबले भने, “तिनी कुशलै त होलान्?”

तिनीहरूले भने, “तिनी कुशलै छन्। अनि सबै कुराहरू राम्रै छन्। हेर, उनकी छोरी राहेल भेडाहरू लिएर आइरहेकीछिन्।”

७याकूबले भने, “हेर, अहिले दिउँसो नै छ अनि घाम डुब्नु अझै घेरै समय बाँकी नै छ। अझै, रात पर्छ भनेर तिम्रो लागि भेडाहरू जम्मा गर्ने समय भएको छैन। यसर्थ ती भेडाहरूलाई पानी खान देऊ अनि चर्न मैदानमा जान देऊ।”

८तर ती भेडा गोठालाहरूले भने, “जबसम्म सबै भेडाहरू भेला हुँदैन हामी त्यसो गर्न सक्तैनौ। भेडाहरू भेला भइसकेपछि मात्र हामी कूवाँबाट ढुङ्गा पल्टाउँछौ र भेडाहरूले पानी खान्छन्।”

९याकूब भेडा गोठालाहरूसित कुरा गरीरहेको बेला नै राहेल आफ्नो बाबुका भेडाहरू लिएर आई। (आफ्नो बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्ने काम राहेलको थियो।) १०राहेल लाबानको छोरी थिइन्। रिबेका लाबानकी बहिनी अनि याकूबकी आमा थिइन्। जब याकूबले राहेललाई देख्यो, तिनी गए अनि कूवाबाट ढुङ्गा

पल्टाएर भेडाहरूलाई पानी खान दियो। ११त्यसपछि उनले राहेललाई चुम्बन गर्‍यो अनि रोयो। १२याकूबले उसलाई बतायो त्यो उसको बाबुको परिवारबाट जन्मेको हो। उनले आफूलाई रिबेकाको छोरो भनी चिनायो। यसर्थ राहेल घरतिर दौडिन् अनि आफ्नो बाबुलाई भनिन्।

१३लाबानले आफ्नी बहिनीको छोरोको विषयमा सुने। यसर्थ लाबान उसलाई भेट्न हिँड्यो। लाबानले उसलाई जोडले अँगाल्यो, चुम्‍यो अनि घरमा लिएर गए। याकूबले के भएको थियो सम्पूर्ण घटनाको विवरण दियो।

१४त्यसपछि लाबानले भने, “यो आश्चर्य हो! तिमी हाम्रो आफ्नै परिवारको रहेछौ।” यसकारण याकूब त्यहाँ एक महिना बस्यो।

याकूबसित लाबानको चलाखी

१५एक दिन लाबानले याकूबलाई भने, “तिमी मेरो घरमा बिना तलब काम गर्न उचित होइन कारण तिमी आफन्त हौ, तर कमारा होइनौ मैले तिमीलाई के दिनु पर्छ?”

१६लाबानकी दइवटी छोरीहरू थिए। जेठीको नाउँ लेआ अनि सानी चाँहि राहेल थिइन्।

१७लेआका आँखाहरू सुन्दर थिए तर राहेल मनमोहक र सुन्दरी थिइन्। १८याकूबले राहेललाई माया गर्दथ्यो। याकूबले लाबानलाई भने, “म सात वर्ष सम्म तपाईंको सेवा गर्छु यदि तपाईंले आफ्नी छोरी राहेलसित मेरो विवाह गर्ने अनुमति दिनु भयो भने।”

१९लाबानले भने, “अरु मानिससित विवाह गर्नुभन्दा तिमीसितै विवाह गर्नु उसको निम्ति राम्रो हुनेछ। यसर्थ मसित बस।”

२०याकूबले सात वर्षसम्म लाबानको सेवा गर्‍यो तर उनले राहेललाई अत्यन्तै माया गरेकोले सात वर्ष समय बिताउन केही गाह्रो परेन।

२१सात वर्ष सेवा गरेपछि याकूबले लाबानलाई भने, “राहेल मलाई दिनुहोस म उसलाई विवाह गर्न सकुँ। मैले तपाईंलाई गर्नु पर्ने सेवाको अवधि-शेष भयो।”

२२यसर्थ त्यस ठाउँको सबै मानिसहरूको लागि लाबानले भोज गराए अनि २३त्यस रात उनकी छोरी लेआ याकूबलाई दिए। याकूब र लेआले त्यस रात सहवास गरे। २४(लाबानले आफ्नी कमारी जिल्पालाई आफ्नी छोरी लेआकी कमारीको रूपमा दिए।) २५बिहान याकूबले चाल पायो राती ऊसित सुत्ने स्त्री लेआ थिइन्। याकूबले लाबानलाई भने, “तपाईंले मलाई किन भुक्त्याउनु भयो। मैले तपाईंको धेरै सेवा गरेँ जसले गर्दा म राहेललाई विवाह गर्न पाऊँ। तपाईंले मलाई किन भुक्त्याउनु भयो?”

२६लाबानले भने, “हाम्रो देशमा हामी जेठी छोरीको विवाह नभई सानीको विवाह हुन दिदैनौं। २७विवाह-भोजको हप्ताहभरि उसित बस अनि तब तिमीलाई राहेलसित पनि विवाह गर्ने अनुमति दिन्छु। तर तिमीले अझै सात वर्ष मेरो सेवा गर्नु पर्छ।”

२८यसर्थ याकूबले त्यसै गरे र एक हप्ता पूरा भयो। तब लाबानले आफ्नो छोरी राहेललाई पनि याकूबको पत्नीको रूपमा दिए। २९(लाबानले आफ्नी कमारी बिलहालाई आफ्नी छोरी राहेलकी कमारीको रूपमा दिए)। ३०यसर्थ याकूबले राहेलसित पनि सहवास गरे अनि उनले लेआलाई भन्दाराहेललाई बढी प्रेम गर्थे उनले लाबानको निम्ति अरु सात साल सेवा गरे।

याकूबको परिवार बढ्छ

३१परमप्रभुले जान्नु हुन्थ्यो, याकूबले राहेललाई लेआ भन्दाबेशी माया गर्थे। यसर्थ परमप्रभुले लेआलाई एउटा नानी जन्माउन सक्ने योग्य बनाउनु भयो तर राहेल बाँधी रहिन्।

३२लेआले छोरो जन्माई अनि त्यसको नाउँ रूबेन राखीन्। लेआले छोरोको नाउँ यस्तो राखी किनभने उनले भनीन्, “मेरो दुःख परमप्रभुले देख्नु भएको छ। मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्दैनन्, यसर्थ, अब हुनु सक्छ उनले मलाई प्रेम गर्नेछन्।”

३३लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि अर्को छोरो जन्माई। उनले त्यस छोरोको नाउँ शिमोन राखीन्। लेआले भनीन्, “परमप्रभुले सुन्नु भयो मैले प्रेम पाइन, यसर्थ उहाँले यो छोरो दिनुभयो।”

३४लेआ फेरि गर्भवती भई र छोरो जन्माई। उनले यो छोरोको नाउँ लेवी राखी। लेआले भनी, “अब, निश्चय मेरा पतिले मलाई प्रेम गर्नेछन्। मैले तिनलाई तीनवटा छोराहरू दिएँ।”

३५त्यसपछि लेआले अझ अर्को छोरो जन्माई र उसको नाउँ यहूदा राखी। लेआले चौथो छोरोको नाउँ यहूदा राखीन् कारण उनले भनीन्, “अब म परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेछु।” त्यसपछि लेआले नानीहरू जन्माउनु छोडी।

३० राहेलले अनुभव गरिन् उनले याकूबको निम्ति कुनै नानी जन्माउनु सकेकी थिइन। यसर्थ ऊ आफ्ना दिदीसित डाही भई। यसर्थ राहेलले याकूबलाई भनी, “मलाई नानी दिनु होस् नत्र म मर्नेछु।”

३१याकूब राहेलसित साह्रै क्रोधित भयो। उनले भन्यो, “म परमेश्वर होइन। परमेश्वर नै एकजना हुनहुन्छ जसले तिमीलाई बाँधी बनाउनु भयो।”

३२त्यसपछि राहेलले भनी, “तिमीले मेरी कमारी बिलहालाई राख्न सक्छौं। त्यससित सहवास गर्नुहोस्

अनि उनले मेरो निम्ति नानी जन्माउनेछे। तब उनले गर्दा म आमा हुन सक्छु।”

३४यसर्थ राहेलले आफ्नी कमारी बिलहा आफ्नो पतिलाई दिइ। याकूबले त्यस कमारीसित सहवास गरे। ३५बिलहा गर्भवती भइन् अनि याकूबको निम्ति एउटा छोरो जन्माई।

३६राहेलले भनी, “परमेश्वरले मेरो प्रार्थना सुन्नु भयो र उहाँले मलाई एउटा छोरो दिने निर्णय गर्नु भयो।” यसर्थ राहेलले छोरोको नाउँ दान राखीन्।

३७बिलहा फेरि गर्भवती भइन् अनि याकूबको अर्को छोरो जन्माई। ३८राहेलले भनीन्, “मैले मेरी दिदीसित साह्रै कठिन प्रतियोगिता गर्नु पर्यो अनि अन्तमा मैले उसलाई जितें।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ नप्तालि राखीन्।

३९लेआले थाहा पाइन, उनले नानी पाउन छोडिन्। यसर्थ उनले याकूबलाई आफ्नी नोकर्नी जिल्पा दिइन्। ४०तब जिल्पाले एउटा छोरो जन्माई। ४१लेआले भनीन्, “म भाग्यमानी हुँ।” यसर्थ उनले छोरोको नाउँ गाद राखीन्। ४२लेआकी कमारी जिल्पाले फेरि अर्को छोरो पाई। ४३लेआले भनीन्, “म एकदमै खुशी छु, अब स्त्री जातिहरूले मलाई सुखी भन्नेछन्।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ आशेर राखीन्।

४४गहूँको फसल काटने समयमा रूबेन खेतमा गए अनि विशेष प्रकारको फूलहरू* पायो। उसले ती फूलहरू आफ्नी आमा लेआका लागि ल्यायो। तर राहेलले लेआलाई भनी, “तिम्रो छोरोले ल्याएको केही फूलहरू मलाई देऊ।”

४५लेआले भनीन्, “तिमीले पहिले मेरा पतिलाई लगिसकेकी छौ, अब मेरो छोरोको विशेष फूलहरू लिने चेष्टा गरिरहेकी छौ।”

तर राहेलले उत्तर दिई, “यदि तिमीले मलाई तिम्रो छोरोले ल्याएको विशेष फूलहरू दियौ भने तिमी आज राती याकूबसित सुत्न सक्छौ।”

४६त्यस राती याकूब खेतबाट घरमा फर्कियो। लेआले उसलाई देखिन् अनि भेट्न गइन्। उनले भनिन्, “तपाईं आज राती मसित सुत्नु पर्छ। म तपाईंसित सुत्नु पूर्ण तयार भएकी छु। मैले मेरो छोरोले ल्याएको फूलहरू राहेललाई दिएकी छु।” यसर्थ याकूब त्यस राती लेआसित सुते।

४७तब परमेश्वरले लेआलाई फेरि गर्भवती हुन दिनु भयो, उनले पाँचौं छोरो जन्माइन्। ४८लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई इनाम दिनु भएकोछ कारण मैले

विशेष प्रकारको फूल हिब्रू भाषामा यसको अर्थ हुन्छ ‘प्रेम बिरुवा’ मानिसहरूले विश्वास गर्छन् यो बिरुवाले स्त्रीहरूलाई गर्भवती हुन सहायता गर्छन्।

मेरा पतिलाई आफनी कमारी दिएकीछु।” यसर्थ लेआले आफ्नो त्यो छोरोको नाउँ इस्साखार राखीन्।

१६लेआ फेरि गर्भवती भइन् अनि छैटौँ छोरो जन्माइन्। २०लेआले भनिन्, “परमेश्वरले मलाई एकदम अमूल्य उपहार दिनु भयो। अब निश्चय याकूबले मलाई ग्रहण गर्नेछन् कारण उनलाई मैले छवटा छोराहरू जन्माइदिएँ।” यसर्थ उनले त्यस छोरोको नाउँ जबलून राखीन्। २१पछि लेआले एउटी छोरी जन्माई अनि त्यस छोरीको नाउँ दीना राखीन्।

२२त्यसपछि परमेश्वरले राहेलको प्रार्थना सुन्नु भयो अनि राहेललाई नानीहरू जन्माउनु सम्भव गराई दिनु भयो। २३-२४राहेल गर्भवती भई अनि एउटा छोरो जन्माई। राहेलले भनिन्, “परमेश्वरले मेरो अपमान हटाइ दिनुभयो अनि मलाई एउटा छोरो दिनु भयो।” यसैकारण राहेले उसको नाउँ यूसुफ यसो भन्दै राखीन्, परमेश्वरले मलाई अर्भक अर्को छोरो दिऊन।

लाबानसित याकूबले चलाखी गर्छ

२५यूसुफ जन्मेपछि याकूबले लाबानलाई भन्यो, “अब मलाई आफ्नै घर फर्की जान दिनु होस्। २६मेरा नानीहरू र पत्नीहरू दिनु होस, तपाईंको निम्ति चौध वर्षसम्म कठोर सेवा गरेर तिनीहरूलाई पाएको हुँ। तपाईं जान्नु हुन्छ मैले तपाईंको निम्ति राम्रो सेवा गरेकोछु।”

२७लाबानले उसलाई भने, “मलाई केही भन्न देऊ। म जान्दछु तिमीले गर्दा नै परमेश्वरले मलाई आशीर्वाद दिनु भएकोछ। २८भन मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने अनि म तिमीलाई त्यो दिनेछु।”

२९याकूबले उत्तर दियो, “तिमीलाई थाहा छ मैले तिम्रो निम्ति कठोर परिश्रम गरेकोछु। मैले हेरचाह गरेकोले तिम्रा पशुहरू पनि बढेका छन् अनि यो असल भएको छ। ३०म आउँदा तिमीसित अलिकति मात्र थियो। तर अहिले धेरै भएका छन्। मैले जे पनि गरे तपाईंको निम्ति, त्यसमा परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भएकोछ। अब आफ्नो निम्ति मैले केही गर्नु पर्ने समय आएको छ र मैले आफ्नो घर बनाउनु पर्छ।”

३१लाबानले सोध्यो, “तब मैले तिमीलाई के दिनु पर्ने?”

याकूबले उत्तर दियो, “तपाईंले मलाई केही दिनु पर्दैन। मैले गरेको कामको निम्ति तपाईंले मलाई ज्याला देऊ म चाहन्छु खाली यही एउटा कुरा मलाई देऊ। म फर्केर जान्छु अनि तपाईंका भेडाहरूको हेरचाह गर्नेछु। ३२तर मलाई आज तपाईंका सबै भेडाहरूको माभवाट जान देऊ अनि थोप्ले या सिँगारे प्रत्येक थुमा मलाई लान देऊ, कालो नयाँ बाख्रा अनि प्रत्येक थोप्ले अनि सिँगारे बाख्रा लान देऊ। यही मेरो ज्याला हुनेछ। ३३भविष्यमा तपाईंले चाल पाउनु हुनेछ

म इमानदार छु। तपाईं मेरो भेडाहरू हेर्न आउन सक्नुहुन्छ। यदि कोही भेडा अथवा बाख्रा थोप्ले अथवा सिँगारे नभए तपाईं जान्न सक्नुहुन्छ ती मैले चोरेको हो।”

३४लाबानले उत्तर दिए, “तिम्रो कुरा म मान्छु। तिमीले जे भन्यौं हामी त्यही गर्नेछौं।” ३५अनि यसैकारण त्यस दिन लाबानले सबै टाटेपाटे बाख्रा र बाख्रीहरू ती सबै सेतो टाटा भएका अनि प्रत्येक काला भेडाका पाठाहरू आफ्नो बथानबाट निकाले। उनले आफ्नो छोरोलाई तिनीहरूलाई हेरचाह गर्नु भने। ३६यसर्थ छोरो चाँहिले सबै दाग भएका भेडा बाख्राहरू लिएर अर्कै भूमिमा गए। तिनीहरू तीन दिनसम्म यात्रा गरे। याकूब बसे अनि रहेको वस्तुहरूको हेरचाह गरे। तर त्यहाँ थोप्ले तथा कालो भेडा बाख्राहरू कुनै पनि थिएन।

३७यसर्थ याकूबले बदाम र पहाडी पिपलका काँचो हाँगाहरू काटेर बोक्रा ताछ्यो जसले गर्दा ती हाँगाहरूमा सेतो धर्काहरू भए। ३८याकूबले ती हाँगाहरू पानी भएको ठाउँमा भेडा-बाख्राहरूको अधि राख्यो। जब पशुहरू पानी पिउन आए तब त्यहाँ तिनीहरूले प्रजनन क्रीडा पनि गरे। ३९जब ती पशुहरू ती हाँगाहरूको सामुनो प्रजनन क्रीडामा लागे तब तिनीहरूले जो पाठाहरू जन्माए कालो, सिँगारे अनि थोप्ले थिए।

४०याकूबले ती कालो, सिँगारे अनि थोप्ले पशुहरूलाई अरुबाट बेग्लै राख्यो। उनले यसरी आफ्नो पशुहरू लाबानको पशुहरूबाट बेग्लै गर्‍यो अनि तिनीहरूलाई लाबानको भेडा बाख्राहरूसित मिसिन दिएन। ४१जहिले पनि कुनै स्वस्थ भेडाहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती दागवाला हाँगाहरू तिनीहरूको नजरअधि राखि दिन्थ्यो। ती हाँगाहरूको सामुने ती भेडा बाख्राले प्रजनन क्रीडा गर्थे। ४२तर जब कमजोर भेडा बाख्राहरू प्रजनन क्रीडामा लाग्थे तब याकूबले ती हाँगाहरू तिनीहरूको सामुनेमा राख्दैनथ्यो। यसरी कमजोर पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू लाबानको हुन्थे। स्वस्थ पशुहरूबाट जन्मेका पाठाहरू सबै याकूबको हुन्थे। ४३यसरी याकूब धेरै धनी भयो। उसित धेरै भेडा बाख्रा, धेरै नोकरहरू ऊँट र गधाहरू थिए।

विवाहको बेला याकूब भागछन

३१ एकदिन याकूबले लाबानको छोराहरू कुरा गरिरहेको सुन्यो। तिनीहरूले भने, “हाम्रा बाबुसित भएको सम्पत्तिहरू याकूबले सबै लग्यो। याकूब धनी मानिस भयो। अनि उनले हाम्रा बाबुको सबै सम्पत्तिहरू लग्यो।” २याकूबले तब महसूस गरे लाबानसित उसको सम्बन्ध निश्चय नै पहिले जस्तो छैन। ३परमप्रभुले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रा पुर्खाहरू जहाँ थिए, त्यही तिम्रो भूमिमा जाऊ म तिमीसँग हुनेछु।”

४यसर्थ याकूबले राहेल र लेआलाई भेडा बाख्राहरू राख्ने खेतमा भेटनु भन्यो। ५राहेल र लेआलाई याकूबले भने, “मैले थाहा पाएँ तिम्रा बाबु मसित रिसाएका छन्। तिनी मसित सधैं पहिले जस्तो राम्रो कुरा गर्दैनन्। ६तिमीहरू दुवैजनालाई थाहा छ तिम्रा बाबुको निम्ति त्यति मेहनत गर्ने जति मैले गर्न सक्थेँ। ७तर तिमीहरूका बाबुले मलाई धोका दिए। उनले मेरो ज्याला दश पल्ट बदली गरे। तर यी सबै समयमा परमेश्वरले मलाई उनको धोकाबाट बचाउनु भयो।

८“एक पल्ट लाबानले भने, ‘तिमीले थोप्ले जति सबै बाख्राहरू राख्न सक्छौ, यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ जब उनले त्यसो भने, तब सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए। यसर्थ ती सबै मेरा थिए। तर लाबानले भने, ‘म थोप्ले बाख्राहरू राख्छु। सबै सिंगारे बाख्राहरू तिमी राख्न सक्छौ। त्यही तिम्रो ज्याला हुनेछ।’ तिनले त्यसो भनेपछि सबै पशुहरूले सिंगारे पाठाहरू बियाए। ९यसर्थ परमेश्वरले सबै पशुहरू तिम्रो बाबुबाट लिएर मलाई दिनु भएको छ।

१०“पशुहरू जब प्रजनन क्रीडामा थिए मैले एउटा सपना देखेँ। मैले देखेँ ती सबै नर पशुहरू जो प्रजनन क्रीडामा लागेका थिए तिनीहरू मात्र थोप्ले र सिंगारे थिए। ११परमेश्वरका स्वर्गदूतले सपनामा मसित कुरा गरे। स्वर्गदूतले भने, “याकूब।” “मैले भनेँ, ‘हजुर।’

१२“त्यो स्वर्गदूतले भने, ‘हेर, खाली थोप्ले र सिंगारे बाख्राहरू मात्र प्रजनन क्रीडामा छन्। म यस्तै गराउँदै छु। लाबान तिमीसित सबै भूल काम गरिरहेका छन्। सबै नयाँ जन्मेका पाठा-पाठीहरू तिम्रा हुन् भनेर म यस्तो गरिरहेको छु। १३म तिमी कहाँ बेतेलमा आउने परमेश्वर हुँ। त्यस ठाउँमा तिमीले एउटा वेदी बनायौ। तिमीले त्यस वेदीमा भद्राक्षको तेलले अभिषेक गर्छौ अनि त्यस ठाउँमा तिमीले मसित भाकल गरेका थियौ। अब म चाहन्छु तिमी आफ्नो भूमि जहाँ तिमी जन्मेका थियो त्यहाँ जान तयार होऊ।”

१४-१५राहेल अनि लेआले याकूबलाई उत्तर दिए, “हामीले हाम्रो बुबाबाट उनको मृत्युपछि पाउने केही छैन। उनले हामीसित पराङ्ग जस्तो व्यवहार गरे। उनले हामीलाई तिमीकहाँ बेचिदिए। अनि त्यो बाहेक उनले पैसाको प्रत्येक भाग खर्च गरे जो हाम्रो कारण पाएका थिए। १६परमेश्वरले हाम्रो बाबुबाट सबै सम्पत्ति लिनु भयो अनि अहिले त्यो हाम्रो र हाम्रो नानीहरूको निम्ति भयो। यसर्थ तिमीले त्यही गर्नु पर्छ, जुन परमेश्वरले गर्नु भन्नु हुन्छ।”

१७यसर्थ याकूब आफ्नो यात्राको निम्ति तयार भयो। उनले आफ्नो पत्नीहरू र नानीहरूलाई जूटमाथि राख्यो। १८तब तिनीहरूले कनान भूमिमा जहाँ उसको बाबु बस्ने गर्दथिए त्यहाँबाट फर्कनुको निम्ति यात्रा शुरु गरे। याकूब आफ्ना सबै पशुहरू तिनीहरूको अधि अधि

हिँड्यो। पहनराममा हुँदा जे जति तिनले हासिल गरेका थिए प्रत्येक चीज उनले लग्यो।

१९त्यस समय लाबान आफ्नो भेडाहरूको ऊन काट्न गएका थिए। जब ती गएका थिए, राहेल उनको घरमा गइन् अनि आफ्नो बाबुको भूटो देवता चोरेर ल्याइन्।

२०याकूबले अरामी लाबानलाई धोका दिए। उनले आफू जाने कुरो लाबानलाई भनेनन्। २१याकूबले आफ्नो जहान परिवार र आफ्ना सबै चीज बीजहरू लग्यो अनि चाँडै हिँड्यो। तिनीहरूले यूफ्रेटिस नदी पार गरी गिलादको पहाडी भूमितिर यात्रा गरे।

२२तीन दिनपछि मात्र याकूब भागेको कुरा लाबानले थाहा पाए। २३यसैकारण लाबानले आफ्ना मानिसहरू भेला गरे अनि याकूबलाई पछ्याउन शुरु गरे। सात दिनपछि लाबानले याकूबलाई गिलादको पहाडी क्षेत्रमा भेटे। २४त्यस रात परमेश्वर लाबानको सपनामा देखा पर्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “होशियार हुनु, याकूबलाई जे भन्छौ प्रत्येक शब्दको निम्ति होशियार हुनु।”

चोरिएका देवताहरूको खोजी

२५अर्को दिन बिहानै लाबानले याकूबलाई पक्रिए। याकूबले पर्वतमाथि आफ्नो पाल लगाएको थियो। यसर्थ लाबान अनि उनका मानिसहरूले पनि गिलादको पहाडी ठाउँमा पाल हाले।

२६लाबानले याकूबलाई भने, “मलाई किन धोका दिइस्? मेरो छोरीहरूलाई तँले लडाइँमा कैदी जस्तो बनाएर किन लगिस्? २७मलाई नभनी किन भागिस्? यदि मलाई भनेको भए म भोज गराउने थिएँ। त्यहाँ नाच गान हुनेथ्यो। २८तैले मेरा नातिहरूलाई म्वाइँ खान अनि छोरीहरूलाई विदा दिन पनि दिइनस्। यो सब गरेर तँ साहै मूर्ख भइस्। २९वास्तवमा तलाई चोट पुर्याउने शक्ति मसँग छ, तर हिजो राती तेरो बाबुको परमेश्वर मेरो सपनामा देखा पर्नु भयो। कुनै प्रकारले पनि तलाई चोट नपुर्याउनु भनी मलाई चेतावनी दिनु भयो। ३०म जान्दछु तँ तेरो घर जान चाहन्छस् र त्यसकै निम्ति तँ हिँडिस्। तर मेरो घरबाट देवताहरू किन चोरिस्?”

३१याकूबले भन्यो, “म डराएको हुनाले तिमीलाई नभनी म हिँडे। मैले सोचे तिमीले तिम्री छोरीहरू मबाट खोस्नेछौ, ३२तर मैले तिम्रा देवताहरू चोरेको छैन। यहाँ मसित हुनेहरू जोसित तिम्रो देवताहरू पाइन्छन् त्यस मानिसको हत्या गरिनेछ। तिम्रा मानिसहरू मेरा गवाहीहरू हुनेछन्। तिमीले तिम्रा चीजहरू तलाश गर्न सक्छौ र यदि तिम्रो केही पाइयो भने लान सक्छौ।” (राहेलले लाबानको घरबाट देवताहरू चोरी ल्याएको याकूबलाई थाहा थिएन)।

३३लाबान याकूबको छाउनीभित्र गएर खोज-तलाश गरे। उनले पहिले याकूबको अनि लेआको पालको

तलाश गरे। त्यसपछि दुइ कमारी आइमाईहरू बसेका पालको तलाश गरे। तर ती पालहरूमा उनले खोजका देवताहरू पाइएनन्। त्यसपछि लाबान राहेलको पालमा गए। ३४राहेलले ती देवताहरू ऊँटको जीनमुनि लुकाएकी थिइन् अनि त्यसैमाथि बसेकी थिइन्। लाबानले सम्पूर्ण पाल चहारे र उनले देवताहरू भेट्न सकेनन्।

३५अनि राहेलले आफ्नो बाबुसित भनिन्, “बुबा मसित नरिसाउनु है, म तपाईंको अघि उभिन असमर्थ छु कारण अहिले मेरो मासिक धर्म चलिरहेको छ।” यसर्थ लाबानले पालमा खोजी गरे तर उनले देवताहरू कही पाएनन्।

३६तब याकूब अत्यन्तै क्रोधित भएर भने, “मैले के कसूर गरेको छु? मैले कुन कानून भङ्ग गरेको छु? मलाई खेदने र रोक्ने अधिकार तिमीले कसरी पायौ? ३७मेरो माल समान जे जति छ, सब तलाश गर्खौ तर कही केही पाएनौ, जो तिम्नो हो। यदि तिमीले केही पायौ भने तब मलाई देखाऊ।” यहाँ राख मेरा मानिसहरूले देख्न सकून। मेरा मानिसहरूले निर्णय लिन सकून हामी माभ्र को सही छ। ३८मैले बीस वर्ष तिम्नो सेवा गरें। मेरो सेवाकालमा तिम्नो कुनै पनि भेडी र अरु बाख्रीको गर्भपात भएन। अनि मैले तपाईंका भेडोहरूबाट कुनैलाई खाइनेँ। ३९जहिले पनि जङ्गली जनावरले कुनै भेडा अनि बाख्रा खाए, त्यो जङ्गली जनावरले मारेको भेडा अथवा बाख्रको अवशेष मात्रै तिमीकहाँ कहिल्यै ल्याईन। मसधैँ तिमीले मलाई मागेको पूरा दाम तिरेँ। म दिन रात लुटिएका थिए। ४०दिउँसोको घामले मेरो शक्ति नष्ट गर्ख्यो अनि रातको चिसोले निद्रा लग्यो। ४१बीस वर्षसम्म कमारा भैँँ तिम्नो सेवा गरें। पहिलो चौध वर्ष तिम्नी दुइवटी छोरीहरूको निम्ति अनि पछिको छः वर्ष तिम्नो वस्तुहरू पाउनको निम्ति खटें। अनि त्यस समयमा तिमीले मेरो ज्याला दश पल्ट हेरफेर गर्ख्यौ। ४२तर मेरा पुर्खाहरूका परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर अनि इसहाकको परमेश्वरको डर मसित थियो। यदि परमेश्वर मसित नहुनु भएको भए तिमीले मलाई रितो हात फर्काई दिनेथ्यौ। मैले भोगेको कष्ट परमेश्वरले देख्नु भयो, मैले गरेको काम परमेश्वरले देख्नु भयो। अनि हिजो राती परमेश्वरले प्रमाण गर्नु भयो म सही छु।”

याकूब र लाबानको सन्धि

४३लाबानले याकूबलाई भने, “यी स्त्रीहरू मेरी छोरीहरू हुन्। यी नानीहरू मेरा हुन्। अनि यी पशुहरू सब मेरा हुन्। यहाँ तिमी जे पनि देख्छौ सबै मेरो हुन्। तर म मेरी छोरीहरू र नानीहरूको विषयमा केही गर्न सक्तनेँ। ४४यसर्थ म तिमीसित एक सम्भौता गर्न तयार छु। हामीबीच सम्भौता भएको प्रमाणको रूपमा दुइनाको एउटा थुप्रो बनाऊ।”

४५उनले सम्भौता गरेको हो भनी देखाउन याकूबले एउटा ठूलो दुइना ल्याएर त्यहाँ राख्यो। ४६उनले आफ्नो मानिसहरूलाई केही दुइनाहरू ल्याएर थुपार्न लगायो। तब तिनीहरूले त्यो दुइनाको थुप्रो नजिक बसेर खाए। ४७लाबानले त्यस ठाउँको नाउँ “यगर्सहदूता” राखे। तर याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।

४८लाबानले याकूबलाई भने, “यो दुइनाको थुप्रोले हामी दुवैलाई हामीबीचको ‘सम्भौता’ सम्भना गराउनमा सहायता गर्नेछ।” यस कारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ गलेद राख्यो।

४९लाबानले भने, “हामी एक अर्कामा छुट्टिँदा परमेश्वरले हामीलाई हेरून्।” यसकारण त्यस खाँमोको नाउँ मिस्या राखियो।

५०त्यसपछि लाबानले भने, “यदि मेरी छोरीहरूलाई कतै चोट पार्यौ भने, याद राख, परमेश्वरले तिमीलाई सजाय दिनु हुनेछ। यदि तिमीले अर्की आइमाई विवाह गरे, याद राख परमेश्वरले हेरि रहनु भएको छ। ५१यहाँ यी दुइनाहरू छन् जसले बताउछन् हामीबीच सम्भौता भएको छ। ५२दुइनाहरूको थुप्रो र विशेष दुइनाहरूले हामीलाई आफ्नो सन्धि सम्भना गराउन सहायता पुर्खाउछ। तिमीसित लड्न यस दुइनाको पल्लो पटि म कहिल्यै जाने छैन र त्यसरी नै मसित लड्नु तिमी कहिल्यै यो दुइनाबाट यता अघि आउने छैनौ। ५३यदि हामीले यो सम्भौता भङ्ग गर्खौ भने अब्राहामका परमेश्वर, नाहोरका परमेश्वर र उनीहरूको पुर्खाहरूका परमेश्वरले हाम्रो न्याय गर्नुहुनेछ।”

याकूबका बाबु इसहाकले परमेश्वरलाई “भय” नाउँले बोलाए। यसर्थ याकूबले सम्भौतामा त्यो नाउँ प्रयोग गरे। ५४त्यसपछि याकूबले एउटा पशु माख्यो र पहाडमा बलिदान स्वरूपमा चढायो अनि उनले आफ्नो पुरुष मानिसहरूलाई भोजमा भाग लिन निम्तो दियो। खाना शेष भएपछि तिनीहरूले त्यस रात त्यही पर्वतमा बिताए। ५५अर्को दिन बिहानै लाबानले आफ्नो नाति-नातिनीहरूलाई म्वाँँ खाए अनि छोरीहरूलाई विदा दिए। उनले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिए अनि घरतिर फर्किए।

एसावसित फेरि भेट

३२ याकूबले पनि त्यो ठाउँ छोड्यो। जब ऊ यात्रा गरिरहेको थियो उनले परमेश्वरको स्वर्गदूतहरूलाई देख्यो। २जब याकूबले तिनीहरूलाई देख्यो, उसले भन्यो, “यो परमेश्वरको शिविर हो।” यसैकारण उसले त्यस ठाउँको नाउँ ‘महोनोम’ राख्यो।

३याकूबको दाज्यू एसाव सईर नाउँको प्रान्तमा बस्दै थियो। त्यो इलाका एदोमको पहाडी भूमिमा थियो। याकूबले एसावकहाँ दूतहरू पठायो। ४याकूबले आफ्ना दूतहरूलाई भन्यो, “यी कुराहरू मेरा मालिक एसावलाई भन। ‘तपाईंका सेवक याकूब भन्छन्, म लाबानसँग

याति लामो समय सम्म बसिरहेकोछु। ५मसित गाई, गधा, भेडाहरू र नोकर-नोकरनी छन्। महाशय, तपाईंले हामीलाई ग्रहण गर्नु होस् भनी यो समाचार पठाउँदैछु।”

६ती दूतहरू याकूबकहाँ फर्केर आए अनि भने, “हामी तपाईंका दाज्यू एसावकहाँ गयौं। उनी तपाईंलाई भेट्न चार सय मानिसहरू सहित आउँदैछन्।”

७त्यस समाचारले याकूबलाई आतंकित बनायो। उनले आफूसित भएका मानिसहरूलाई दुई भागमा बाँड्यो। उनले गाई-वस्तु, भेडा बाख्राहरू, गाई ऊँटहरू दुई भाग पाऱ्यो। ८याकूबले सोच्यो, “एसाव आएर ध्वंश पारे पनि एक भाग चाँहि भागेर बाच्न सक्छ।”

९याकूबले भने, “हे मेरा पिता अब्राहामका परमेश्वर, मेरा पिता इसहाकका परमेश्वर! परमप्रभु तपाईंले मलाई आफ्नो भूमि र परिवार भएको ठाउँमा जान भन्नुभयो। तपाईंले भन्नुभयो तपाईंले मलाई राम्रो गर्नु हुनेछ। १०तपाईं मेरो निम्ति अति दयालु हुनु हुन्छ। अनि तपाईंले मेरो निम्ति धेरै असल कार्यहरू गर्नु भएको छ। म पहिलो चोटी यर्दन नदी पारी यात्रा गर्दा मसँग टेक्ने लट्टी बाहेक केही थिएन। तर अहिले मसित यति धेरै चीजहरू छन् म ती चीजहरू दुइ भागमा पूरै बाँड्न सक्छु। ११म तपाईंसित प्रार्थना गर्छु कृपा गरेर मलाई मेरो दाज्यू एसावबाट बचाउनु होस्। म ऊसित डराएको छु। म डराएको छु किनभने ऊ आउँछ अनि मार्नेछ, उनले नानीहरूको आमा तथा नानीहरू पनि मार्नेछ। १२तर तपाईं आफैले भन्नुभयो, ‘म निश्चय नै तिमी उन्नति गराउने छु अनि तिमी सन्तानहरू संख्यामा यति धेरै बनाउने छु तिनीहरू समुद्रको बालुकाका कणभन्दा बढी हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई गन्ती गर्न सकिन्न।”

१३अनि याकूबले त्यो रात त्यही बितायो। उनले उसको दाज्यू एसावको निम्ति केही उपहार तयार पाऱ्यो। १४-१५याकूबले दुइ सयवटा बाख्रा, बीसवटा बोका, दुइ सयवटा भेडा, बीसवटा ठूलो भेडा, तीसवटा दुधारू ऊँट माऊहरू बाछाहरू समेत एकतिर छुट्यायो। १६याकूबले प्रत्येक बथान पशुहरू आफ्नो नोकरहरूलाई दियो। तब उनले नोकरहरूलाई भने, “पशुहरूको प्रत्येक हुललाई छुट्याऊ। मभन्दा अघि जाऊ अनि प्रत्येक हुलको बीचमा केही दूरी होस्।” १७याकूबले तिनीहरूलाई आदेश दियो। पशुहरूको पहिलो हुलको नोकरलाई उनले भने, “मेरो दाज्यू एसाव जब तेरो अघि आएर सोध्छ, ‘यी कसका पशुहरू हुन्? तँ कहाँ जाँदैछस्? तँ कसको नोकर होस्?’ १८तँले उत्तर दिनु, ‘यी पशुहरू तपाईंको दास याकूबका हुन्। उनले यी सब पशुहरू आफ्नो मालिक एसावलाई उपहार दिन पठाएका हुन्। याकूब पनि हाम्रोपछि आउँदै हुनुहुन्छ।”

१९याकूबले दोस्रो तेस्रो नोकरहरू र सबै अरु नोकरहरूलाई पनि यही कुरा गर्नु भनी आज्ञा दियो। उनले भने, “जब तिमीहरूले एसावलाई भेट्छौ तब यही

कुरा गर्नु। २०तिमीहरूले भन्ने छौ, ‘यो तपाईंलाई उपहार हो, अनि तपाईंको दास याकूब पनि मानिसहरूको पछि-पछि आउँदैछन्।”

याकूबले सोच्यो, “यदि यी उपहारहरूसँगै मानिसहरूलाई पठाएँ भने हुनसक्छ एसावले मलाई क्षमा गर्ला अनि मलाई स्वीकार गर्नेछ।” २१यसकारण उसले पहिला उपहार पठायो अनि ऊ त्यस राती शिविरमा नै बस्यो।

२२त्यसपछि राती उठेर उनले त्यो ठाउँ छोड्यो। उसले आफूसँग दुइ पत्नी, दुइ कमारी अनि आफ्नो एघारजना छोराहरूलाई लिएर हिँड्यो। घाटमा पुगेर याकूबले यब्बोक नदी पार गर्‍यो। २३उसले आफ्नो परिवारलाई नदी पारी पठायो अनि ऊसँग भएका प्रत्येक चीज नदी पारी पठायो।

परमेश्वरसित लडाइँ

२४याकूब नदी तर्ने अन्तिम मानिस थियो। तर नदी तर्नुअघि जब याकूब एकलै थियो, एकजना मानिस आयो अनि ऊसित कुशती लड्न थाल्यो। त्यस मानिसले घाम भुल्किञ्जेलसम्म कुशती लड्यो। २५त्यस मानिसले थाहा पायो ऊ याकूबलाई जित्नु योग्य छैन। यसैकारण उनले याकूबको नितम्बको खोपिल्टामा हिकार्यो। याकूबको नितम्ब जोर्नीबाट फूस्कियो जब ऊ त्यस मानिससँग कुशती लड्दै थियो।

२६तब त्यस मानिसले याकूबलाई भने, “मलाई जान देऊ। सूर्योदय भइरहेको छ।”

तर याकूबले भन्यो, “जबसम्म तिमी मलाई आशीर्वाद दिदैनौ म तिमीलाई जान दिने छैन।”

२७अनि त्यस मानिसले उसलाई भन्यो, “तिमी नाउँ के हो?”

अनि याकूबले उत्तर दियो, “मेरो नाउँ याकूब हो।”

२८तब त्यो मानिसले भने, “तिमी नाउँ याकूब रहने छैन। अब तिमी नाउँ ‘इस्राएल’ हुनेछ। म तिमीलाई यो नाउँ दिन्छु किनभने तिमीले परमेश्वर र मानिससित युद्ध गरेका छौ अनि तिनीहरू तिमीलाई जित्न अयोग्य भए।”

२९तब याकूबले उनलाई सोधे, “दया गरी मलाई तँपाइको नाउँ बताउनु होस्।”

तर त्यस मानिसले भने, “तिमीले मेरो नाउँ किन सोध्नु पर्‍यो?” त्यस बेला त्यस मानिसले याकूबलाई आशीर्वाद दियो।

३०यसर्थ याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ पनीएल राख्यो। याकूबले भन्यो, “मैले यस ठाउँमा परमेश्वरलाई मुखा-मुख देखेको थिएँ तर अभै मेरो जीवन सुरक्षित थियो।”

३१उनले जब त्यो ठाउँ छोड्यो, सूर्य उदायो। याकूब आफ्नो खुट्टाले गर्दा खोच्याङ्ग-खोच्याङ्ग गर्दै हिँड्दैथ्यो।

३२यसर्थ आजसम्म पनि इस्राएलका मानिसहरूले कम्मरको

जोड़नीको मासु खँदैनन् कारण त्यही मांसपेशी हो जसमा याकूबलाई चोट लागेको थियो।

याकूबको साहस प्रदर्शन

३३ याकूबले हेस्यो अनि एसाव आउँदैगरको देख्यो। एसाव आइरहेको थियो अनि चार सय मानिसहरू ऊसँग थिए। याकूबले आफ्नो परिवारलाई चार दलमा बाँड्यो। लेआ र उसको नानीहरू एउटा दलमा अनि राहेल र यूसुफ अर्को एक दलमा अनि दुइवटी कमारीहरू र तिनीहरूका नानीहरूलाई दुइ दलमा। २याकूबले कमारीहरू र तिनीहरूका नानीहरूलाई अगाडि राख्यो। त्यसपछि तिनीहरूको पछि उनले लेआ र उसका नानीहरूलाई राख्यो। अनि अन्तमा याकूबले राहेल र यूसुफलाई राख्यो।

३याकूब आफै तिनीहरूको अगि गए अनि उसको आफ्नो दाज्यूको नजिक नपुगुञ्जेल सम्म सात पल्ट भूँँतिर घोप्ट्यो।

४एसाव उसलाई भेटन दगुस्यो अनि उसलाई अँगालो हाल्यो। उनले आफ्नो भाइको छातीमा हात राख्यो र उसलाई म्वाँँ खायो अनि तिनीहरू रोए। ५त्यसपछि एसावले हेस्यो अनि स्त्रीहरू र नानीहरूलाई देखेर भने, “तँसित यी को हुन्?”

याकूबले भने, “यी नानीहरू परमेश्वरले तिम्रा दासलाई दिनु भएका हो। परमेश्वरले मलाई दया गर्नु भएको छ।”

६त्यसपछि ती दुइ कमारीहरू र नानीहरू एसाव नजिक पुगे अनि उसकोअघि निहुरिए। ७त्यसपछि लेआ र तिनका नानीहरू एसावकहाँ गए अनि तिनलाई निहुरिएर ढोगे। राहेल र यूसुफले पनि त्यसै गरे।

८एसावले भने, “आउँदा बाटोमा मैले जो मानिसहरू देखेँ तिनीहरू को हुन्? अनि ती सब पशुहरू के को निम्ति हुन्?”

याकूबले उत्तर दियो, “तिनीहरू सब तिमीलाई मेरो उपहार हुन जसले गर्दा तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौँ।”

९तर एसावले भने, “भाइ, तँले मलाई केही दिनु पर्दैन कारण मसँग प्रशस्त छ।”

१०याकूबले भने, “होइन, म तिमीलाई बिन्ती गर्छु, यदि तिमीले मलाई स्वीकार गर्छौँ भने यो मेरो उपहार पनि दया गरी स्वीकार गर्नु पर्छ। तिमीलाई दोस्तो पल्ट देख्न पाउँदा म अत्यन्तै आनन्दित छु। मलाई परमेश्वरले अनुग्रहले मिलाए जस्तै लागेको छ। म अन्यन्तै खुशी छु तिमीले मलाई स्वीकार्यौ। ११यसकारण म बिन्ती गर्छु जो उपहार म दिँदैछु त्यो स्वीकार गर। परमेश्वर ममाथि अत्यन्तै दयालु हुनुहुन्छ। मसँग मेरो आवश्यकताभन्दा बेशी छ।” यसरी याकूबले एसावसित उपहार स्वीकार गर्न बिन्ती गर्‍यो। यसकारण एसावले याकूबको उपहार स्वीकार गर्‍यो।

१२त्यसपछि एसावले भने, “अब तँले आफ्नो यात्रा जारी राख्न सक्छस् र म तँसँगै जानेछु।”

१३तर याकूबले भने, “तिमीलाई थाहा भयो कि अहिले मेरा नानीहरू एकदमै दुर्बल छन् अनि मैले मेरा भेडाहरू तथा तिनका थुमाहरूको पनि हेरचाह गर्नु पर्छ। यदि मैले तिनीहरूलाई दिउँसो धेरै बेरसम्म हिँडाँँ भने हुन सक्छ ती पशुहरू मर्छन्। १४यसकारण तिमीअघि जाऊ र म बिस्तारै-बिस्तारै तिम्रोपछि आउँछु। म पशुहरू अनि तिनीहरूका बच्चाहरू बचाऊँको लागि बिस्तारैसित आउँछु, अनि म अत्यन्तै बिस्तार आउँछु कारण मेरा नानीहरू धेरै नथाकून म तिमीलाई सेइरमा भेट्नेछु।”

१५यसकारण एसावले भने, “तब म मेरा केही साथीहरूलाई तेरो सहायताको निम्ति छोडी दिन्छु।”

तर याकूबले भन्यो, “यो तिम्रो विशेष दया हो। तर यसो गर्नु कुनै आवश्यकता छैन।” १६यसकारण त्यो दिन एसाव सेइर फर्क्यो। १७तर याकूब सुक्कोत गए अनि त्यहाँ उनले एउटा घर र पशुहरूको निम्ति सानो खोर बनायो। यही कारणले यस ठाउँको नाउँ सुक्कोत राखियो। १८यसर्थ याकूब पढन-आरामबाट कनान देशको शेकेमसम्म सुरक्षित यात्रा गरेर आयो। उनले शहरको पूर्वमा आफ्नो पाल हाल्यो। १९उनले जहाँ आफ्नो पाल हालेको थियो त्यस ठाउँ शेकेमको बाबु हमोरको परिवारबाट किनेको थियो। त्यसको निम्ति याकूबले एक सय चाँदीका सिक्का दियो। २०त्यहाँ उसले एउटा वेदी बनायो अनि त्यसको नाउँ “एल” इस्त्राएलका परमेश्वर’ राख्यो।

दीनाको बलात्कार

३४ दीना याकूब र लेआकी छोरी थिइन्। एक दिन दीना त्यस देशकी स्त्रीहरू हेर्न बाहिर गइन्। २त्यस देशका राजा हामोरका छोरा शेकेमले दीनालाई देख्यो। उसले उनलाई पक्रेर उनीसित बलात्कार गर्‍यो। ३शकेम दीनासित प्रेम गर्न थाल्यो अनि उनीसित विवाह गर्ने इच्छा गर्‍यो। ४शकेमले आफ्नो बाबुलाई भने, “दया गरी यस केटीलाई हासिल गर्नु होस् म यससित विवाह गर्नु सकूँ।”

५याकूबले थाहा पायो शेकेमले उसकी छोरीसित खुबै नराम्रो व्यवहार गर्‍यो। तर याकूबका सबै छोराहरू गाई-वस्तुहरूसित मैदानमा थिए। यसर्थ तिनीहरू नफर्कुञ्जेल केही गरेनन्। ६त्यस समय शेकेमका बाबु हमोर याकूबसित कुरा गर्न गए।

७जब याकूबका छोराहरूले यस बारे सुने तिनीहरू खेतबाट आए। तिनीहरू उत्तेजित भएर धेरै रिसाए किनभने शेकेमले यस्तो कामगरेका थियो जो इस्त्राएलमा गर्नु हुँदैन थियो। शेकेमको घृणाजनक कार्य सुनेर सबै दाज्यू-भाइहरू खेतबाट बाहिर निस्किए।

८तर हमोरले ती दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्‍यो। उनले भने, “मेरो छोरो शकेमले दीनालाई खुबै चाहन्छ। दया गरी उसलाई विवाह गर्न दिनुहोस्। ९यस विवाहले बुभाउँछ हामीमाभ्र एउटा विशेष सम्भ्रौता भएको छ। त्यसपछि हाम्रा मानिसहरूले तिमीहरूका छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन् अनि त्यसरी नै तिम्रा मानिसहरूले हाम्रा छोरीहरू विवाह गर्न सक्छन्। १०तिमीहरू हामीसितै यसै भूमिमा बस्न सक्छौ। तिमीहरू जमीनको मालिक हुन सक्छौ र स्वतंत्र रूपले व्यापार गर्न सक्छौ।”

११शकेमले पनि याकूब अनि तिनका छोराहरूसित कुरा गर्‍यो। उनले भने, “दया गरी मलाई ग्रहण गर्नु होस् अनि तपाईंहरूले भनेका कुरा म जेपनि गर्नेछु। १२यदि तपाईंहरूले दीनालाई मसित विवाह गर्न दिनु भयो भने म तपाईंहरूले मागेको उपहार दिनेछु। तपाईंहरू जे चाहनु हुन्छ त्यही दिनेछु तर मलाई दीनासित विवाह गर्न दिनुहोस्।”

१३शकेम र उसको बाबु हमोरसित याकूबका छोराहरूले भ्रुटो बोल्ने निर्णय गरे। तिनीहरू अभै पनि बौलाहा जस्तै थिए किनभने शकेमले आफ्नी बहिनी दीनासित साहै घिनलाग्दो कुकर्म गरेको थियो। १४यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शकेमलाई भने, “हामी हाम्री बहिनीसित तिमीलाई विवाहको अनुमति दिन सक्नेनौ कारण तिमी अभ्रसम्म खतना गरिएका छैनौ। हाम्री बहिनीको तिमीसित विवाह गर्नु एउटा भूल कर्म हुनेछ। १५तर हामी हाम्री बहिनीसित विवाह गर्न अनुमति दिन सक्छौ यदि तिमीले यो काम गर्‍यो भने तिम्रा शहरका प्रत्येक पुरुषहरू हामी जस्तै खतना गरिनु पर्छ। १६त्यसपछि तिम्रा पुरुषहरूले हामीहरूका छोरी विवाह गर्न सक्छन् अनि हाम्रा पुरुषहरूले पनि तिमीहरूका छोरीसँग विवाह गर्न सक्छन्। तब हामी एक हुनेछौ। १७यदि खतना गराउन अस्वीकार गरे दीनालाई हामी लैजानेछौ।”

१८यस सम्भ्रौतामा हमोर र शकेम दुवै खुशी भए। १९दीनाका दाज्यूहरूले भनेको कुरामा शकेम साहै खुशी भयो।

वैर साधन

आफ्नो परिवारमा शकेम अति आदरणीय मानिस थियो। २०हमोर र शकेम शहरको समावेश स्थलमा गए। तिनीहरूले शहरवासीहरूसित कुरा गरे र भने, २१“यी मानिसहरू हामीसित मैत्रीपूर्ण छन्, तिनीहरूलाई हामीहरूमाभ्र बस्न अनि व्यापार गर्न दिऊ। जहाँसम्म भूमिको कुरा छ, हेर, हामी सबैको लागि यो धेरै छ। हामी तिनीहरूकी छोरीहरूलाई हाम्री पत्नीहरू बनाऊ अनि हाम्री छोरीहरूलाई तिनीहरूका छोराहरूसित विवाह गर्न दिऊ। २२तर एउटा कुरो छ जो हाम्रा सबै मानिसहरूले मान्नु पर्छ। हाम्रा सबै मानिसहरू इस्त्राएलीहरू जस्तै खतना गराउनु राजी हुनु पर्छ। २३यदि हामीले

यसो गरे तिनीहरूका गाई वस्तुले गर्दा हामी धनी हुनेछौ। यसर्थ हामीले तिनीहरूसित यस्तो सम्भ्रौता गर्नु पर्छ जसले गर्दा तिनीहरू यहाँ हामीसित बस्न सक्नु।” २४सबै मानिसहरू जसले हमोर र शकेमबाट त्यस समावेश स्थलमा ती कुरा सुने, सबैले माने। अनि सबै मानिसहरूको खतना गरियो।

२५तीन दिन पछि खतना गरिएका मानिसहरूको घाउ भयो। याकूबका दुइजना छोरा, शिमोन अनि लेवीले बुभे तिनीहरू दुर्वल भएका छन्। यसर्थ तिनीहरूले शहरमा गए अनि सबै मानिसहरूलाई मारिदिए। २६दीनाका दाज्यूहरू शिमोन र लेवीले हमोर र उसको छोरो शकेमलाई पनि मारे अनि शकेमको घरबाट दीनालाई निकाले अनि लिए गए। २७याकूबका छोराहरू शहरमा गए अनि त्यहाँ भएको प्रत्येक चीज चोरे। शकेमले तिनीहरूकी बहिनीमाथि गरेको कुरोले तिनीहरूको अभै रीस मरेको थिएन। २८यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूका सबै पशुहरू, गधाहरू तथा शहरमा र खेतमा जे जति थिए प्रत्येक चीज लगे। २९ती दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूको पत्नी छोरा-छोरी तथा तिनीहरूसँग भएको प्रत्येक चीज लगे।

३०तर याकूबले शिमोन र लेवीलाई भने, “तिमीहरूले मलाई साहै कष्ट दियो। यहाँ सबै मानिसहरूले मलाई घृणा गर्नेछन्। सबै कनानी र परिज्जी मानिसहरू मेरो विरुद्धमा हुनेछन। हामीहरूको संख्या यहाँ कम्ती छ, यदि यहाँका मानिसहरू हामीसित लड्न भेला भए भने हामीहरू ध्वंश हुनेछौ। अनि मसँग भएका सबै हाम्रा मानिसहरू ध्वंश हुनेछन्।”

३१तर ती दाज्यू-भाइहरूले भने, “के तिनीहरूले हाम्री बहिनीलाई वेश्या जस्तै व्यवहार गर्नु? अहँ, हाम्री बहिनीलाई त्यस्तो व्यवहार गर्नु तिनीहरूको अन्याय थियो।”

याकूब बतेलमा

३५ परमेश्वरले याकूबलाई भन्नु भयो, “बतेल शहरमा जाऊ, त्यहाँ बस अनि पूजा गर्नलाई त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ। ‘एल’ लाई स्मरण गर, ती परमेश्वर जो तिमी दाज्यू एसावदेखि बाँच्नको लागि भागदैं थियो, त्यस समय तिमीलाई परमेश्वरले दर्शन दिनु भएको थियो। तिमीले आराधना गर्नको निम्ति त्यहाँ एउटा वेदी बनाऊ।”

रयसकारण, याकूबले आफ्नो परिवार तथा आफ्ना सबै सेवकहरूलाई भने, “काठ र धातुले बनिएका जे जति भ्रुटा देवताहरू तिमीहरूसित छन् ती सब नष्ट गरिरेऊ। आफूलाई पवित्र बनाऊ अनि सफा लुगाहरू लगाऊ। ३हामीहरू यो ठाउँ छोडेर बतेल जानेछौ, अनि त्यहाँ आफ्नो परमेश्वरको निम्ति एउटा वेदी बनाउनेछौ। उहाँ मेरो उही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो प्रत्येक

कष्टमा सहायता गर्नुहुन्छ, अनि म जहाँ जान्छु मसँगै हुनुहुन्छ।”

४यसर्थ मानिसहरूसित भएका भूटा देवताहरू तिनीहरूले सबै याकूबलाई दिए। तिनीहरूले आफ्नो कानमा लगाएका कुण्डलहरू पनि याकूबलाई दिए। याकूबले शकेम नाउँको शहरको नजिक एउटा फलौटको रुखको नजिक ती सब चीजहरू गाडि दिए।

५याकूब र तिनका छोराहरूले त्यो ठाउँ छोडे। त्यस ठाउँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई लखेटेर मार्न चाहन्थे। तर तिनीहरूले त्यसो गरेनन् किनभने तिनीहरू परमेश्वरसित आत्यन्तै डराएका थिए। ६यसर्थ याकूब अनि उसका मानिसहरू लूज पुगे। आज लूजलाई बेतेल भनिन्छ। यो कनान भूमिमा पर्छ। ७याकूबले त्यहाँ एउटा वेदी बनाएर त्यस ठाउँको नाउँ “एल-बेतेल” राख्यो। याकूबले त्यस ठाउँको नाउँ त्यही रोजे कारण जति बेला ऊ आफ्नो दाज्यूदेखि भाग्दै थियो परमेश्वरले त्यही दर्शन दिनु भएको थियो।

८रिबेकाकी धाई दबोराह त्यहाँ मरी, तिनीहरूले त्यसलाई बेतेलमा फलौटको रूखमुनि गाडे। तिनीहरूले त्यस ठाउँको नाउँ अल्लोन बकुत राखे।

याकूबको नयाँ नाउँ

९याकूब जब पढनआरामबाट फर्क्यो परमेश्वरले फेरि उसलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले याकूबलाई आशीर्वाद दिनुभयो। १०परमेश्वरले याकूबलाई भन्नुभयो, “तिम्रो नाउँ याकूब हो, तर म तिम्रो नाउँ बदली गरी दिनेछु। अब उसो तिमीलाई याकूब भनिने छैन र तिम्रो नयाँ नाउँ इस्त्राएल हुनेछ।” यसर्थ परमेश्वरले उसको नाउँ इस्त्राएल राख्नु भयो।

११परमेश्वरले उसलाई भन्नु भयो, “म सर्वशक्तिमान परमेश्वर हुँ अनि म तिमीलाई आशीर्वाद दिन्छु। फल, फूल अनि बढ्दै जाऊ। तिम्रा सन्तानहरूबाट धेरै राष्ट्र अनि राजाहरू बनिनेछन्। १२मैले अब्राहाम र इसहाकलाई विशेष भूमि दिएँ र अब तिमीलाई त्यो भूमि दिनेछु। अनि त्यो भूमि तिमीपछि आउने तिम्रा सन्तानलाई पनि दिनेछु।” १३त्यसपछि परमेश्वर त्यहाँबाट जानु भयो। १४-१५त्यस ठाउँमा याकूबले एउटा स्मारक ढुङ्गा राख्यो। उनले दाखरस र तेलले अभिषेक गरी त्यस ढुङ्गालाई पवित्र पार्यो। यो ठाउँ एउटा विशेष ठाउँ भयो किनभने यहाँ परमेश्वरले याकूबसित कुरा गर्नु भएको थियो। याकूबले यस ठाउँको नाउँ बेतेल राख्यो।

राहेल प्रसुति पीडामा मरी

१६याकूब अनि उसको दलले बेतेल छोडे। तिनीहरू ठीक एघात आई पुग्नअघि राहेल प्रसुति वेदना भोग्न थाली। १७तर यसपल्ट राहेललाई सही नसक्नु वेदना

भइरहेको थियो। राहेलकी कमारीले हेरि र भनी “नडराऊ राहेल तिमीले अर्को छोरो जन्माउदैछौं।”

१८छोरो जन्मदा-जन्मदै राहेल मरी। मृत्युअघि आफ्नो त्यस छोरोको नाउँ तिनले बेन-ओनी राखीन्। तर याकूबले उसको नाउँ बिन्यामीन राख्यो।

१९राहेललाई एघात जाने बाटोमा नै गाडियो। (एघात नै बेतेलहेम हो)। २०राहेलको सम्मानमा याकूबले उसको चिहानमाथि एउटा खामो उभ्यायो। त्यो खामो अभ्र पनि त्यही खडा छ। २१त्यसपछि इस्त्राएलले आफ्नो यात्रा जारी राख्यो। उनले एदेर स्तम्भकै दक्षिणमा आफ्नो पाल हाल्यो।

२२इस्त्राएल त्यस ठाउँमा छोटो समयको निम्ति बस्यो। जब ऊ त्यहाँ थियो, रूबेन इस्त्राएलको सेविका बिल्हासित सुत्यो। इस्त्राएल यो सुनेर सहै क्रोधित भए।

इस्त्राएलको परिवार

याकूब (इस्त्राएल)का बाह्र जना छोराहरू थिए।

२३लेआका छोराहरू हुन: रूबेन (याकूबको पहिलो छोरो), शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार अनि जबूलून।

२४राहेलका छोराहरू: यूसुफ र बिन्यामीन।

२५राहेलकी कमारी बिल्हाबाट जन्मिएका छोराहरू दान र नप्ताली थिए।

२६लेआकी कमारी जिल्पाबाट जन्मिएका छोरीहरू गाद र आशेर थिए। यी तिनका नानीहरू तब जन्मिएका थिए जब तिनी पढमआराममा थिए।

२७याकूब आफ्ना बुबा इसहाककहाँ किर्यतर्बा (हेब्रोन)मा गए। यो त्यही ठाउँ हो जहाँ अब्राहाम र इसहाकले बसो-बास गरेका थिए। २८इसहाक एक सय असी वर्ष बाँचे। २९इसहाक जब मरे तिनीहरू अत्यन्त वृद्ध भएका थिए अनि सम्पूर्ण जीवन उपभोग गरे। उसको छोरा एसाव अनि याकूबले तिनलाई तिनका पिताको ठाउँमै गाडे।

एसावको परिवार

३६ एसावको पारिवारिक इतिहास यही हो। ३७एसावले कनानी स्त्रीहरूसित विवाह गरे। तिनीहरू थिए: हिती एलोनकी छोरी आदा, अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा अनि हिच्वी सिनीकी नातिनी अनि ३८बासमत-इश्माएलकी छोरी अनि नबायोतकी बहिनी। ४एसाव अनि आदाले एलीपज नाउँको छोरो जन्माए। बासमतले रूएल नाउँको छोरो जन्माइन्। ५अनि ओहोलीबामाका तीन जना छोराहरू थिए: तिनीहरूको नाउँ-यऊश, यालाम अनि कोरह। तिनीहरू एसावका छोराहरू थिए जो कनान भूमिमा जन्मे।

६-८याकूब अनि एसावका परिवारहरू अत्यन्तै विशाल भए जसले गर्दा कनान भूमिको अन्नले तिनीहरूलाई पुग्न असम्भव भयो। यसर्थ एसावले आफ्नो भाइ

याकूबलाई छोडेर धेरै टाढा देशमा गए। एसावले आफ्ना सबै चीजहरू आफूसँग लिएर गए। कनानमा हुँदा उनले यी सब चीजहरू प्राप्त गरेको थियो। यसर्थ एसावले आफूसँग पनीहरू, छोराहरू, छोरीहरू, सबै नोकरहरू, पशुहरू लग्यो। एसाव र याकूबको परिवारहरू यति बढ्दै गए, तिनीहरूलाई एकै ठाउँमा बस्न असम्भव भयो। त्यस भूमिबाट दुइ परिवारहरूलाई जीवन निर्वाह गर्न मुश्किल थियो। तिनीहरूसित धेरै गाई-वस्तुहरू थिए। एसाव पहाडी भूमि सेइरतिर लागे (एसावको नाउँ एदोम अनि सेइर पनि हो।)

६एसाव एदोमी मानिसहरूका पिता थिए। सेइर एदोमको पहाडी भूमिमा बस्ने एसावका परिवारहरूको नाउँ यी नै हुन्:

१०एसाव र आदाको छोरोको नाउँ एलीपज हो। एसाव र बासमतको छोरोको नाउँ रूएल हो।

११एलीपजका पाँचजना छोराहरूको नाउँ थियो : तेमान, ओमार, सपो, गोताम अनि कनज। १२एलीपजकी पनि एउटी दासी थिइ। उसको नाउँ तिम्ना थियो अनि तिम्ना र एलीपजको अमालेक नाउँका छोरो थियो।

१३रूएलका चारजना छोराहरू थिए। तिनीहरू: नहत, जेरह, शम्मा र मिज्जा थिए।

यिनीहरू एसावकी पत्नी बासमत पट्टिका नातिहरू नै हुन्।

१४एसावकी साइँली पत्नी सेबोनकी छोरो अन्नाकी छोरी ओहोलीबामा थिइन। एसाव र ओहोलीबामाकी छोरीहरू यऊश, यालाम र कोरह थिए।

१५यी परिवार एसावबाट आएका हुन्।

एसावको जेठा छोरो एलीपज थियो। एलीपजबाट यिनीहरू आए-तेमान, गोमार, सपो, कनज, १६कोरह, गाताम अनि अमालेक।

ती सबै पारिवारिक मुखियाहरू एसावकी पत्नी आदाबाट जन्मेका हुन्।

१७एसावको छोरो रूएल यी परिवारहरूको पहिलो बाबु थियो। नहत, जेरह, शम्मा अनि मिज्जा।

ती सब परिवारहरू एसावकी पत्नी बासमतबाट आएका हुन्।

१८एसाव को पत्नी र अनाकी छोरी ओहोलीबामाबाट जन्मेका छोराहरू हुन्-यऊश यालाम अनि कोरह। ती तीन जना मानिसहरू तिनीहरूको परिवारहरूका बाबु हुन्। १९यी मानिसहरू एसाव (एदोम)बाट आएका परिवारका प्रमुखहरू थिए।

२०एसावभन्दा अघि एदोममा सेइर नाउँको एक होरी मानिस बस्थ्यो। सेइरका छोराहरू थिए लोतान, शोबाल, सिओन, अना, २१दीशोन, एसेर, दीशान। यी छोराहरू एदोममा सेइरबाट आएका छोरी पारिवार मुखियाहरू थिए।

२२लोतान होरी र हेमानको बाबु थियो। (तिम्ना लोतानकी बहिनी थिई।)

२३शोबाल: अल्बान, मानहत, एबाल, सपो अनि ओनामका बाबु थियो।

२४सिबोनका अय्या र अना नाउँका दुइ छोराहरू थिए। (अना त्यही मानिस थियो जसले पहाडमा आफ्नो बाबुका गधाहरूको हेरचाह गर्दा तातो पानीको मुहान भेट्टाएको थियो।)

२५दीशोन र ओहोलीबामाका बाबु अना थिए।

२६दीशोनका चार छोराहरू हेमदान, एशबान, यित्रान र करान थिए।

२७एसेरका तीन जना छोराहरू बिल्हान, जावान र अकान थिए।

२८दीशोनका दुइ छोराहरू ऊज र आरान थिए।

२९होरी परिवारहरूका प्रमुखहरू थिए-लोतान, शोानन, सिबोन, अना, ३०दीशान, एसेर, अनि दीशान। जो सेइर भूमिमा बसे तिनीहरूको पारिवारिक प्रमुखहरू ती मानिसहरू नै थिए। ३१त्यस समयमा एदोममा राजाहरू थिए। इस्त्राएल राजा हुनुभन्दा धेरै समयअघि एदोममा राजाहरू थिए।

३२बओरको छोरो बेला राजा थियो जसले एदोममा शासन गर्‍यो। उनले दिन्हारा शहरमाथि शासन गर्‍यो।

३३जब बेला मर्यो योबाब राजा भयो। योबाब बोज्रामाको जेरहको छोरो थियो। ३४जब योबाब मर्यो, हूशामले शासन गर्‍यो।

हूशाम तेमानी मानिसहरूको देशको थियो। ३५जब हूशाम मर्यो हददले त्यस इलाकाको शासन गर्‍यो।

हदद बेदादको छोरा थियो (हदद ऊ थियो जसले माओबको भूमिमा मिद्यानीहरूलाई जितेको थियो।)

हदद अर्बीत शहरको थियो। ३६जब हदद मर्यो सम्लाले देशमा शासन चलायो। सम्ला मसेकामाको थियो।

३७जब सम्ला मर्यो त्यो इलाकामा शावलले शासन चलायो। शावल फरात नदीको किनारमा रहोबोतको थियो।

३८जब शावल मर्यो त्यो देशमा बाल्हनानले शासन चलायो। बाल्हनान अकबोरको छोरो थियो।

३९जब बाल्हनान मर्यो, हदरले त्यहाँ शासन गर्‍यो। हदर पाऊ शहरको थियो। हदरकी पत्नीको नाम महेतबेल थियो, तिनी मन्नेदकी छोरी थिइन। (मेजाहाब मन्नेदको बाबु थियो।)

४०-४१एसाव एदोमी परिवारहरू: तिम्ना, अल्वा, यतेत, ओहोलीबामा, एला, पीनोन, कनज, तेमान, मिब्सार, मग्दीएल अनि ईरामको बुबा थियो। यी परिवारहरू प्रत्येक नै त्यस इलाकामा बसो-बास गरे जुन इलाकाको नाउँ र पारिवारको नाउँ एकै थियो।

४०-४१एसाव एदोमी परिवारहरू: तिम्ना, अल्वा, यतेत, ओहोलीबामा, एला, पीनोन, कनज, तेमान, मिब्सार, मग्दीएल अनि ईरामको बुबा थियो। यी परिवारहरू प्रत्येक नै त्यस इलाकामा बसो-बास गरे जुन इलाकाको नाउँ र पारिवारको नाउँ एकै थियो।

सपना दर्शी यूसुफ

३७ याकूब रोकियो अनि कनान देशमा बस्न थाल्यो। यो त्यही देश हो जहाँ उसको बाबु

बसेको थियो। रयाकूबको परिवारको कथा यही हो। यूसुफ सत्रह वर्षको युवक थियो। उसको काम भेडा-बाखा हेरचाह गर्नु थियो। उनले यो काम आफ्नो दाज्यू-भाइ र जिल्पा र बिल्हाका छोराहरूसित गर्‍यो। (जिल्पा र बिल्हा उसको बुबाकी उप पत्नीहरू थिए।) यूसुफ आफ्नो बुबालाई उसका दाज्यूहरूले गरेका सबै दुष्टकर्मको विषयमा जानकारी दिने गर्दथ्यो। ३इस्त्राएल बूढो भइसकेपछि यूसुफ जन्मेको थियो। यसकारण इस्त्राएलले यूसुफलाई अरु छोराहरूलाई भन्दा बढी माया गर्‍यो। याकूबले आफ्नो छोरोलाई एक विशेष लामो र अत्यन्तै राम्रो कोट दियो। ४यूसुफका अरु दाज्यू-भाइहरूले जब यो थाहाँ पाए कि तिनीहरूका बुबा उनीहरूलाई भन्दा बढी यूसुफलाई माया गर्‍थे। यसकारण तिनीहरू आफ्नो भाइलाई घृणा गर्‍थे। तिनीहरू उसित राम्रो प्रकारले कुरा गर्न अटयारो मान्ने गर्द थिए।

५एकपल्ट यूसुफले एउटा विशेष सपना देख्यो। पछि उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई त्यस सपनाको बारेमा भन्यो। त्यसपछि उसका दाज्यू-भाइहरूले भन्नु वेशी घृणा गर्न थाले।

६यूसुफले भने, “मैले एउटा सपना देखेँ। ७हामीहरू सबै खेतमा काम गर्दैथियौं। हामीहरू सबैले मिलेर गहुँको बिटा बाँध्दै थियौं। मैले बाँधेको बिटा अनि तिमीहरूले बाँधेको बिटाहरूले मेरो बिटालाई चारै तिरबाट घेस्यो। त्यसपछि तिमीहरूको बिटाले मेरो बिटालाई निहुरिएर ढोग्यो।”

८यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले भने, “के यसको अर्थ, तँ राजा हुन्छस् अनि हामीहरू सबैलाई शासन गर्छस्?” उसको दाज्यू-भाइहरूलेऊ माथि अर्धै धेरै घृणा गर्न थाले, कारण तिनीहरूको विषयमा उसले सपना देखेको थियो।

९तब फेरि यूसुफले अर्को सपना देख्यो। यूसुफले यस सपना बारेमा पनि आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई बतायो। उनले भने, “मैले अर्को सपना देखेँ। मैले घाम, जुन र एघार नक्षत्रहरूले मलाई ढोग गर्दै गरेको देखेँ।”

१०उनले आफ्नो बाबुलाई पनि त्यस सपना बारे भन्यो। तर उसको बाबुले त्यो सपनाको विषयमा आलोचना गरे। उसका बाबुले भने, “यो कस्तो प्रकारको सपना हो? के तलाई विश्वास हुन्छ तेरी आमा, तेरो दाज्यू-भाइहरू अनि म तँलाई ढोग्छौं।” ११यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले साहै ईर्ष्या गरिरहे। तर उसको बाबुले यी विषयमा धेरै गहिरिएर सोचे अनि विचार गरे यो सबको अर्थ के हुन सक्छ?

१२एक दिन यूसुफका आफ्ना दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबुका भेडाहरूको हेरचाह गर्न शकम गए। १३याकूबले यूसुफलाई भने, “शकम जा! तेरा दाज्यू-भाइहरूले मेरो भेडाहरू हेरचाह गर्दैछन्।”

यूसुफले भने, “म जानेछु।”

१४यूसुफका बाबुले भने, “तेरा दाज्यू-भाइहरू सुरक्षित छन् या छैनन् यसो हेर। फर्की आएर मलाई भन मेरा भेडाहरू राम्रै छन् या छैनन्।” यसर्थ यूसुफका बाबुले उसलाई हेब्रोन बेसीबाट शकम पठाए।

१५शकममा यूसुफ हरायो। एक जना मानिसले उसलाई खेतमा हिंडिरहेको भेटायो। त्यस मानिसले भने, “के खोजिरहेको छस्?”

१६यूसुफले उत्तर दियो, “म मेरा दाज्यू-भाइहरू खोज्दैछु। के तिमीले भन्न सक्छौ तिनीहरू भेडाहरूसित कहाँ छन्?”

१७त्यस मानिसले भने, “तिनीहरू गईसके। तिनीहरू दोतान जाँदै गरेको कुरा मैले सुने।” यसर्थ यूसुफ उनीहरू गए तिरै गए अनि तिनीहरूलाई दोतानमा भेटायो।

यूसुफ कमारोको रुपमा बेचियो

१८यूसुफका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई टाढाबाट आउँदै गरेको देखे। उनीहरूले उसलाई मार्ने निश्चय गरेर एउटा योजना बनाए। १९उनका दाज्यू-भाइहरूले एक-अर्कालाई भने, “हेर, सपनादर्शी यूसुफ आउँदैछ। २०यदि हामीले सक्छौ भने उसलाई अवश्य मार्नु पर्छ। हामीले उसको शरीर एउटा रित्तो कुवामा प्याक्नु पर्छ। तब हामी आफ्नो बुबालाई भन्न सक्छौ, जङ्गली जनावरले उसलाई मास्यो। तब हामी हेरौं उसको सपना के हुन्छ।”

२१तर रूबेनले यूसुफलाई बचाउन चाहन्थ्यो। रूबेनले भने, “त्यसलाई हामी नमारौं। २२हामी त्यसलाई चोट नलगाई कूवामा हाल्न सक्छौं।” रूबेन उसलाई बचाउन अनि बाबु भएको ठाउँमा फिर्ता पठाउन चाहन्थ्यो। २३जब यूसुफ आफ्नो दाज्यूहरू कहाँ पुग्यो, तिनीहरूले उसलाई एककसी समाते अनि उसको लामो अनि सुन्दर कोट च्यातच्युत पारे। २४त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई एउटा खाली सूख्खा कूवामा पार्‍योकि दिए।

२५जब यूसुफ कूवाभित्र थियो उसका दाज्यू-भाइहरू खान बसे। तिनीहरूले हेरे अनि एक हुल व्यापारीहरू गिलाददेखि मिश्रतिर यात्रा गर्दै गरेको देखे। तिनीहरूले ऊँटहरूमाथि धेरै प्रकारका मसला र धन-दौलत लौँदै थिए। २६यहूदाले दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हामीले आफ्नो भाइ मारेर त्यसको मृत्यु लुकाएर के पाउँछौ? २७बरु हामीहरूले त्यसलाई ती व्यापारीहरूलाई बेच्दा लाभ हुन्छ। हामीले आफ्नो भाइलाई मारेकोमा दोषी पनि हुँदैनौं।” अरु दाज्यू-भाइहरू सहमत भए। २८जब ती मिद्यानी व्यापारीहरू नजिक आए, तिनीहरूले यूसुफलाई कूवाबाट बाहिर निकाले। तिनीहरूले यूसुफलाई बीसवटा चाँदीका टुकामा बेचे। ती व्यापारीहरूले यूसुफलाई मिश्र लिएर गए।

२६यी सब घटना हुँदा रूबेन त्यहाँ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूसित थिएन। तिनीहरूले यूसुफलाई बेचेको उनले थाहा पाएन। जब रूबेन कूवामा आयो उनले त्यहाँ यूसुफलाई देखेन। शोक प्रकट गरेर उनले आफ्नो लुगाहरू च्यात्यो। ३०रूबेनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरू भएको ठाउँमा गएर भने, “त्यो केटो कूवामा छैन। मैले के गर्नु?” ३१ती दाज्यू-भाइहरूले एउटा बोका मारेर अनि त्यसको रगत त्यो राम्रो लबेदामा लगाए। ३२तब तिनीहरूले त्यो लबेदा आफ्नो बाबुलाई देखाए। अनि तिनीहरूले सोधे, “हामीले यो लबेदा पायौं, के यो लबेदा यूसुफको हो?”

३३तिनीहरूका बुबाले कोट देखे अनि बुभे, कि यो यूसुफको कोट थियो, तिनीहरूका बुबाले भने, “हो, यो उसको कोट हो। जङ्गली जनावरले मेरो छोरा यूसुफलाई मारेर खाएको हुनुपर्छ।” ३४याकूब आफ्नो छोरोको निम्ति यति शोकाकुल भयो उसले आफ्नो लुगाहरू च्यात्यो। तब उनले आफ्नो शोक प्रकट गर्न एक खास प्रकारको लुगा लगायो। याकूबले छोरोको शोक धेरै लामो समयसम्म मनायो। ३५उसका सबै छोरा-छोरीहरूले तिनलाई सान्त्वना दिने प्रयास गरे। तर याकूब कहिल्यै शोकबाट मुक्त भएन। उनले भने, “मेरो छोरोको निम्ति म नमरूञ्जेलसम्म शोकमा रहनेछु।” यसर्थ याकूब पुत्र शोकमा परिरह्यो।

३६ती मिद्यानी व्यापारीहरूले मिश्र देशमा यूसुफलाई बेचे। फिरऊनका रक्षकहरूका कप्तान पोतीफरलाई तिनीहरूले यूसुफलाई बेचे।

यहूदा र तामार

३८ त्यस समय यहूदा आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई छोडी हीरा नाउँको मानिससित बस्न गए। हीरा अदुदुलाम शहरको थियो। २यहूदाले त्यहाँ कनानी केटीलाई भेट्यो अनि उसलाई विवाह गर्‍यो। त्यस केटीको बाबुको नाउँ शूआ थियो। ३त्यस कनानी केटीले एउटा छोरो जन्माई। उनले उसको नाउँ एर राखी। ४पछि फेरि अर्को छोरो पाई र उसको नाउँ ओनन राखी। ५पछि फेरि उनले अर्को छोरो जन्माई अनि उसको नाउँ उनले शेलह राखीन्। उसको तेस्रो छोरो जन्मदा यहूदा कजीबामा थियो।

६यहूदाले आफ्नो छोरो एरको विवाह गराउँनको निम्ति एउटी केटीलाई रोज्यो। त्यस केटीको नाउँ तामार थियो। ७तर एरले अत्यन्तै नराम्रो काम गर्‍यो। परमप्रभु ऊसंग प्रसन्न हुनुभएन। यसकारण परमप्रभुले उसलाई मार्नु भयो। ८त्यसपछि यहूदाले एरको भाइ ओननलाई भने, “जा अनि मरेको दाइको पत्नीसित सुत। तँ उसको लोग्ने जस्तै बनिनु। यदि नानीहरू जन्मे ती तेरो दाइ एरका नानीहरू हुन्छन्।”

९ओननलाई थाहा थियो तामार र ऊबाट जो नानीहरू

हुन्छन् ती सबै उसका हुँदैनन्। ओननले तामारसित सहवास गर्‍यो। तर उनले आफ्नो गर्भ धारण हुन दिएन। १०यस विषयमा परमप्रभु क्रोधित हुनु भयो। यसकारण परमप्रभुले ओननलाई पनि मार्नु भयो। ११त्यसपछि आफ्नी बुहारी तामारलाई यहूदाले भन्यो, “तँ आफ्नो बाबुको घर फर्केर जा, त्यही बस अनि तबसम्म विवाह नगर्नु जबसम्म मेरो छोरा शेलह ठूलो हुँदैन।” यहूदाले डर थियो कतै शेलह पनि उसको दाज्यूहरू भै मारिन्छ। तामार आफ्नो बाबुको घरमा फर्केर गइन्।

१२पछि शूआकी छोरी यहूदाकी पत्नी मरी। यहूदाको शोक समय बितेपछि, त्यो अदुदुलामबाट आफ्नो साथी हीरासित तिम्ना गए। भेडाबाट काटिएको ऊन लिन यहूदा तिम्ना गए। १३उसको ससुरा यहूदा भेडाको ऊन लिन तिम्ना गएको कुरा तामारले चाल पाई। १४तामारले सधैं विधवाले लगाउने लुगा लाउने गर्द थिइ। यसर्थ उनले भिन्दै केही लुगा लगाई अनि आफ्नो अनुहार पर्दाले छोपी। त्यसपछि तिम्ना शहरको नजिक एनैम जाने बाटोको मुन्तिर बसी। तामारले थाहा पाई यहूदाको छोरो शेलह अब ठूलो भइसकेको छ। तर यहूदाले ऊसित विवाह गर्ने कुनै योजना बनाउने छैन।

१५यहूदा त्यही बाटो हिँडेर गए। उनले तामारलाई देख्यो तर त्यो वेश्या हो भनेर सोच्यो। उनले आफ्नो अनुहार वेश्याहरूले जस्तै पर्दाले ढाकेकी थिई। १६यसर्थ यहूदा तिनी भएको ठाउँमा गए अनि भन्यो, “तँसित शारीरिक सम्बन्ध गर्दि।” यहूदाले थाहा पाएन ऊ आफ्नी बुहारी तामार थिई।

उनले भनी, “तिमीले मलाई के दिन्छौ?”

१७यहूदाले उत्तर दियो, “म मेरो भेडाको हुलबाट एउटा भेडा पठाइ दिनेछु।”

उनले उत्तर दिई, “यसमा म राजी छु। तर तिमीले मलाई भेडा नपठाउञ्जेलसम्म राख्नलाई केही दिनु पर्छ।”

१८यहूदाले सोध्यो, “मैले बाख्रा नपठाउञ्जेलसम्म के बन्धक राख्न चाहन्छौ?”

तामारले उत्तर दिई, “तिमीले आफ्नो चिट्टी पठाउँदा प्रयोग गर्ने मोहर र डोरी देऊ। अनि तिमीले टेक्ने लट्टी पनि देऊ।” यहूदाले यी सब चीजहरू उसलाई दिएर तामारसित सहवास गरे। तामार गर्भवती भइन्। १९तामार घर गई अनि उनले आफ्नो मुखबाट पर्दा हटाएर फेरि त्यही आफूलाई विधवा देखाउने लुगा पहिरीन।

२०त्यसपछि यहूदाले वेश्यासित प्रतिज्ञा गरे अनुसार हीराले एउटा सानो बाख्रा दिएर एनैम पठाए। यहूदाले उसलाई आफ्नो मोहर र लट्टी फर्काएर ल्याउनु भन्यो। तर हीराले तामारलाई भेट्न सकेन। २१हीराले एनैम शहरका केही मानिसहरूलाई सोधी, “बाटोको छेउमा

बस्ने वेश्या कहाँ छे?" मानिसहरूले जवाफ दिए, "यहाँ कोही वेश्या थिइन।"

२२यसर्थ यहूदाको साथी तिनीकहाँ गए र भने, "मैले आइमाईलाई भेट्न सकिन। जब मैले त्यस ठाउँका मानिसहरूलाई सोधें, तिनीहरूले मलाई बताए त्यस ठाउँमा कोही वेश्या थिइन।"

२३यसकारण यहूदाले भने, "त्यसलाई ती चीजहरू राख्न देऊ। म चाहदिन मानिसहरू ममाथि हाँसून्। मैले त्यसलाई बाख्रा दिन खोजे तर उसलाई भेटिएन, त्यही नै पर्याप्त छ।"

तामार गर्भवती भई

२४प्रायः तीन महीनापछि कसैले यहूदालाई भने, "तिम्रो बुहारीले वेश्याले जस्तै काम गरी। अनि अहिले उ वेश्यावृतिले गर्दा गर्भवती छे।"

तब यहूदाले भन्यो, "उसलाई बाहिर निकाल, उसलाई मार अनि उसको शरीर जलाई दे।"

२५यहूदाका मानिसहरू तामारलाई मार्न गए। तर तामारले आफ्नो ससुरालाई समाचार पठाई। तामारले भनी, "जुन मानिसले मलाई गर्भवती बनायो त्यसैका यी चीजहरू हुन्। तब उनले मोहर, डोरी अनि टेक्ने लट्टी देखाई। यी चीजहरू हेर यी सब कसका हुन्? यी कसका विशेष मोहर, डोरी र टेक्ने लट्टी हो?"

२६यहूदाले ती चीजहरू चिन्थो अनि भने, "उनले ठीक भनी। म नै भूलमा थिएँ। मैले आफ्नो प्रतिज्ञा अनुसार उसको विवाह आफ्नो छोरा शेलहसित गर्न दिइनेँ।" अनि यहूदा फेरि तिनीसित सुतेनन्।

२७तामारको सुत्केरी हुने समय आइ पुग्यो अनि उनले थाहा पाई जुम्ल्याह नानीहरू हुनेछन्। २८जुन समयमा उनले नानी जन्माउँदै थिएँ एउटा नानीको एउटा हात बाहिर निसक्यो। सुँडेनीले त्यो नानीको हातमा रातो धागो बाँधे भनी, "यो नानी पहिले जन्मन्छ।" २९तर त्यस नानीले आफ्नो हात फेरि भित्र पसायो। त्यसपछि दोस्रो नानी पहिले जन्म्यो। त्यस बखत सुँडेनीले भनी, "तँ नै पहिले बाहिर आउन समर्थ भइस्।" त्यसकारण उनले त्यस नानीको नाउँ पेरेस राखी। ३०त्यसपछि अर्को नानी जन्म्यो। त्यस नानीको हातमा रातो धागो थियो। उनले त्यस नानीको नाउँ जेरह राखियो।

यूसुफ मिश्र देशको पोतीफरलाई बेचियो

३६ जुन व्यापारीले यूसुफलाई किन्यो उनले यूसुफलाई मिश्र देशमा लिएर गए। उनले यूसुफलाई फिरऊनको अंगरक्षकहरूको सेनापतिलाई बेचिदियो। २तर परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नु भयो। यूसुफ एउटा सफल मानिस भयो। यूसुफ आफ्नो मिश्री मालिक पोतीफरको घरमा बस्यो।

३पोतीफरले थाहा पायो परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता

गर्नु भएको छ। उनले यो पनि थाहा पायो यूसुफले जे गर्छ त्यसमा उसलाई सफल पार्न परमप्रभुले सहायता गर्नु भएको हुन्छ। यसकारण यूसुफलाई पाएर पोतीफर अत्यन्तै खुशी थियो। पोतीफरले उसलाई आफ्नो काम गराउन तथा घरमा व्यवस्था मिलाउने काममा लगायो। पोतीफरको प्रत्येक कुरोमा उसको अधिकार थियो। ५जब यूसुफ पोतीफरको घरमा प्रत्येक चीजको अधिकारी बनियो तब परमप्रभुले पोतीफरको घरमा रहेको प्रत्येक चीजमा आशीर्वाद दिनुभयो। परमप्रभुले यूसुफको कारणले यसो गर्नु भयो अनि पोतीफरको खेतीमा उब्जने प्रत्येक चीजलाई परमप्रभुले आशीर्वाद दिनु भयो। ६यसैले पोतीफरले यूसुफलाई आफ्नो घरको प्रत्येक चीजको जिम्मावारी लगायो। पोतीफरले कुनै कुराको चिन्ता गर्दैनथ्यो ऊ खाली आफ्नो भोजनको विषयमा मात्र चिन्ता गर्दथ्यो।

पोतीफरकी पत्नी अनि यूसुफको अस्वीकृति

यूसुफ अत्यन्तै सुन्दर र राम्रो थियो। ७केही समयपछि यूसुफको मालिककी पत्नीले उसलाई प्रेम गर्न थालीन्। एकदिन उनले भनिन्, "मसँग सुत्।"

८तर यूसुफ मानेन। उनले भने, "मेरो मालिक यस घरको प्रत्येक चीजको निम्ति मलाई विश्वास गर्छन। उनले यस घरको प्रत्येक चीजको लागि मलाई जिम्मावारी दिएका छन्। ९मेरा मालिकले मलाई आफू समान सम्भन्धछन्। तर मैले उसकी पत्नीसित सुत्नु हुँदैन। यो उचित होइन। यो परमेश्वरको बिरुद्धमा पाप हो।"

१०त्यो स्त्रीले प्रत्येक दिननै यूसुफसित कुरा गर्थी। तर यूसुफले ऊसित सुत्न अस्वीकार गर्दथियो। ११एक दिन यूसुफ आफ्नो कामको निम्ति घरभित्र पसेको थियो। त्यस बेला लोग्ने मानिस त्यस घरमा ऊ मात्रै थियो। १२उसका मालिककी पत्नीले यूसुफको लुगा समाती अनि उसलाई भनी, "तिमी मसित ओछ्यानमा आउँ।" तर यूसुफ त्यहाँबाट यति चाँडै भाग्यो अनि उसको लुगा मालिककी पत्नीको हातमा नै रह्यो।

१३त्यस पत्नी मानिसले देखी उसको लुगा उसैको हातैमा थियो अनि यूसुफ घरदेखि बाहिर भागेर गए। यसर्थ उनले निश्चय गरी जे भएको थियो त्यस विषयमा भूटो प्रचार गर्नुपर्छ। १४ऊ बाहिरका मानिसहरूलाई बोलाउन गई। उनले भनी, "हेर, यो हिब्रू कमारा हाम्रो बेइज्जत गर्न यहाँ आएको थियो। ऊ भित्र आयो अनि मसित सुत्ने कोशिश गर्छो, तर म साहै चिच्याएँ। १५म चिच्चाएकोले गर्दा त्यो डरायो अनि यहाँबाट भाग्यो। तर उनले आफ्नो कोट मसितै छोडेर गयो।" १६यसकारण उनले आफ्नो लोग्ने घर फर्कुन्जेलसम्म त्यो लुगा आफूसँगै राखी। १७अनि उनले आफ्नो लोग्नेलाई त्यही कथा सुनाई। उनले

भनिन, “तिमीले ल्याएको हिब्रू दासले मसित ब्यभिचार गस्यो र लज्जित पास्यो। १८जब ऊ मकहाँ आयो म चिच्चाएँ अनि त्यो भाग्यो तर त्यसले आफ्नो लुगा छोडेर गयो।”

यूसुफ भ्याल खानामा

१९जति बेला यूसुफको मालिकले कथा सुने, तिनी साहै नै रिसाए। २०त्यहाँ एउटा भ्यालखाना थियो अनि त्यसमा राजाका शत्रुहरूलाई राखिन्थ्यो। पोतीफरले यूसुफलाई त्यही भ्याल खानामा राख्यो अनि यूसुफ त्यही बसिरह्यो।

२१तर परमप्रभु यूसुफसित हुनुहुन्थ्यो। उहाँ सधैं ऊसँग दयालु हुनुहुन्थ्यो। २२उहाँले अरु कैदीहरूको प्रमुख यूसुफलाई बनाए अनि एक रक्षकबाट गरिनु पर्ने प्रत्येक कुरो तिनलाई गर्न लगाए। २३रक्षकहरूका अधिकारीले भ्यालखानाको सबै कुराहरूमा यूसुफमाथि विश्वास गर्थे। यस्तो यस कारण हुने भयो कारण परमप्रभुले यूसुफलाई सहायता गर्नुहुन्थ्यो। यूसुफले जे गर्थ्यो परमप्रभुले उसलाई सफल गराउनु हुन्थ्यो।

यूसुफले दुइवटा सपना व्याख्या गर्छ

४० पछि, फिरऊनका दुइजना नोकरहरूले फिरऊनप्रति केही गल्ती गरे। तिनीहरूमध्ये एकजना फिरऊनका लागि रोटी पकाउने अनि अर्को उनको दाखरस दिने नोकर थिए। २फिरऊन यी रोटी पकाउने र दाखरस सेवा गर्ने मानिसहरूसित क्रोधित भए। ३उनले तिनीहरूलाई फिरऊनले यूसुफलाई जस्तै फोतिफरलाई भ्यालखानामा पठाए जसको मुख्य अङ्गरक्षकको घरमा जहाँ यूसुफ थियो। ४प्रमुखले ती दुइजनालाई यूसुफको हेरचाहमा राखि दिनुभयो। तिनीहरू यस भ्यालखानामा केही दिन थिए।

५एक दिन राती ती दुइजनाले सपना देखे। ती दुइजना नोकरहरू, एकजना रोटी पकाउने र अर्को दाखरस सेवा गराउने मिश्र देशका राजाका नोकरहरू थिए। प्रत्येक कैदीको आ-आफ्नो सपना थियो। अनि प्रत्येक सपनाको अलग्गै अर्थ थियो। ६यूसुफ भोलिपल्ट बिहानै तिनीहरूकहाँ गए। उनले तिनीहरूलाई साहै कष्टमा परेको भेटाए। ७यूसुफले सोध्यो, “आज तिमीहरू किन चिन्तित देखिन्छौ?”

८ती दुइजना मानिसहरूले उत्तर दिए, “हामीले राती सपना देख्यौं तर के सपना देख्यौं बुझ्नु सकेनौं। त्यो सपनाको अर्थ हामीलाई बुझाउने अथवा व्याख्या गर्ने मानिस यहाँ कोही पनि छैन।”

यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “परमेश्वर नै एकजना हुनुहुन्छ जसले सपना बुझाउनु अथवा व्याख्या गर्न सक्नु हुन्छ। यसर्थ म बिन्ती गर्छु मलाई तिमीहरूको सपना बताऊ।”

दाखरस सेवकको सपना

९यसर्थ दाखरस सेवकले यूसुफलाई आफ्नो सपना बतायो। त्यसले भने, “मैले मेरो सपनामा दाखको बोट देखें। १०त्यस बोटमा तीनवटा हाँगाहरू थिए। कोपिला लागेपछि लगत्तै यसका फूलहरू प्रस्फुटित भए अनि पाकेको अङ्गुरको गुच्छा भयो। ११मैले फिरऊनको प्याला समातेको थिए यसर्थ दाख टिपेर त्यो प्यालामा निचोरेर त्यो प्याला फिरऊनलाई दिए।”

१२तब यूसुफले उत्तर दियो, “म सपनाको व्याख्या तिमीलाई दिनेछु। ती तीनवटा हाँगाहरूको अर्थ तीन दिन हो। १३तीन दिन शेष हुनुअघि फिरऊनले यहाँ आएर तिमीलाई आफ्नो काममा जान अनुमति दिनेछन। तिमीले त्यही काम गर्नेछौ जुन काम तिमीले फिरऊनसित पहिले गरिरहेका थियौ। १४तर जब तिमी यहाँबाट मुक्ति पाउँछौ मलाई पनि सम्भना गर्नु। मलाई सहायता अनि मेरो भलाई गर। मेरो विषयमा फिरऊनलाई भन जसले गर्दा म यहाँबाट निस्कन सकुँ। १५मलाई हिब्रूहरूको भूमि, मेरो देशबाट बल प्रयोग गरेर निकालियो। अनि त्यस समयमा मैले कुनै भूल गरेको थिइनँ जसले गर्दा म कैदमा पर्नु पर्ने थियो।”

रोटी पकाउनेवालाको सपना

१६त्यस रोटी पकाउनेले थाहा पायो अर्को नोकरको सपना राम्रो थियो। यसर्थ मुख्य रोटी पकाउनेले यूसुफलाई भने, “मैले पनि सपना देखे। मैले सपनामा देखें मेरो टाउको माथि रोटीले भरिएको तीनओटा डालाहरू थिए। १७सब भन्दा माथिको डालामा सबै प्रकारको पकाएको भोजन थियो। यो भोजन राजाको निम्ति थियो। तर भोजन चराहरूले खाइरहेका थिए।”

१८यूसुफले उत्तर दियो, “सपनाको अर्थ के हुन्छ म बताउने छु। ती तीन डालाहरूको अर्थ तीन दिन हो। १९तीन दिनभित्र राजा यहाँ आउनु हुनेछ अनि तिमी कैदबाट मुक्त हुनेछौ। तब राजाले तिम्रो टाउको छिनाउनु हुनेछ अनि तिम्रो शरीर खुट्टामा भुण्ड्याउनु हुनेछ अनि तिम्रो शरीरको मासु चराहरूले खानेछन्।”

यूसुफलाई बिर्सिन्छन्

२०तीन दिनपछि फिरऊनको जन्म दिन थियो। फिरऊनले आफ्नो सबै नोकरहरूलाई भोज दिए। भोजमा फिरऊनले मुख्य दाखरस दिने र मुख्य रोटी पकाउने नोकरहरूलाई भ्यालखानाबाट निकाल्ने अनुमति दिए। २१फिरऊनले दाखरस दिने सेवकलाई मुक्त गस्यो अनि उसलाई आफ्नो पुरानो काममा नै लगायो। अनि दाखरस दिने सेवकले फिरऊनको हातमा दाखरसको प्याला राखिदियो। २२तर फिरऊनले मुख्य रोटी पकाउनेलाई फाँसी दियो अनि यूसुफले जे जे हुन्छ भनी बताएको थियो त्यही भयो। २३तर मुख्य दाखरस दिने सेवकले

यूसुफलाई सहायता गर्न पनि बिर्स्यो उसले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई केही पनि भनेन। यूसुफको विषयमा उनले सबै बिर्स्यो।

फिरऊनको सपना

४१ दुइवर्ष पछि फिरऊनले एउटा सपना देख्यो। उनले आफैलाई नील नदीको किनारमा उभिरहेको सपना देख्यो। २सपनामा उनले देख्यो सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्केर घाँस खाँदै उभिएका थिए। ती गाईहरू हेर्दा राम्रा र स्वस्थ थिए। ३त्यसपछि अभ्र सातवटा गाईहरू नदीबाट निस्केर अनि ती स्वस्थ गाईहरूको नजिकमा नदीको किनारमा उभिए। तर गाईहरू दुब्लो र बिमारी जस्ता थिए। ४आफ्नो सपनामा उनले यी सातवटा रोगी गाईहरूले सातवटा स्वस्थ गाईहरूलाई खाँदै गरेको देख्यो। तब फिरऊन ब्यँभयो।

५फिरऊन फेरि सुत्थो र सपना देख्यो। उनले सपनामा एउटा अन्नको बोटमा सातवटा बाला लागेको देख्यो। अन्नको बालाहरू मोटा र राम्रा थिए। ६अनि पछि अभ्र सातवटा अन्नहरू भएको उसले देख्यो। तर तिनीहरू पातलो र बाफिलो हावाले सुकेका थिए। ७ती पातला सातवटा अन्नका बालाहरूले ती राम्रा र भरिला अन्नका बालाहरू खाए। त्यसपछि फिरऊन बिउँभयो अनि सोच्यो त्यो सब एउटै सपना मात्र थियो। ८अर्को बिहान यी सपनाहरूको विषयमा फिरऊन एकदमै चिन्तित भयो। यसर्थ उनले मिश्र देशका सबै जादूगर अनि सबै ज्ञानी मानिसहरूलाई बोलायो। फिरऊनले ती सबै मानिसहरूलाई आफ्नो ती सपनाहरूको विषयमा बतायो तर कसैले पनि त्यस विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्।

नोकरले यूसुफको विषयमा फिरऊनलाई भन्छ

९तब त्यो दाखरस पुर्खाउने सेवकले यूसुफलाई सम्झिए अनि फिरऊनलाई भने, “आज म मेरो अतीतका भूलहरू सम्भरना गराइहेको छु। १०तपाईं म र रोटी पकाउनेसित दिक्कहुनु भएको थियो अनि हामीलाई प्रमुख रक्षकको घरमा कैदी बनाउनु भयो। ११त्यसपछि एक रात उनले र मैले सपना देख्यौ। प्रत्येक सपनाको भिन्दा भिन्दै अर्थ थियो। १२हामीसित भयालखानामा एक जना हिब्रू मानिस थियो। त्यो अंगरक्षकहरूको कप्तानको नोकर थियो। उसलाई हामीले आफ्नो सपना बतायौं र ती सपनाहरूको विषयमा उनले हामीलाई व्याख्या गर्‍यो। हामीलाई उनले प्रत्येक सपनाको अर्थ बतायो। १३उसले जे भनेको थियो म भयालखानबाट मुक्त हुनेछु अनि मेरो आफ्नै नोकर पाउनेछु, त्यो सही भयो। उनले त्यो रोटी पकाउने मानिस मर्छ भनेको थियो अनि त्यो मर्छो। यसर्थ उनले जे जे भनेको थियो सत्य भयो।”

यूसुफलाई सपना व्याख्या गर्न बोलाइयो

१४यसर्थ यूसुफलाई फिरऊनले भयालखानबाट भिकायो र अंग-रक्षकहरूले उसलाई लगत्तै भयालखानबाट ल्याए। यूसुफले दाही काट्यो अनि केही सफा लुगाहरू लगाएर फिरऊनलाई भेट्न गयो। १५फिरऊनले यूसुफलाई भन्यो, “मैले थाहा पाएँ कसैले तिमीलाई आफ्नो सपना बताए तिमी त्यसको बारेमा व्याख्या दिन सक्छौ अरे। मैले पनि एउटा सपना देखेको छु अनि त्यस सपनाको विषयमा यहाँ कसैले व्याख्या दिन सकेन।”

१६यूसुफले उत्तर दिए, “म त व्याख्या दिन सक्तिनँ, तर हुनसक्छ परमेश्वरले तिमीलाई सपनाको विषयमा बताउनु हुनेछ।”

१७त्यसपछि फिरऊनले यूसुफलाई भने, “मेरो सपनामा म नील नदीको किनारमा उभिरहेको थिएँ। १८त्यहाँ नदीबाट सातवटा गाईहरू निस्किए अनि किनारमा घाँस खाँदै उभिए। तिनीहरू हेर्दा स्वस्थ र राम्रा देखिने जनावर थिए। १९तब फेरि नदीबाट अरु सातवटा गाईहरू निस्किए तर यी हेर्दा दुर्बल र नराम्रा थिए। सम्पूर्ण मिश्रमा मैले देखेको गाईहरूभन्दा ती गाईहरू नराम्रा थिए। २०त्यसपछि ती दुब्ला र घिनलाग्दा गाईहरूले पहिलेका राम्रा र स्वस्थ गाईहरूलाई खाए। २१तर तिनीहरू अभ्र पनि दुब्ला र नराम्रा देखिए। तर सातवटा गाईहरू खाई सकेपछि पनि तिनीहरू दुब्ला र कुरूप नै देखिन्थे। तिनीहरूलाई हेरेर तिमीलाई भन्न सक्ने थिएनौ ती गाईहरूले सातवटा बलिया बलिया गाईहरू खाए। शुरुमा तिनीहरू जति कुरूप र दुब्ला थिए पछि पनि तिनीहरूलाई त्यस्तै देखिन्थे। तब म बिउँभे।

२२“मेरो फेरि अर्को सपनामा मैले एउटा अन्नको बोटमा सातवटा बालाहरू फल्दै गरेको देखेँ। ती सातवटा बालाहरू बाक्ला र अन्नले भरिएका थिए। २३अनि पछि अरु सातवटा बालाहरू तिनीहरूपछि पलाए। तर ती पछि पलाएका बालाहरू पातला र गरम हावाले नष्ट भएका थिए। २४त्यसपछि ती पातला बालाहरूले पहिलेको बाक्ला सातवटा बालाहरूलाई खाए। “मैले ती सपनाहरू मेरो जादूगरहरूलाई भनँ तर कसैले पनि ती सपनाहरूको विषयमा व्याख्या गर्न सकेनन्। तिनीहरूको अर्थ के हुन्छ त?”

यूसुफले सपनाको विषयमा व्याख्या गर्छ

२५तब यूसुफले फिरऊनलाई भन्यो, “ती दुवै सपनाहरू एउटै विषयका हुन्। परमेश्वरले अब चाँडै के घट्न लागेको छ। त्यस विषयमा भनी रहनु भएको छ। २६दुवै सपनाहरूको अर्थ वास्तविक रूपमा एउटै हो। सातवटा राम्रा-राम्रा गाईहरू र सातवटा राम्रा-राम्रा अन्नको बालाहरूको अर्थ राम्रा सात वर्षहरू हुन्। २७ती सातवटा बिमारी गाईहरू र सातवटा अन्नको पातला

बालाहरूले यस इलाकामा सात वर्षसम्म अनिकाल लाग्छ भन्ने बोध हुन्छ। यी खराव सात वर्ष राम्रो सात वर्षपछि आउँछ। २८यो ठीक मैले तिमीलाई भने जस्तै नै हो। परमेश्वरले फिरऊनलाई बताउनु भएको छ उहाँ के गर्नु हुँदछ? २९मिश्र देशमा सात वर्ष प्रचूर अन्न हुने छ। ३०तर त्यसपछि फेरि सात वर्ष अनिकाल लाग्ने छ। मिश्र देशका मानिसहरूले अतीतमा कति अन्न उब्जनी गरेका थिए बिसर्नेछन्। अन्न र पानीको अभावले देश नष्ट हुने छ। ३१त्यो अनिकाल त्यति भयंकर हुनेछ मानिसहरूले प्रशस्त खाने कुरा खाँदा कस्तो हुन्छ भूल्नेछन्।

३२“हे फिरऊन, तपाइले एउटै अर्थ भएका दुइवटा सपना देख्नु भयो। यस्तो यो अर्थ बुझाउनको निम्ति भयो ताकि परमेश्वरले यो निश्चय गराउनु हुनेछ अनि चाँडै गराउनु हुनेछ। ३३यसैकारण, हे फिरऊन, तपाईंले यस्तो बुद्धिमान र ज्ञानी मानिस हेर्नुहोस् अनि उनलाई मिश्र देशको राज्यपाल बनाउनुहोस्। ३४तब जनताबाट अन्न उठाउनको निम्ति अरु मानिसहरू छान्नु होस्। प्रत्येक मानिसले असल सात वर्षमा जे जति अन्न उब्जाउँछ, त्यसबाट पाँचौं भाग बुझाओस्। ३५तिनीहरूलाई आज्ञा दिनु होस् जो असल वर्षहरू आउँदैछन् त्यसबेला प्रशस्त अनाजहरू जम्मा गरून्। मानिसहरूलाई घोषणा गरी दिनु होस् ती छानिएका मानिसलाई शहरहरूमा अनाजहरू जम्मा गर्ने अधिकार होस्। तब तिनीहरूले त्यति समयसम्म अन्न बचाएर राख्नेछन् जबसम्म त्यसको आवश्यक रहन्छ। ३६त्यो जम्मा गरिएको अन्न अनिकालको समय मिश्रमा उपयोग हुनेछ, यसर्थ मानिसहरू सात वर्ष अनिकालमा भोकले मर्ने छैनन्।”

३७फिरऊन र तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई यो योजना राम्रो लाग्यो। ३८त्यसपछि उनले तिनका सबै पदाधिकारीहरूलाई सोधे, “के परमेश्वरको आत्मा त्यो व्यक्तिभित्र रहेको कुनै व्यक्ति हामी भेट्न सक्छौं? सवदैनौं?”

३९यसर्थ फिरऊनले यूसुफलाई भने, “जब परमेश्वरले तिमीलाई यी सबै कुराहरू बुझने बनाउनु भयो, यस ठाउँमा तिमी जस्तो ज्ञानी तथा बुद्धिमानि कोही पनि छैन। ४०तिमी नै एक जना हौ जो यस देशको राज्यपाल हुन सक्ने अनि मेरा सबै मानिसहरूले तिम्रो कुरा सुन्ने छन् तिमी जे भन्छौ, आज्ञा पालन गर्नेछन्। म मात्र एकजना व्यक्ति हुनेछु जो तिमी देखि माथि रहनेछु।”

४१तब फिरऊनले यूसुफलाई फेरि भने, “मैले तिमीलाई समस्त मिश्र देशको राज्यपाल बनाएको छु।” ४२अनि फिरऊनले आफ्नो राजकीय मुकुटको छाप भएको औंठी यूसुफलाई दिए, उसलाई राम्रो रेशमी लुगा लगाई दिए अनि फिरऊनले उसको गलामा सुनको एउटा सिक्की लगाई दिए। ४३जब तिनिहरू रथको परेडमा चढे। फिरऊनले यूसुफलाई आफ्नो रथको

पछाडी राखे अनि “यूसुफलाई बाटो देऊ” भन्दै कराउँदै हिंडे त्यसरी फिरऊनले यूसुफलाई सम्पूर्ण मिश्रदेशको राज्यपाल बनाए। ४४राजा फिरऊनले तिनलाई भने, “म फिरऊन राजा हुँ। तिम्रो अनुमति बिना मिश्र देशको भूमिमा कसैले पनि हात अथवा खुट्टा हाल्न पाउने छैन।”

४५त्यसपछि फिरऊनले उनलाई अर्को नाउँ सापूनत-पानेह दिए। फिरऊनले उसको विवाह आसनत नाउँ भएकी आइमाईसित गराए जो ‘ओन’ शहरका पूजाहारी पोतीफरकी छोरी थिइ। यस प्रकार यूसुफ समस्त मिश्र देशका राज्यपाल भए।

४६मिश्र देश भरी भ्रमणमा निस्के। जब यूसुफले मिश्रका राजाको सेवा गर्न शुरु गरे। यूसुफ तीस वर्षका हुँदा निस्के अनि सारा मिश्र देशको भ्रमण गरे। ४७सहकालको सात वर्षको समयसम्म देशमा राम्रो उब्जनी भयो। ४८अनि तिनले ती वर्षहरूमा अन्नहरू जोगाएर शहरहरूमा जम्मा गरे। प्रत्येक शहरमा त्यस शहरको वरिपरिको भूमिबाट उब्जिएको अन्न जम्मा गराए। ४९समुद्रको बालुवाको थुप्रो भैँ अन्न यूसुफले थुपारे। तिनले थुपारेको अन्न यति विध्न थियो ओजन गर्न असम्भव थियो।

५०यूसुफकी पत्नी आसनत थिइन् अनि तिनी ओन शहरका पूजाहारी पोतीफरकी छोरी थिइन्। अनिकाल लाग्न दुइ वर्ष अघाडि यूसुफ र आसनतका दुइ छोराहरू जन्मे। ५१यूसुफले आफ्नो पहिलो छोरोको नाउँ मनश्शे राखे। यूसुफले उसको यस्तो नाउँ राखे कारण उनले भने, “मैले जति कष्ट पाएको थिएँ परमप्रभुले सबै देख्नु भयो र मेरो घरको सम्भना पनि विर्साइ दिनु भयो।” ५२तिनले आफ्नो दोस्रो छोरोको नाउँ एप्रैम राखे। तिनले उसको नाउँ यस्तो राखेको कारण बताए, “परमेश्वरले मलाई सफल तुल्याउनु भयो, जुन ठाउँमा मैले कष्ट भोगेँ।”

अनिकालको समय शुरु हुन्छ

५३सात वर्षसम्म मानिसहरूले जति चाहा-थे खाने अन्न पाए तर त्यसपछि ती वर्षहरू बिते। ५४अनि यूसुफको भविष्यवाणी अनुसार नै सात वर्षको अनिकाल शुरु भयो। यस अञ्चलका सबै देशहरूमा खाद्यको अभाव भयो। तर मिश्रमा अन्न प्रचूर थियो। यस्तो भएको कारण यूसुफले अन्न जम्मा गरेर राखेका थिए। ५५जब अनिकाल शुरु भयो मिश्रका मानिसहरूले फिरऊनलाई अन्नको दावी गरे अनि तिनले आफ्नो देशका मानिसहरूलाई भने, “यूसुफकहाँ जाऊ अनि सोध के गर्नु पर्छ।”

५६प्रत्येक ठाउँमा अनिकाल चलिरहेको थियो। यसर्थ यूसुफले मानिसहरूलाई गोदामबाट अन्न दिए। तिनले जोगाएर राखेको अन्न मिश्र देशका मानिसहरूलाई बेचे।

मिश्र देशमा नै घोर अनिकाल लाग्यो। ५७प्रत्येक यूसुफकहाँ अन्न किन्न आए, किनभने अनिकाल सबै ठाउँमा भयंकर थियो।

सपना साँचो भयो

४२ कनानमा पनि खराब प्रकारले नै अनिकाल लाग्यो। तर याकूबले मिश्र देशमा अन्न छ भनी थाहा पाए। यसर्थ याकूबले आफ्नो छोराहरूलाई भने, “हामी यहाँ किन केही यसरी बसिरहेका छौं। रबेचको निम्ति मिश्र देशमा अन्न राखिएको छ भनी मैले सुनेको छु। यसर्थ अन्न किन्नको निम्ति हामी त्यहाँ जाऊँ जसले गर्दा हामी आफैलाई अनिकालबाट बचाउनेछौं।”

यसर्थ मिश्रमा अन्न किन्न यूसुफका दाजुहरू मध्ये दश जना गए। ४५याकूबले बिन्यामीनलाई पठाएनन्। (यूसुफका भाइहरूमा बिन्यामीन मात्र आफ्नै भाइ हो।) बिन्यामीनलाई केही नराम्रो होला भनेर याकूब डराए।

५कनानमा अनिकाल औधी नै लागेको थियो, मिश्र देशमा अन्न किन्न जानेहरूमा कनानबाट धेरै मानिसहरू थिए। तिनीहरू मध्ये इस्त्राएलका छोराहरू पनि थिए।

६त्यस समयमा मिश्र देशका प्रशासक यूसुफ थिए। त्यहाँ यूसुफ मात्र एकजना मानिस थिए, जसले मिश्र देशमा मानिसहरूलाई अन्न बेच बिखान गारिएको निरीक्षण गर्थे। यसर्थ तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ आए अनि शिर निहुस्त्राएर नमस्कार गरे। ७यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई देखे अनि चिने। तर तिनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई नचिने भैं गरे। तिनले तिनीहरूसित निष्ठुरतापूर्ण शब्दहरूमा कुरा गरे। तिनले भने, “तिमीहरू कहाँबाट आएका हो?”

ती दाज्यू-भाइहरूले उत्तर दिए, “हामी कनान देशबाट आएका हौं। यहाँ हामी अन्न किन्न आएका हौं।”

८यूसुफले चिने तिनीहरू तिनका दाज्यू-भाइहरू हुन् तर तिनी को हुन् तिनीहरूले चिनेनन्। ९यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूको विषयमा देखेको सपना सम्भे।

यूसुफ आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई जासूस भन्छन्

यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरू जासूसहरू हो, अन्न किन्न आएकाहरू होइनौं। हामी कहाँ दुर्बल छौं त्यो जान्न आएका हो।”

१०तिनीहरूले उत्तर दिए, “हे महाशय तपाईंका सेवकहरू यहाँ खाद्यान्न किन्न मात्र आएका छन। ११हामीहरू सबै दाज्यू-भाइहरू हो, हामी सबैका बाबु एउटै हुन्। हामी ईमानदार मानिसहरू हो। हामी खाली अन्न किन्न आएका छौं।”

१२तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “होइन। हामी कहाँ दुर्बल छौं त्यो जान्न तिमीहरू आएका हो।”

१३अनि तिनीहरूले उत्तर दिए, “होइन, हामी सबै

दाज्यू-भाइहरू हौं। हाम्रो परिवारमा हामी बारहजना दाज्यू-भाइहरू छौं। हामीहरू सबैको एकजना बुबा हुनुहुन्छ। हाम्रो कान्छो भाइ घरमा बुबासित छ। एकजना भाइ धेरैअघि मर्यो। हामी, तपाईंका दासहरू, कनानको भूमिबाट आएका हौं।”

१४तर यूसुफले भने, “होइन। म बुझ्न सक्छु म भूलमा छैन। तिमीहरू जासूसहरू हो। १५तर म तिमीहरूलाई आफू सत्य भएको प्रमाण गर्ने मौका दिन्छु। म राजा फिरऊनको नाउँमा शपथ खान्छु जबसम्म तिमीहरूको कान्छो भाइ यहाँ आउँदैन त्यतिञ्जेलसम्म तिमीहरूलाई जान दिने छैन। १६तिमीहरू मध्ये एक कान्छो भाइलाई यहाँ म भएकोमा ल्याउन जान दिन्छु अनि अरु दाज्यू-भाइहरूलाई भ्यालखानमा राख्नेछु। तिमीहरूले साँचो कुरो गरेको हो होइन हामी हेर्नेछौं तर म विश्वास गर्छु तिमीहरू जासूसहरू हो।” १७त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई तीन दिनसम्म भ्यालखानमा राखे।

शिमोनलाई बन्धक भैं राखियो

१८तीन दिनपछि यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “म परमेश्वरको डर मान्ने मानिस हुँ। मैले भनेको मान तब म तिमीहरूलाई बाँच्ने मौका दिन्छु। १९यदि तिमीहरू साँच्चै नै इमानदार मानिसहरू हो भने, तिमीहरू मध्ये एक भाइ यही भ्यालखानमा रहन सक्छ। अनि अन्य भाइहरू तिमीहरूका मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्किन सक्छन्। २०तर तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर तिमीहरू फर्की आउने पर्छ। तब मात्र म थाहा पाउने छु तिमीहरूले साँचो बोलिरहेका छौं अनि तिमीहरूले मर्नु पर्ने छैन।”

दाज्यू-भाइहरू यसमा सहमत भए। २१“तिनीहरूले एकाकामा कुरा गरे, “हामीले हाम्रो भाइ यूसुफलाई नराम्रो कुरा गरेकोले दण्ड भोगिरहेका छौं। उनले भोगेको कष्ट हामीले देख्यौं, उनले आफ्नो बचाऊको निम्ति हामीसित प्रार्थना गर्छो तर हामीले उसको प्रार्थना अस्वीकार गर्छौं। यसर्थ अहिले हामीहरूले कष्ट भोगिरहेका छौं।” २२त्यसपछि रूबेनले तिनीहरूलाई भने, “मैले त्यस केटोलाई नराम्रो केही नगर्नु भनी तिमीहरूलाई भनेको थिए। तर तिमीहरूले मेरो सल्लाह मानेनौं। यसर्थ अहिले उसको मृत्युको सट्टामा हामी दण्ड भोगिरहेका छौं।”

२३आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गर्नको निम्ति यूसुफले एकजना दोभाषे राखेका थिए। यसर्थ उनका भाइहरूले तिनीहरूको भाषा बुझे भनी जान्न सकेनन्। तर तिनीहरूले के के कुरा गरे तिनले सुने र बुझे। २४तिनीहरूको कुराले यूसुफ अत्यन्तै दुःखी भए। यसर्थ उनी तिनीहरूबाट अलग भए अनि रोए। केही क्षणपछि यूसुफ तिनीहरू समक्ष गए। उनले शिमोनलाई

समाते अनि बाँधे तर अरु दाज्यू भाइहरूले हेरिरेहे। २५यूसुफले केही नोकरहरूलाई तिनीहरूका बोरामा अन्न भर्न लगाए। ती दाज्यू-भाइहरूले यूसुफलाई अन्नको दाम दिए। तर यूसुफले तिनीहरूले तिरेको अन्नको पैसा तिनीहरूकै अन्नको बोरामा हालिदिए। त्यसपछि यूसुफले तिनीहरूलाई घर फर्कदा बाटोमा आवश्यक पर्ने चीजहरू दिए।

२६यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू अन्नको बोरा गधामा लादेर त्यहाँबाट हिँडे। २७त्यस रात तिनीहरू एक ठाउँमा बास बसे। तिनीहरू मध्ये एकजनाले गधालाई खुबाउनु आफ्नो थैलो खोल्यो। अनि त्यस थैलोमा उनले तिरेको पैसा पायो। २८उनले आफ्नो दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “हेर, मैले अन्नको निम्ति दिएको पैसा यहाँ छ। कसैले मेरो थैलोमा पैसा राखेको हुन सक्छ।” त्यस समय ती दाज्यू-भाइहरूको साहस हरायो अनि डराए। तिनीहरू एक-अर्कातिर फर्किए अनि भने, “परमेश्वर हामीमाथि के गर्नु हुँदछ?”

दाज्यू-भाइहरूले याकूबलाई बताए

२९कनानका ती दाज्यू-भाइहरू आफ्ना बाबु याकूबकहाँ पुगे। तिनीहरूले याकूबलाई के भएको थियो प्रत्येक कुरो बताए। ३०तिनीहरूले भने, “त्यस देशका शासकले हामीसित निष्ठुर शब्दमा कुरा गरे। तिनले हामी जासूस हौं पनि भने। ३१तर तिनलाई हामीले भन्यौं हामी जासूस होइनौं, हामी इमानदार मानिसहरू हौं। ३२हामीले तिनलाई भन्यौं हामीहरू बाह्र भाइ छौं। हामीले आफ्ना बुबाको विषयमा भन्यौं र यो पनि भन्यौं हाम्रो सब भन्दा कान्छो भाइ कनान देशमा नै छ।

३३“तब ती प्रशासकले हामीलाई भने, ‘तिमीहरू इमानदार मानिसहरू हौं भनी प्रमाण गर्ने एउटा उपाय छ। तिमीहरू मध्ये एकजनालाई मसित छोड अनि अरु भाइहरू आफ्ना मानिसहरूको निम्ति अन्न लिएर फर्क। ३४त्यसपछि तिमीहरूको कान्छो भाइ लिएर मकहाँ आऊ, तब म बुझ्ने छु तिमीहरू साँच्चै इमानदार मानिसहरू हौं अथवा हामीलाई नष्ट पार्ने सेनाको पक्षका तिमीहरू एउटा सेनाद्वारा हामीहरूलाई नष्ट पार्नु पठाएका हौं। यदि तिमीहरूले साँचो भनेका रहेछौं र इमानदार ठहरियौं भने आफ्नो भाइ फिर्ता पाउनेछौं। म उसलाई दिनेछु र तिमीहरू पनि हाम्रो देशमा अन्न किन्न स्वतन्त्र हुनेछौं।”

३५त्यसपछि ती दाज्यू-भाइहरूले आफ्नो आफ्नो बोरारूबाट अन्न बाहिर निकाल्न शुरु गरे अनि प्रत्येकले आफ्नो पैसाको थैलो आफ्नो अन्नको बोरामा पाए। ती दाज्यू-भाइहरू र तिनीहरूका बाबुले पैसा देखे र खुबै डराए।

३६याकूबले तिनीहरूलाई भने, “के तिमी मैले मेरा सबै नानीहरू गुमाएको चाहन्छौं? यूसुफ गए, शिमोन

पनि गए अनि अहिले तिमी मबाट बिन्यामीनलाई पनि छुट्याउन चाहन्छौं।”

३७तर रूबेनले आफ्नो बाबुलाई भने, “बुबा! यदि मैले बिन्यामीनलाई फर्काएर तपाईंकहाँ नल्याए मेरा दुवै छोराहरू मारिदिनु होस्। विश्वास गर्नु होस्, म बिन्यामीनलाई फर्काएर ल्याउँने नै छु।”

३८तर याकूबले भने, “म बिन्यामीनलाई तिमीहरूसित जान दिँदिन। उसको दाज्यू मर्यो अनि मेरी पत्नी राहेलबाट जन्मेको छोरो यो मात्र छ। मिश्र देश जाँदा यसलाई बाटोमा केही भए त्यस घटनाले मेरो मृत्युलाई निम्त्याउने छ। एक अति शोकाकुल बूढो मानिसलाई तिमीहरूले चिहानमा गाड्नेछौं।”

याकूबले बिन्यामीनलाई मिश्रदेश जान दिन्छन्

४३ त्यस देशमा अनिकालको प्रकोप साहै थियो। २मानिसहरूले मिश्र देशबाट ल्याएको सबै अन्न खाइसके। जब अन्न सकियो, याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई भने, “हामीले खानुको निम्ति अभ्र केही अन्न किन्न मिश्र देश जानु पर्छ।”

३तर यहूदाले याकूबलाई भने, “तर त्यस देशको शासकले हामीलाई चेटाउनी दिएकाछन्। उनले भने, ‘यदि तिमीहरूले आफ्नो भाइ मकहाँ लिएर आएनौं भने म तिमीहरूसित कुरा गर्ने छैन।’ ४यदि तपाईं बिन्यामीनलाई हामीसित पठाउनु हुन्छ भने, मात्र हामीहरू अन्न किन्नु जान सक्छौं। ५तर यदि तपाईं उसलाई पठाउन अस्वीकार गर्नु भयो भने तब हामी जानेछैनौं। त्यस मानिसले बिना बिन्यामीन हामीलाई त्यहाँ जानु होशियारी गराएकाछन्।”

६इस्त्राएलले भने, “उसलाई तिमीहरूले अर्को पनि भाइ छ भनी किन भन्यौं? तिमीहरूले मेरो निम्ति यस्तो नराम्रो काम किन गर्छौं?”

७ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “उनले हामी र हाम्रा कुटुम्बका विषय धेरै जान्न खोज्थ्यो र उनले हामीलाई थुप्रै प्रश्नहरू गर्छो। उनले हामीलाई सोध्यो, ‘के तिम्रा दाज्यू-भाइहरू अभ्र बाँचेका छन्? घरमा अभ्र कोही भाइहरू छन छैनन्?’ हामीले खाली उसको प्रश्नहरूको उत्तर मात्र दियौं। हामीले जानेका थिएनौं उनले भाइ लिएर मात्र आइज भन्छ।”

८त्यसपछि यहूदाले आफ्नो बाबु इस्त्राएललाई भने, “बिन्यामीन मसित जाओस। म उसको हेरचाह गर्नेछु। हाम्रो निम्ति अन्न लिनु हामी मिश्र देश जानै पर्छ। यदि हामी गएनौं भनी हाम्रा नानीहरू हामीहरूसँगै मर्नेछन्। ९म तिमीलाई विश्वास दिलाउँछु हाम्रो भाइ सुरक्षित रहनेछ। यसको लागि म सम्पूर्ण दायित्व लिने छु। यदि मैले उसलाई फर्काउन सकिन भने तिमीले मलाई सधैं दोष दिन सक्छौं। १०यदि तपाईं हामीलाई अघाडी नै जान दिएको भए, अहिलेसम्म दुइ चोटी अन्न लिएर आई सक्ने थियौं।”

११त्यसपछि तिनीहरूका बाबु इस्त्राएलले भने, “यदि यो सही रूपमा नै सँचो हो भने, तब बिन्यामीनलाई तिमीहरूसँगै लिएर जाऊ। तर त्यस शासकको निम्ति केही उपहारहरू लैजाऊ। हामीले आफ्नो भूमिमा उब्जाएका चीजहरूबाट केही लिएर जाऊ। केही सुगन्धित मसला, अलिकती मह, अलिकता, सुगन्धित लेप, मूर्, पेक्ता, र हाडे-बदाम लिएर जाऊ। १२त्यसपाली तिमीहरूसँग भएको पैसा भन्दा पनि दुइ गुणा वेशी लिएर जाऊ। हुन सक्छ शासकले भूल गरे होलान, यसर्थ तिमीहरूलाई फर्काई दिएको पैसा पनि लिएर जाऊ। १३बिन्यामीनलाई त्यस मानिसकहाँ लिएर जाऊ। १४म प्रार्थना गर्छु जब तिमी त्यो प्रशासकअघि उभिन्छौं सर्वशक्तिमान परमेश्वरले सहायता गर्नु हुनेछ। म प्रार्थना गर्छु उनले बिन्यामीन र शिमोनलाई सुरक्षित फर्कन दिनेछन। यदि यस्तो भएन भने, म फेरि पुत्र शोकले व्याकुल हुनेछु।”

१५यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरूले शासकलाई दिनको निम्ति उपहार लगे। तिनीहरूले पहिलो पाली लगेको भन्दा दोबर रकम पनि लिएर गए। यस पल्ट बिन्यामीन आफ्नो दाज्यूहरूसँग मिश्र देश गए।

दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा निम्त्याइयो

१६मिश्र देशमा यूसुफले तिनीहरूसँग बिन्यामीनलाई देखे। यूसुफले आफ्ना नोकरलाई भने, “ती मानिसहरूलाई मेरो घरमा लिएर जाऊ। एउटा पशु मार अनि पकाऊ, यिनीहरू आज दिउँसो मसित भोजन खानेछन्।” १७उसलाई जे भनिएको थियो नोकरले त्यही गर्‍यो। उनले ती मानिसहरूलाई यूसुफको घरमा ल्यायो।

१८जब ती दाज्यू-भाइहरूलाई यूसुफको घरमा लगियो तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “अस्तिको पाली हाम्रो बोरारूमा पैसा हालेर फर्काइएको थियो त्यसैकारण हामीलाई यहाँ ल्याइयो। त्यो तिनीहरूले हाम्रो विरुद्धमा अस्त्र बनाउने छन्। अनि तिनीहरू हाम्रो गधाहरू चोरेर लगी हामीलाई कमारा बनाउनेछन्।”

१९यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरको नोकरहरूको मुखियाकहाँ गए। २०तिनीहरूले भने, “महाशय, म प्रतिज्ञा गर्छु यो सत्य हो, अस्तिको पाली हामी अन्न किन्न आयौं। २१तर जब हामीहरूले रात बिताउनु पर्ने ठाउँमा आई पुग्यौं, हामीले आफ्नो बोरा खोल्याँ तब बोरारूको मुखमा नै हामीहरूले तिरेको पुरै रकम पायौं। अहिले हामीले यहाँ ल्याएका छौं। २२अनि अहिले फेरि पनि अन्न किन्नको निम्ति अरु रकम ल्याएका छौं। हामी जान्दैनौं कसले त्यो रकम हाम्रो बोरामा राख्यो।”

२३तब नोकरले उत्तर दियो, “तिमीहरू शान्तिसित बस। नडराऊ। तिमीहरूका परमेश्वर, तिमीहरूको बाबुका परमेश्वरले नै तिमीहरूको निम्ति बोरामा धन राखिदिएको हुनसक्छ। तिमीहरूले तिरेको रकम मैले पाएकै हुँ।”

त्यसपछि त्यस नोकरले तिनीहरू भएको ठाउँमा शिमोनलाई ल्यायो। २४तब उनले तिनीहरूलाई यूसुफको घरमा ल्याए अनि पानी दिए। तिनीहरूले तिनको खुट्टा धोए। उसले तिनीहरूको गधाहरूलाई पनि खुवायो।

२५यूसुफले पनि मध्य दिनको भोजन तिनीहरूसित खानेछन् भनी सुनेकोले त्यसपछि तिनीहरूले यूसुफलाई दिइने उपहार तयार राखे।

२६यूसुफ घरमा आए अनि दाज्यू-भाइहरूले तिनीहरूसित ल्याएको उपहारहरू तिनलाई दिए। त्यसपछि तिनीहरू तिनको अगाडी भूइँमा निहुरिए।

२७यूसुफले तिनीहरूलाई आफ्नो भलोकुशल सोधपूछ गरे। यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो बूढो बाबुको बारेमा बताएका थियौं, तिनी अबै जीवित अनि स्वस्थ हुनुहुन्छ?” २८ती दाज्यू-भाइहरूले जवाफ दिए, “ज्यु हजुर, उहाँ जीवित हुनु हुन्छ।” अनि तिनीहरू फेरि यूसुफअघि निहुरिए।

यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे

२९त्यसपछि यूसुफले आफ्नो भाइ बिन्यामीनलाई देखे। (बिन्यामीन र यूसुफकी एउटै आमा हुन्) यूसुफले भने, तिमीहरूले मलाई बताएको कान्छो भाइ यही हो?” त्यसपछि यूसुफले बिन्यामीनलाई भने, “हे बाबू, परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिनु हुनेछ।”

३०तब यूसुफ हतारिएर कोठा छोडे, किनभने तिनी आफ्ना दाज्यू-भाइहरूको मनोभावले व्याकुल भएका थिए अनि रून् चाहन्थे। तिनी आफ्नो कोठाभित्र पसे अनि रोए। ३१त्यसपछि यूसुफ मुख धोएर बाहिर आए। तिनले आफैलाई वशमा राखेर भने, “अहिले भोजन गर्ने समय हो।”

३२यूसुफले एकलै एउटा टेबलमासँगै भोजन खाए। उनका भाइहरूले अर्को एउटा टेबलमा भोजन खाए। मिश्र देशबासीहरूले अर्को टेबलमा सँगै भोजन खाए। तिनीहरूको विश्वास थियो हिब्रू मानिसहरूसँगै बसेर खानु राम्रो होइन। ३३यूसुफका दाज्यूभाइहरू तिनकै टेबल अघि बसेका थिए। तिनीहरू जेठादेखि कान्छासम्म उमेर अनुसार लहरै बसेका थिए। के भइरहेको छ सबै दाज्यूभाइहरूले एका-अर्कामा आश्चर्यमानी हेरिरहेका थिए। ३४नोकरहरूले यूसुफको टेबलबाट भोजन ल्याएर तिनीहरूलाई दिन्थे। तर ती नोकरहरूले बिन्यामीनलाई अरु दाज्यूभाइहरूलाई भन्दा पाँच गुणा वेशी दिन्थे। ती दाज्यूभाइहरू नघाउञ्जेलसम्म यूसुफसँगै खाए।

यूसुफले जाल फिजाउँछ

४४ तब यूसुफले आफ्नो नोकरलाई हुकुम गरे! यूसुफले भने, “यी मानिसहरू बोरारूमा जति अन्न लिएर जान सक्छन् त्यति धेरै अन्न हालिदेऊ। अनि प्रत्येक मानिसको पैसा उसको अन्नको बोरामाभित्र

हालिदेऊ। रकान्छो भाइको थैलोमा पैसा हालिदेऊ। तर उसको थैलोमा मेरो चाँदीको कचौरा पनि हालिदेऊ।” यूसुफको सेवकले उसलाई जस्तो गर्नु भनिएको थियो त्यस्तै गयो।

३अर्कोदिन, एका बिहानै, सबै दाज्यू-भाइहरूलाई तिनीहरूको गधा समेत फर्काई आफ्नो देशतिर पठाइयो। ४जब तिनीहरूले शहर नाघेका थिए यूसुफले आफ्नो नोकरलाई भने, “जाऊ अनि तिनीहरूलाई पछ्याऊ। तिनीहरूलाई रोकेर भन, ‘हामी तिमीहरूसित राम्रो थियौं, तर किन तिमीहरू हाम्रो निम्ति नराम्रो भयो? मेरा मालिकको चाँदीको कचौरा किन चोर्यौ? ५मेरा मालिकले यसै कचौराबाट पिउँछन् अनि गुप्त कुराहरू जान्नुको लागि यसलाई उपयोग गर्छन्। तिमीहरूले जे गर्नु त्यो साँच्चै धेरै नराम्रो हो।” ६यसर्थ त्यस नोकरले यूसुफको आज्ञा मानी सवारमा चढेर गयो अनि ती दाज्यू-भाइहरूलाई रोक्‍यो। यूसुफले तिनीहरूलाई जे भन्न लगाएको थिए त्यही उसले भन्यो।

७तर ती दाज्यू-भाइहरूले त्यस नोकरलाई भने, “किन हजूरका, शासकले यी कुराहरू गर्छन्। हामीले त्यस्तो केही गर्दैनौं। ८हामीले अघिल्लो पल्ट हाम्रो बोरारूमा जुन पैसा पाएका थियो त्यो पनि फर्काएर ल्यायौं। यसर्थ हामीले तिम्रो मालिकको घरबाट कुनै सुन अथवा चाँदी चोरेका छैनौं। ९यदि त्यो चाँदीको कचौरा हामी मध्ये कसैको थैलामा भेटियो भने त्यो मरोस्। तिमीहरू आफैले उसलाई मार्न सक्छौं अनि तब हामी तिमीहरूको कमारा हुनेछौं।”

१०नोकरले भने, “तिमीहरूले भने भैं गर्नेछौं। तर म मानिसको हत्या गर्दिन। जुन मानिससँग म चाँदीको कचौरा भेट्छु त्यो मानिस मेरो कमारा हुनेछ, तर अरु मानिसहरू स्वतन्त्र भएर जानेछन्।”

फिँजाइएको जालमा बिन्यामीन पश्यो

११तब प्रत्येक भाइले आफ्नो थैलो छिटो-छिटो भूइँमा राखे। १२त्यस नोकरले बोरारू निरीक्षण गर्न थाल्यो। उनले सबभन्दा जेठोबाट शुरु गरेर कान्छोसम्म निरीक्षण गर्‍यो। उनले बिन्यामीनको बोरामा चाँदीको कचौरा भेट्यो। १३ती दाज्यू-भाइहरू अत्यन्तै दुःखी भए। तिनीहरूले आफ्नो दुःख प्रदर्शन गर्न आफ्ना लुगाहरू च्याते। तिनीहरूले बोरारू आफ्नो-आफ्नो गधामा चढाएर शहरतिर फर्के।

१४यहूदा अनि उसका दाज्यू-भाइहरू यूसुफको घरमा गए। यूसुफ त्यतिञ्जेल त्यही थिए। ती दाज्यू-भाइहरू भूइँमा उनी अघि निहुरिए। १५यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले किन यस्तो कुरा गर्‍यो? के तिमीहरूलाई थाह छैन म जस्तो मानिससित अगमवाणी गर्ने अभ्यास अनि यस्तो वस्तु पत्तो लगाउने क्षमता छ?”

१६यहूदाले भने, “व्याख्या गर्ने कुनै बाटो छैन। हामी दोषी छैनौं भनी साबित गर्ने हामीसित कुनै सबूत नै छैन। परमेश्वरले मात्र दोषी मानिस पत्तो लगाउनु भएको छ। यसर्थ हामी दुवै अनि जसको थैलामा कचौरा भेटियो कमारा कै रूपमा सेवा गर्न तयार छौं।”

१७तर यूसुफले भने, “म तिमीहरू सबैलाई कमारा बनाउदिन। त्यही मानिस मात्र कमारा हुनेछ जसले कचौरा चोरी गरेको छ। अरु तिमीहरू शान्तिसितै आफ्ना बाबु भएको भूमिमा जान सक्छौं।”

यहूदाले बिन्यामीनको निम्ति विन्ती गरे

१८त्यसपछि यहूदा यूसुफको नजिक गए अनि भने, “महाशय, दया गरी मलाई स्पष्टसित केही भन्न दिनु होस्। दया गरी मसित नरिसाउनु होस्। म जान्दछु तपाईं फिरऊन राजा सरह हुनुहुन्छ। १९हामी अघिल्लो पाली यहाँ हुँदा तपाईंले सोध्नु भयो, ‘के तिम्रो बाबु अथवा दाज्यू-भाइहरू छन्?’ २०हामीले उत्तर दियौं, ‘हाम्रा बाबु हुनुहुन्छ, उहाँ बूढो मानिस हुनुहुन्छ। अनि हाम्रो सानो भाइ पनि छ। हाम्रा बाबुले त्यसलाई खुबै प्रेम गर्नु हुन्छ कारण त्यो उहाँको वृद्ध अवस्थामा जन्मेको हो। त्यस सानो छोराको दाज्यू पनि मर्यो। यसर्थ त्यस आमाबाट जन्मेर बाँचेको छोरो त्यो मात्र हो। हाम्रा बाबुले उसलाई खुबै माया गर्नुहुन्छ।’ २१तब तिमीले हामीलाई भनेका थियौं, ‘त्यसो भए त्यस भाइलाई मकहाँ लिएर आऊ।’ म उसलाई हेर्न चाहन्छु। २२अनि हामीले तपाईंलाई भनेका थियौं, ‘त्यो भाइ आउन सक्तैन। उनले बाबुलाई छोड्न सक्तैन। यदि उसको बाबुले यसलाई पनि गुमाउनु परे तिनी अत्यन्तै शोकाकुल हुनेछन्। तिनी त्यही शोकमा मर्न पनि सक्छन्।’ २३तपाईंले भन्नु भएको थियो, ‘तिमीले आफ्नो कान्छो भाइलाई मकहाँ अवश्य ल्याउनु पर्छ, होइन भने तिमीहरूले अन्न पाउँने छैनौं।’ २४यसर्थ हामी आफ्ना बाबु भएको ठाउँमा गयौं अनि तपाईंले बताउनु भएका कुराहरू सबै उनलाई बतायौं।

२५“पछि हाम्रा बाबुले भन्नुभयो, ‘हाम्रो निम्ति तिमीहरू फेरि गएर अन्न किन।’ २६अनि हामीले आफ्नो बाबुलाई भन्यौं, ‘हामी आफ्नो कान्छो भाइ नलिइ जान सक्तैनौं। शासकले भनेका छन् जबसम्म उनी हाम्रा कान्छो भाइलाई देख्दैनन् तबसम्म हामीलाई अन्न बेच्ने छैनन्।’ २७तब हाम्रा बाबुले हामीलाई भन्नुभयो, ‘तिमीहरूलाई थाहा छ मेरी पत्नी राहेलले मेरो निम्ति दुइवटा छोरा जन्माइन। २८एकजनालाई मैले टाढा पठाएँ अनि जङ्गली पशुहरूले उसलाई माखो। अनि अहिलेसम्म मैले उसलाई देखेको छैन। २९अनि यदि अर्को छोरो पनि तिमीहरूले लगेर यदि उसलाई केही खतरा भए, तब मैले मेरो काल पर्खनु पर्दैन, त्यो मेरो निम्ति मृत्यु नै हुनेछ।’ ३०अब, सोचु होस् यदि हामी त्यसलाई नलिई गए के हुन्छ होला। हाम्रा बाबुको जीवनको

महत्व पूर्ण अङ्ग नै यही केटो हो। ३१यदि हाम्रा बाबुले त्यस केटोलाई हामीसित नदेखी तिनी मर्नेछन् र त्यसमा हामी दोषी हुनेछौं। हामी आफ्ना शोकाकुल बाबुलाई चिहान भित्र पठाउने छौं।

३२“त्यस केटोको जिम्मादारी मैले लिएँ। मैले मेरो बाबुलाई भनें, ‘यदि मैले त्यस केटोलाई फर्काई ल्याइन भने तपाईंले मलाई सारा जीवनभरि दोष दिन सक्नु हुन्छ।’ ३३यसर्थ म तपाईंसित बिन्ती गर्छु, त्यस केटोलाई आफ्नो दाज्यूहरूसित फर्कन दिनु होस, अनि म बस्छु र तपाईंको कमारो बनिन्छु। ३४यदि केटो मसँगै फर्किदैन भने म आफ्नो अनुहार बुबालाई देखाउन सकिदैन। यसले के आपत्ति मेरो बुबामाथि आउनेछ, म हेर्न भयभीत छु।”

यूसुफ भन्छ ऊ को हो

४५ यूसुफले अब केही क्षण पनि आफूलाई नियन्त्रणमा राख्न सकेन। तिनी त्यहाँ भएका सबै मानिसहरूको अघाडी रोए। यूसुफले भने, “प्रत्येकलाई यो ठाउँ छोडी जानु भन।” यसर्थ मानिसले त्यो ठाउँ छोडी दिए। खाली ती दाज्यू-भाइहरू मात्र यूसुफसित बसे। त्यसपछि यूसुफले तिनी को हुन् भने। २यूसुफ रोइरहे अनि फिरऊनको घरमा भएका जन्मै मिश्र देशीहरूले सुने। ३यूसुफले उनका दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “म तिमीहरूका भाइ यूसुफ हुँ। के मेरा बाबु कुशल हुनुहुन्छ?” तर दाज्यू भाइहरूले तिनलाई उत्तर दिएनन्। तिनीहरू अलमल्ल परे अनि घबराएका थिए।

४यसर्थ यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई फेरि भने, “मकहाँ आऊ। म बिन्ती गर्छु, तिमीहरू मेरो नजिक आओ” यसर्थ तिनीहरू यूसुफको नजिकमा गए। अनि उनले तिनीहरूलाई भने, “म तिमीहरूको भाइ हुँ। म त्यही भाइ हुँ जसलाई तिमीहरूले मिश्र देशमा कमारोको रूपमा बेचेका थियौं। ५अहिले चिन्ता नगर। तिमीहरू आफैसित आफूले गरेको कार्यको निम्ति नरिसाऊ। मलाई यहाँ ल्याउनमा परमेश्वरको एउटा योजना हो। म यहाँ तिमीहरूको जीवन बचाउनुको निम्ति छु। ६यस भयंकर अनिकाल दुइ वर्षसम्म चल्थो अनि अब पाँच वर्षसम्म कुनै अन्न-बाली तथा उद्भिदको उब्जाऊ बिना अनिकाल चलिरहने छ। ७यसर्थ तिमीहरूका मानिसहरूलाई बचाउनको निम्ति परमेश्वरले मलाई यस देशमा तिमीहरूभन्दा अगि पठाउनु भयो। ८यसर्थ मलाई यहाँ पठाएकोमा तिमीहरूको कुनै दोष छैन। यो परमेश्वरको इच्छा थियो। परमेश्वरले मलाई फिरऊनको बुबा जस्तै बनाउनु भयो। म मिश्रको सम्पूर्ण भूमि अनि फिरऊनको घरको राज्यपाल हुँ।”

मिश्रमा इस्त्राएललाई निम्तो

९यूसुफले भने, “चाँडो गर अनि मेरा बाबुकहाँ

जाऊ। उनलाई भन उनका छोरो यूसुफले यो समाचार पठाएको छ।”

परमेश्वरले मलाई मिश्रदेशको शासक बनाउनु भएको छ। यसर्थ मकहाँ आउनु। अबेर नगरी। अहिले नै आउनु। १०तिमीहरू गोशेनमा मेरो नजिकै बस्न सक्छौं। तिमी, तिमीहरूका बाल-बच्चाहरू, नाति-नातिनाहरू साथै सबै तिम्रा पशुहरूलाई यहाँ स्वागत गरिन्छ। ११म आउँदो पाँच वर्षसम्म हुने अनिकालमा तिमीहरूको हेरचाह गर्नेछु। यसर्थ तिमीहरू र तिमीहरूका परिवारहरूले आफूसँग भएका कुनै चीज पनि हराउने छैनौं।

१२यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूसित कुरा गरी रहे। उनले भने, “अब तिमीहरू जान्नेछौं म सौँच्चै नै यूसुफ हुँ र तिमीहरूको भाइ बिन्यामीनले जान्दछ म यूसुफ नै हुँ। म तिमीहरूको भाइ तिमीहरूसितै बात गरी रहेको छु। १३यसर्थ मेरा बुबालाई मैले मिश्र देशमा पाएको सम्मानको विषयमा भनिदेऊ। तिमीहरूले यहाँ देखेको प्रत्येक कुरा सुनाई देऊ। अब भट्टै जाऊ अनि मेरा बुबालाई यहाँ लिएर आऊ।” १४त्यसपछि तिनको भाइ बिन्यामीनसित यूसुफले आलिङ्गन गरे अनि तिनीहरू दुवै जना रुन शुरु गरे। १५त्यसपछि यूसुफले आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरूलाई म्वाइ खाए अनि तिनीहरूको निम्ति रोए। त्यसपछि उनका दाज्यू-भाइहरू उनीसँग कुरा गर्न थाले।

१६फिरऊनले थाहा पाए यूसुफका दाज्यू-भाइहरू त्यहाँ आएका थिए। फिरऊको राजमहलमा प्रत्येकले यो खबर चाल पाए। फिरऊन र उनका सेवकहरू यो खबर सुने खुशी भए। १७यसकारण फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रो दाज्यू-भाइहरूलाई भन तिनीहरूलाई जति अन्न चाहिन्छ लिएर कनान देशमा जाऊन। १८आफ्ना दाज्यू भाइहरूलाई भन तिनीहरू आफ्नो बाबु र परिवारहरू लिएर यहाँ मकहाँ आउँन। जीवन निर्वाहको निम्ति म तिनीलाई यहाँको सब भन्दा असल भूमि दिनेछु अनि तिनीहरूले सबभन्दा असल भोजन गर्ने छन्।” १९त्यसपछि फिरऊनले भने, “तिम्रा दाज्यू-भाइहरूलाई यहाँ भएका गाडीहरू मध्ये सबभन्दा असल चाँहि दिनु। तिनीहरूलाई भन ती गाडीहरूमा तिनीहरू कनान गएर आफ्ना बाबु र जहान छोरा छोरीहरू लिएर आउनु। २०आफ्ना ती सर-समानहरूको फिक्री नगर जो तिमी आफूसँगै ल्याउन सक्दैनौं किनभने मिश्रका सर्वोत्तम वस्तुहरू तिनीलाई दिइनेछ।”

२१यसर्थ इस्त्राएलका छोराहरूले यसो गरे। फिरऊनले प्रतिज्ञा गरे भैँ यूसुफले तिनीहरूलाई गाडीहरू दिए। तिनीहरूको यात्राको निम्ति प्रशस्त भोजन पनि दिए। २२यूसुफले तिनीहरू प्रत्येकलाई सुन्दर लुगाको जोडा दिए। तर बिन्यामीनलाई चाँहि तिनले राम्रो लुगाले

बनिएको पाँच जोडा दिए। बिन्यामीनलाई तिनले चाँदीको तीन सय सिक्का पनि दिए। २३यूसुफले आफ्ना बाबुको निम्ति उपहारहरू पनि पठाए। तिनले दश गधामा लदाएर मिश्र देशको राम्रा-राम्रा समानहरू पठाइ दिए अनि आफ्ना बाबु लिएर आउनको लागि दशवटा छाउरी गधामा अन्न, रोटी र अरु भोजनहरू पूरा लादेर पठाए। २४त्यसपछि यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई जाने अनुमति दिए। अनि जब तिनीहरू जान लागेका थिए यूसुफले तिनहरूलाई भने, “सरासरी घर जानु बाटोमा कतै लडाईँ नगर्नु।”

२५यसर्थ ती दाज्यू-भाइहरू मिश्र देश छोडी तिनीहरूका पिता भएका देश कनानमा गए। २६दाज्यू-भाइहरूले उनलाई भने, “बाबु, यूसुफ अभिसम्म जीवित छ। अनि त्यो समस्त मिश्र देशको शासक छ।”

तिनीहरूका बाबुले के सोच्नु पर्ने केही जानेन। प्रथम त, तिनले आफ्ना छोराहरूको कुरामा विश्वास गरेनन्। २७तर तिनीहरूले उनलाई यूसुफले भनेको प्रत्येक कुरा बताए। अनि यूसुफले आफ्नो बाबुलाई मिश्र देश लिएर आउनु भनी पठाएको गाडीहरू याकूबले देखे। तिनी उत्तेजित र अत्यन्तै खुशी भए। २८इस्त्राएलले भने, “अब म तिमीहरूलाई विश्वास गर्छु। मेरो छोरो यूसुफ अभि जीवित छ। मेरो मृत्युअघि म उसलाई भेट्न जानेछु।”

इस्त्राएललाई परमेश्वरको विश्वसनीयता

४६ यसर्थ इस्त्राएलले मिश्र देशको यात्रा शुरु गरे। पहिला तिनी बेशबा गए। त्यहाँ तिनले आफ्नो बुबा इसहाकका परमेश्वरलाई बलि चढाए। उनले परमेश्वरको आराधना गरे। २त्यस रात परमेश्वर इस्त्राएलसित सपनामा बोल्नु भयो। परमेश्वरले भन्नुभयो, “याकूब, याकूब।”

अनि इस्त्राएलले उत्तर दिए, “म यहाँ छु।”

३तब परमेश्वरले भन्नुभयो, “म परमेश्वर हुँ, तिम्रा बाबुको परमेश्वर। मिश्रमा जान नडराऊ मिश्रमा म तिमीलाई ठूलो जातिहरू बनाउनेछु। ४म तिमीसँगै मिश्र जानेछु, तर म आफैले निश्चय नै मिश्रबाट तिमीलाई फर्काएर ल्याउनेछु। जब तिमी मछौँ तिम्रो आँखा आफ्नो हातले बंद गरिदिने यूसुफ हुनेछ।”

इस्त्राएल मिश्र जान्छन्

५त्यसपछि याकूबले बेशबा छोडे र मिश्रको यात्रा गरे। उसका छोराहरू, पत्नीहरू र तिनीहरूका सबै नानीहरू मिश्रमा ल्याए। फिरऊनले पठाएको गाडीहरूमा तिनीहरूले यात्रा गरे। ६तिनीहरूसित गाई-वस्तुहरू र मिश्रमा तिनीहरूसित भएका सबै चीजबीजहरू थिए। यसर्थ आफ्नो सबै नानीहरू र परिवारसित मिश्र गए।

७तिनीसित तिनका छोरा-छोरीहरू र नाती-नातिनीहरू थिए। तिनका सबै परिवार तिनीसित मिश्रमा गए।

याकूबको परिवार

८तिनीसित मिश्र जाने छोरा-छोरी तथा परिवार यिनै हुन:

९रूबेन याकूबका जेठा छोरो थिए। १०रूबेनका छोराहरू: हनोक, पल्लु, हेस्त्रोन अनि कर्मी थिए।

१०शिमोनका छोराहरू: यमूएल, यामीन, ओहद, याकीन अनि सोहर र कनानी पनि थिए। (शाओल कनानी पत्नीबाट जन्मेका शिमोनका थिए।)

११लेवीका छोराहरू: गेशोन, कहात र मरारी थिए।

१२यहूदाका छोराहरू: एर, ओनान, शेला, पेरेस अनि जेरह थिए। (एर र ओनान कनानमा हुँदै मरे।) पेरेसका छोराहरू: हेस्त्रोन, अनि हामूल थिए।

१३इस्साकारका छोराहरू: तोला, पुवा, योब र शिमोन थिए।

१४जबूलनका छोराहरू: सेरेद, एलोन अनि यहलेल थिए।

१५रूबेन, शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साकार अनि जबूलन याकूबकी पत्नी लेआबाट जन्मेका छोराहरू थिए। लेआले यी छोराहरू पदानआराममा जन्माएकी थिइन्। तिनकी एउटी दीना नाउँ भएकी छोरी पनि थिइन्। यस परिवारमा तेतीस जना मानिसहरू थिए।

१६गादका छोराहरू: सिप्योन, हाग्यी, शूनी, यसबोन, एरी, अरोदो र अरेली थिए।

१७अशेरका छोराहरू: यिमना, यिश्वा, यिश्वी, र बरीआ थिए। तिनीहरूकी बहिनी सेरह, तिनीहरूसित बरीआका हेबेर र मलकियल नाउँ भएका छोराहरू पनि थिए।

१८यी सब याकूबकी पत्नी लेआकी कमारी जिल्पाबाट जन्मिएका थिए। (जिल्पा लाबानले आफ्नी छोरी लेआलाई दिएको कमारी हो।) त्यस परिवारमा सोह जना मानिसहरू थिए।

१९याकूबसित उसकी पत्नी राहेलबाट जन्मेको छोरो बिन्यामीन थियो। (यूसुफ पनि राहेलबाट नै जन्मेको हो तर ऊ अघिदेखि नै मिश्र देशमा थियो।)

२०मिश्रमाहुँदा यूसुफको दुइवटा छोराहरू जन्मिए: मनश्शे अनि एप्रैम थिए। ओन शहरका एक जना पूजाहारी पोतीफेराकी छोरी आसनतले यूसुफका लागि यी छोराहरू जन्माइन्।

२१बिन्यामीनका छोराहरू: बेला, बेकेर, अशबेल, गेरा, नामान, एही, रोश, मुप्पीम, हुप्पीम अनि आर्द थिए।

२२यिनीहरू याकूबकी पत्नी राहेलबाट जन्मेका छोराहरू थिए। यस परिवारमा चौध जना मानिसहरू थिए।

२३हुशीम दानका छोरो थियो।

२४नप्तालीका छोराहरू: यहसेल, गुनी, येसेर अनि शिल्लेम थिए।

२५याकूब र बिल्हाबाट जन्मेका छोराहरू तिनीहरू नै थिए। (बिल्हा लावानले आफ्नी छोरी राहेललाई पठाएको कमारी थिइ।) यस परिवारमा सात जना मानिसहरू थिए।

२६याकूबका सन्तानहरू जम्मा छयसठ्ठी जना थिए जो तिनीसित मिश्र देश गएका थिए। (यस संख्यामा याकूबका छोरा बुहारीहरू परेका छैनन्।)

२७त्यसमा यूसुफका दुइजना छोराहरू पनि थिए जो मिश्र देशमा जन्मेका थिए। यसर्थ मिश्र देशमा याकूब परिवारका मानिसहरू जम्मा सत्तरी जना थिए।

इस्राएल मिश्रमा पुछ

२८याकूबले यूसुफसित कुराकानी गर्न यहूदालाई पहिले पठाए। गोशेन भूमिमा यहूद यूसुफसित कुरा गर्न गयो। त्यसपछि याकूब र उनका अन्य मानिसहरू त्यस भूमिमा गए। २९यूसुफले थाहा पाए तिनका बाबु आउँदै हुनु हुन्छ। यसर्थ यूसुफले इस्राएल तथा तिनका बाबुलाई गोशेनमा भेट्न जान रथ तयार पारे। जब यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भेटे र धेरै बेरसम्म आलिंगन गरे र धेरै बेरसम्म रोए।

३०तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “अब म शान्तिसित प्राण त्याग्न सक्छु। मैले तेरो मुख देखेँ अनि बुझेँ तँ जिउँदै छस्।”

३१यूसुफले आफ्नो दाज्यू-भाइ तथा बाबुका अरु परिवारलाई भने, “म जान्छु र फिरऊनलाई तिमीहरू यहाँ आएको कुरा गर्छु। म फिरऊनलाई भन्छु ‘मेरा दाज्यू-भाइ र मेरो बाबुका अरु सन्तानहरूले कनान देश छोडेर यहाँ मकहाँ आएका छन्। ३२यी परिवारहरू गोठालाहरू थिए। तिनीहरूले सधैं भेडा र गाई-गोरुहरू पाल्थे। तिनीहरूसित भएका गाई-वास्तुहरू सबै लिएर आएका छन्।’ ३३जब फिरऊनले बोलने छन् र तिमीहरूलाई तिनले सोध्ने छन्, ‘तिमीहरूले के काम गर्छौं?’ ३४तिमीहरूले उनलाई भन्नु, ‘हामी भेडा गोठालाहरू हौं। जीवनभरि हामी भेडा गोठाला थियौं। अनि हामी भन्दाअघि हाम्रा पुर्खाहरू पनि भेडागोठाला नै थिए।’ तब फिरऊनले तिमीहरूलाई गोशेन भूमिमा बस्ने अनुमति दिनेछन्। मिश्र देशीहरूले गोठालाहरू मन पराउँदैनन्, यसर्थ तिमीहरू गोशेनमा बस्दा राम्रो हुन्छ।”

इस्राएल गोशेनमा बस्छन्

४७ यूसुफ फिरऊनकहाँ गए अनि भने, “मेरा बाबु, दाज्यू-भाइहरू र सबै तिनीहरूका परिवारहरू कनान देश छोडेर तिनीहरूसित भएका सबै पशुहरू तथा प्रत्येक चीज लिएर यहाँ मकहाँ आएका छन्। अहिले तिनीहरू गोशेन भूमिमा छन्।”

२ फिरऊनकहाँ जान यूसुफले अरु आफ्ना पाँच दाज्यू-भाइहरूलाई रोजे।

३ फिरऊनले ती दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “तिमीहरूको काम धन्धा के हो?” तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “हजूर, हामीहरू भेडा गोठालाहरू हौं। अनि हाम्रा अधिका पिता-पुर्खाहरू पनि भेडा गोठालाहरू नै थिए।” ४ तिनीहरूले फिरऊनलाई भने, “कनान देशमा अनिकालको घोर प्रकोप परेको छ। हाम्रा पशुहरूको निम्ति त्यहाँ कुनै भूमिमा घाँस छैन। यसर्थ हामी यस भूमिमा बस्न भनी आएका छौ र तपाईंलाई अनुमतिको निम्ति बिन्ती गर्छौं।”

५ तब फिरऊनले यूसुफलाई भने, “तिम्रा बाबु अनि दाज्यू-भाइहरू तिमी कहाँ आएका छन्। ६ तिनीहरूका लागि बस्ने कुनै ठाउँ मिश्रमा तिमी छान्न सक्छौ। आफ्ना बुबा र भाइहरूको लागि असल ठाउँ छानिदेऊ। गोशेनको भूमिमा तिनीहरूलाई बस्ने अनुमति देऊ। यदि तिनीहरूमध्ये कोही राम्रा गोठाला छन् भनी तिमीलाई थाहा छ भने तिनीहरूलाई मेरा पशुहरू हेर्ने जिम्मा देऊ।”

७ तब यूसुफले आफ्ना बाबु याकूबलाई फिरऊनसित भेट गर्न बोलाए। याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए।

८ अनि फिरऊनले उनलाई भने, “तिम्रो उमेर कति हो?”

९ याकूबले फिरऊनलाई भने, “मेरो जीवन छोटो अनि दुःखले भरिएको छ। म केवल एक सय तीस वर्ष पुगेको छु। यो मेरा पुर्खाहरूसित तुलना गर्दा केही होइन जब तिनीहरू यस धरतीमा बाँचेका थिए।”

१० याकूबले फिरऊनलाई आशीर्वाद दिए अनि उनले फिरऊनबाट विदा लिए। ११ यूसुफले फिरऊनको निर्देशन अनुसार आफ्ना बुबा र दाज्यू-भाइहरूलाई मिश्रको सबै भन्दा मलिलो भूमि रामसेसेमा राखे। १२ यूसुफले आफ्ना बाबु, दाज्यू-भाइ तथा तिनीहरूका मानिसहरूलाई चाहिएको खाद्य पदार्थहरू पनि दिए।

यूसुफ फिरऊनको निम्ति भूमि किन्छन्

१३ अनिकालको समयले अभ्र भयंकर रुप धारण गर्‍यो। त्यस भूमिमा कतै खाद्य वस्तुहरू थिएन। अनिकालको समयले गर्दा मिश्र र कनानको अवस्था सोचनीय भयो। १४ त्यस भूमिका मानिसहरूले धेरै भन्दा धेरै अन्न किन्न थाले, यूसुफले रुपियाँ जम्मा गरे अनि फिरऊनको महलमा ल्याए। १५ केही समय पछि मिश्र र कनान देशका मानिसको पैसा सकियो। तिनीहरूले आफ्नो सबै पैसा अन्न किनै खर्च गरे। यसर्थ मिश्रका मानिसहरूले यूसुफलाई भने, “हाम्रो पैसा सकियो हामीलाई खाने कुरा दिनुहोस्। यदि हामीले खान पाएनौ भने तपाईंको अघि नै हामी मर्नेछौं।”

१६ तब यूसुफले भने, “तिमीहरूले आफ्नो गाई-वस्तुहरू मलाई देऊ तब म अन्न दिनेछु।” १७ यसर्थ मानिसहरूले

आफ्नो सबै पशुहरूको बदलीमा खाद्यान्न किने। त्यस वर्ष यूसुफले मानिसहरूबाट भेडा, बाख्रा, घोडा र गधा लिएर अनि तिनीहरूलाई खाद्यान्न दिए।

१८तर अर्को वर्ष मानिसहरूसित अन्न किन्ने पैसा तथा पशुहरू केही थिएन। यसर्थ मानिसहरू यूसुफकहाँ गए अनि भने, “तपाईं जान्नु हुन्छ हामीसित पैसा छैन अनि पशुहरू पनि तपाईंकै भए। यसर्थ हामीसित यस घडी हाम्रो जीवन र जग्गा जमीनबाहेक केही छैन। १९अब हामी तपाईंको नजरको सामुने मर्नेछौं। तर यदि तपाईंले हामीलाई अन्न दिनु भयो भने हामी फिरऊनलाई जमीन दिनेछौं र उनको कमारा कमारी हुनेछौं। हामीलाई अन्नको बीउ दिनोस् त्यसलाई छरेर हामी अन्न उब्जाउन सक्छौं। त्यसो भए हामी मर्दैनौं र बाँच्छौं” अनि हाम्रो निम्ति भूमिले फसल फेरि उब्जाउनेछ।”

२०यसर्थ यूसुफले फिरऊनको निम्ति मिश्र देशको सबै भूमि किने। सबै मानिसहरूले यूसुफलाई भूमि बेचे। अनिकाल लागेको हुनाले तिनीहरूले त्यसो गरे। २१जहाँ सम्म साधारण मानिसहरूको कुरा छ, उनले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण मिश्रका शहरहरूमा घुमफिर गर्ने अनुमति दिए। २२पूजाहारीहरूको भूमि मात्र यूसुफले फिरऊनको निम्ति किनेनन्। पूजाहारीहरूले आफ्नो भूमि बेचन परेन कारण तिनीहरूको कार्यको निम्ति फिरऊनले तिनीहरूलाई पैसा दिन्थे। यसर्थ अन्न किन्दा तिनीहरूले त्यही पैसा खर्च गरे।

२३यूसुफले मानिसहरूलाई भने, “मैले फिरऊनका निम्ति तिमीहरूको भूमि ल्याएँ। यसर्थ म तिमीहरूलाई बीउ दिन्छु जसले गर्दा तिमीहरू त्यसलाई खेतमा छर्न सक्छौं।

२४“फसल उठाउँदा तिमीहरू उब्जनीको पाँचौं हिस्सा फिरऊनलाई दिनु पर्छ। आफ्नो निम्ति तिमीहरूले अर्को फसलको निम्ति बीउ चार भाग राख्न सक्छौं। आफ्नो खेतमा र अन्न उब्जाउन सक्छौं। अब तिमीहरू आफ्नो परिवार र नानीहरूलाई खुवाउन सक्छौं।”

२५मानिसहरूले भने, “हामी फिरऊनको कमारा हुन खुशी छौं। कारण तपाईंले हामीलाई हाम्रो जीवन दान दिनु भयो।”

२६यसर्थ यूसुफले त्यस समयमा एउटा नियम बनाए जुन आजसम्म चलि रहेको छ। त्यस नियमले यसो भन्छ भूमिबाट उब्जेको प्रत्येक चीजको पाँच भागमा एक भाग चाहि फिरऊनको हो। पूजाहारीहरूले राखेको भूमि मात्र फिरऊनको होइन नत्र मिश्र देशको पुरै भूमि फिरऊनको हो।

“मिश्र देशमा मलाई नगाड”

२७इस्राएल मिश्र देशको गोशेन भूमिमा बसे। तिनका परिवारहरू बढेर अति विशाल भयो। तिनीहरूले मिश्रमा भूमि पाए अनि राम्रो जीवन बिताए।

२८याकूब मिश्र देशमा सत्र वर्षसम्म बसे। यसर्थ तिनी एक सय सैंतालीस वर्षका भए। २९इस्राएलले आफ्नो मृत्युको समय आयो भनी थाहा पाए। यसर्थ तिनले आफ्नो छोरो यूसुफलाई बोलाएर भने, “यदि तैले मलाई साँच्चै प्रेम गर्छस भने आफ्नो हात मेरो तिघामुनि राखेर कसम खा। मलाई वचन दे जे म भन्छु त्यही मान्छु भनेर म प्रति तँ साँचो हो। जब म मर्छु मलाई मिश्र देशमा नगाड। ३०मलाई त्यही जग्गामा गाड्नु जहाँ मेरा पिता-पुर्खाहरू गाडिएका छन्। मलाई मिश्र देशबाट बाहिर लगेर हाम्रा परिवारको चिहान घारीमा गाड्नु।”

यूसुफले भने, “तपाईंले जे भन्नु हुन्छ म त्यही गर्छु म वचन दिन्छु।”

३१तब याकूबले भने, “कसम खाऊ।” तब यूसुफले कसम खाए अनि भने उनले त्यही गर्नेछन् जे उनले गर्नु भनि कसम खाए। तब इस्राएल आफ्नो लट्टीमाथि* अडेसिएर शिर निहुराए।

मनश्शे अनि एप्रैमको लागि आशीर्वाद

४८ केही समय पछि यूसुफले थाहा पाए उनका बाबु सिकिस्त बिमार थिए। यसर्थ यूसुफले आफ्ना छोराहरू मनश्शे र एप्रैमलाई लिएर बाबुकोहाँ गए। २जब त्यहाँ यूसुफ पुगे कसैले इस्राएललाई भने, “तिम्रो छोरो यूसुफ तपाईंलाई भेट्न आएका छन्।” इस्राएल खुबै दुर्बल भएका थिए तापनि तिनले आफ्नो ओछ्यानबाट उठेर बस्ने चेष्टा गरे।

३तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “सर्वशक्तिमान परमेश्वरले कनान देशको लूजमा मलाई दर्शन दिनु भयो। परमेश्वरले त्यहाँ मलाई आशीर्वाद दिनु भयो। ४परमेश्वरले भन्नुभयो, ‘म तिम्रो एउटा विशाल परिवार बनाउनेछु। म तिमीलाई धेरै नानीहरू दिनेछु अनि तिमी महान व्यक्ति हुने छौ। तिम्रा परिवारले यो भूमिमा सधैंको निम्ति अधिकार जमाउनेछन्।’ ५अनि अहिले तिम्रा दुइ छोराहरू छन्। यी छोराहरू म मिश्रमा आउनुभन्दा अघि नै यहाँ जन्मेका हुन्। तिम्रा एप्रैम र मनश्शे छोराहरू मेरो निम्ति रूबेन र शिमोन जस्तै हुन्। ६यसर्थ यी दुइ भाइ मेरा छोराहरू हुनेछन्। मेरो प्रत्येक चीजमा नै तिनीहरूले अंश पाउनेछन्। तर यदि अब तिम्रा अरु छोराहरू जन्मे, ती तिम्रा छोराहरू हुनेछन्, र तिनीहरू एप्रैम र मनश्शेका छोराहरू भैँ भएर भविष्यमा एफ्रेम र मनश्शेको सम्पत्तिको हकदार हुनेछन्। ७पहन-आरामबाट यात्रा गरेपछि राहलको मृत्यु भयो जसले मलाई अत्यन्तै शोकाकुल पार्‍यो। तिनी कनानमा मरिनु हामीहरू अझै एप्रातपट्टि यात्रा जारी राख्यौं। मैले

लट्टी “इस्राएलले आफ्नो ओछ्यानको सिरानमा टाउको निहुराए।”

तिनलाई एप्राततिर जाने बाटो छेउमा गाउँ। (एप्रात नै बेतलेहेम हो)।

८तब इस्राएलले यूसुफका छोराहरूलाई देखे। इस्राएलले भने, “यी केटाहरू को हुनु?”

९यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “यिनीहरू मेरा छोराहरू हुन। परमेश्वरले यी छोराहरू नै मलाई दिनु भएको हो।”

इस्राएलले भने, “ती तिम्रा छोराहरूलाई मकहाँ ल्याऊ, म तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिन्छु।”

१०इस्राएल बूढो भइसकेकोले आखौँ राम्रो देख्दैन थिए। यसर्थ यूसुफले ती छोराहरूलाई आफ्ना बाबु नजिक ल्याए। इस्राएलले ती केटाहरूलाई चुम्बन दिँदै अङ्गालो हाले। ११तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “म तँलाई हेर्न पाउँछु भनी कहिल्यै सोचेको थिइन, तर हेर, परमेश्वरले तँ र तेरा छोराहरूसमेत मलाई भेट गराउँनु भयो।”

१२यूसुफले ती केटाहरूलाई आफ्ना बाबुको घुँडाबाट हटाए अनि तिनीहरू सबै आफ्नो बाबुअघि निहुरिए। १३यूसुफले एप्रैमलाई दाहिने तिर र मनश्शेलाई आफ्नो देब्रेतिर राखे। (यसरी एप्रैम याकूबको देब्रे र मनश्शे दाहिने पट्टि थिए।) १४तर इस्राएलले हात लम्काएर आफ्नो दाहिने हात सानो नानी एप्रैमको शिरमा राखे। त्यसपछि उनले आफ्नो देब्रे हात ठूलो चाँहि नानी मनश्शेको शिरमा राखे। मनश्शे पहिले जन्मेको र एप्रैमभन्दा जेठो भएता पनि इस्राएलले त्यसको शिरमा देब्रे हात राखे। १५अनि इस्राएलले यूसुफलाई आशीर्वाद दिँदै यसो भने:

“मेरो पिता-पुर्खाहरू अब्राहाम र इसहाकले हाम्रा परमेश्वरलाई आराधना गरे, अनि परमेश्वरले नै मेरो जीवन भरि डोखाउनु भयो।

१६उहाँ एकजना स्वर्गदूत हुनु हुन्थ्यो जसले मलाई मेरो जीवनका सबै कष्टहरूबाट मुक्त गर्नु भयो। अनि म प्रार्थना गर्छु, उहाँले यी केटाहरूलाई पनि आशीर्वाद दिनु हुनेछ। मेरा अनि मेरो पुर्खाहरू अब्राहाम अनि इसहाकको नाउँ यी केटाहरूले बढाउने छन्। तिनीहरू बढ्न अनि बहुसंख्यक मानिसहरू राष्ट्र होउन।”

१७यूसुफले आफ्ना बाबुले एप्रैमको शिरमा दाहिने हात राखेको देखे र यस मा यूसुफ खुशी भएनन्। उनले इस्राएलको दाहिने हात एप्रैमको शिरबाट हटाएर मनश्शेको शिरमाथि राख्न चाहन्थे, र तिनले आफ्नो बाबुको हात समाते। १८यूसुफले आफ्नो बाबुलाई भने, “तपाईंको दाहिने हात एप्रैमको शिरमा पस्नो तर त्यो राम्रो भएन कारण मनश्शे पहिले जन्मेको हो। यसर्थ तपाईंको दाहिने हात उसको शिरमा राख्नु होस्।”

१९तर तिनका बुबाले तर्क गर्नुभयो अनि भन्नुभयो, “मेरा छोरा, म जान्दछु। म जान्दछु, मनश्शे जेठो छोरो हो अनि उ महान् हुनेछ। मनश्शे ठूलो परिवारहरूको

बुबा पनि हुनेछ। तर कान्छो छोरा जेठाभन्दा अझै महान् हुनेछ। अनि कान्छोका सन्तानहरू बढ्नेछन् अनि देशमा महान् हुनेछन्।”

२०यसर्थ इस्राएलले तिनीहरूलाई त्यस दिन आशीर्वाद दिए। उनले भने,

जहिले पनि इस्राएलका मानिसहरूले आशीर्वाद दिँदा, तिमीहरूको नाउँ उच्चारण गर्नेछन्। तिनीहरूले भन्नेछन्, परमेश्वरले तिमीहरूलाई पनि एप्रैम र मनश्शे भैँ महान बनाउन।”

यसरी इस्राएलले एप्रैमलाई मनश्शेभन्दा महान् बनाए।

२१तब इस्राएलले यूसुफलाई भने, “हेर, मेरो आन्तिम समय आइसकेको छ। तर परमेश्वरले तिमीलाई सधैं सघाउनु हुनेछ। उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूको पिता-पुर्खाहरूको भूमिमा लैजानु हुनेछ। २२जुन कुरो तिम्रा दाज्यू-भाइहरूलाई दिईन त्यो तिमीहरूलाई दिएको छु। मैले एमोरीहरूबाट जितेको पहाड तिमीलाई दिन्छु। यस पहाडलाई जित्नको निम्ति मैले तरवार र धनु-काँड चलाएँ, अनि जिते।”

याकूबले छोराहरूलाई आशीर्वाद दिन्छन्

४९ तब याकूबले सबै छोराहरूलाई बोलाए। उनले भने, “मेरा सबै छोराहरू मकहाँ आऊ। भविष्यमा के हुनेवाला छ म त्यो भन्ने छु।

२“हे याकूबका छोराहरू, तिमीहरू सँगै आऊ अनि तिम्रा बाबु इस्राएलले भनेको सुन।”

रूबेन

३“रूबेन तँ मेरो जेठो छोरो होस, तँ मेरो जेठो छोरो साथै मेरो शक्तिको पहिलो प्रमाण होस्। तँ मेरो छोराहरू मध्ये सबैभन्दा गौरवशाली अनि शक्तिशाली हुन्छस्।

४तर तेरो महत्वपूर्ण शक्ति बाढीको पानी जस्तै शक्तिशाली थियो तर तँले त्यसलाई बचाई राख्न सकिनस्। यहीकारण तँ अरु छोराहरूभन्दा महत्वपूर्ण छैनस्। तँ आफ्नो बुबाको ओछ्यानमा चढिस् अनि उनकी एउटी पत्नीसित सुतिस्। तँ मेरो ओछ्यानमा गइस अनि त्यसलाई भ्रष्ट पारिस्।”

शिमोन र लेवी

५“शिमोन र लेवी दाज्यू-भाइ हुन्। तिनीहरू आफ्नो तरवार लिएर खेलन रुचाउँछन्।

६तिनीहरूको दुष्ट योजनामा म भाग लिनु चाहदिन अनि तिनीहरूको सभामा उपस्थित हुनु चाँहिदिन किनभने तिनीहरू आफू रिसाउँदा मानिसहरू मार्छन्। अनि आफ्नो आनन्दका लागि तिनीहरू प्राणीहरूलाई दुख दिन्छन्।

७तिनीहरूलाई रिसको सराप परेको छ किनभने यो साहै उग्र हुन्छ। जब तिनीहरू रिसले बौलाहा भए,

तिनीहरू साहै निर्दयी भए। तिनीहरू याकूबको भूमिमा आफ्नो अंश पाउने छैनन्। तिनीहरू याकूबको भूमिमा छरपस्ट हुनेछन्।”

यहूदा

८“हे यहूदा, तेरा दाज्यू-भाइहरूले तेरो प्रशंसा गर्नेछन्। तैले तेरा शत्रुहरूलाई ध्वंश पार्नेछस्। तेरा दाज्यू-भाइहरू तेरो अघि नतमस्तक हुनेछन्।

९यहूदा तँ सिंह जस्तै छस्। मेरो छोरा, तँ त्यो सिंह जस्तो देखिन्छस् जो आफुले मारेको जनावरमाथि उभिँदा देखिन्छ। तँ जब आराम गर्न ढल्किन्छस् तँ सिंह जस्तै देखिन्छस् अनि कसैले तेरो विरोध गर्ने साहस गर्दैन।

१०यहूदाको परिवारबाट राजाहरू हुनेछन्। राजत्वको प्रतीक यस परिवारबाट हराउने छैन जबसम्म एकजना वास्तविक राजा आउनु हुँदैन।* तब उनको आज्ञाहरू पालन गर्न र उहाँलाई सेवा पुर्‍याउनु धेरै मानिसहरू आउनेछन्।

११उसले आफ्नो गधा दाखको बोटमा बाँध्नेछ। उनले उसको जवान गधा सबभन्दा असल दाखको बोटमा बाँध्नेछ। सबभन्दा असल अङ्कुरको रसमा उनले आफ्नो लुगाहरू धुनेछ।

१२उसका आँखाहरू मट्टाले गर्दा राता हुनेछन् उसका दाँतहरू दूधले गर्दा सेता छन्।”

जबूलन

१३“जबूलन समुद्रको किनारमा बस्नेछ। समुद्रको किनार जहाजहरूको निम्ति सुरक्षित ठाउँ हुनेछ। उसको भूमि सीदोन शहरसम्म विस्तृत रहनेछ।”

इस्साखार

१४“इस्साखार आफ्नो जीन थैलोको बीचमा आराम गर्न ढल्किएको बलियो गधा जस्तो हो।

१५ऊ हेर्छ उसको विश्राम गर्ने ठाउँ राम्रो छ। ऊ हेर्छ उसको जग्गा राम्रो छ। त्यसपछि ऊ गरूङ्गो भारी बोक्न राजी हुने छ। ऊ कमारा जस्तै खट्न राजी हुने छ।”

दान

१६“दानले इस्त्राएलका अरु कुलहरूले भैँ आफ्ना मानिसहरूको न्याय गर्ने छ।

१७दान बाटोको किनारमा बसेको सर्प भैँ हुनेछ। दान बाटो छेउमा सुतिरहेको सर्प भैँ भयानक हुनेछ। ल्यो सर्पले घोडाको खुट्टामा डस्नेछ र घोडामाथि सवार हुने भूईँमा लड्नेछ।

वास्वविक... हुँदैन अथवा जबसम्म सिलोह आउँछ अवथवा जबसम्म यसको सम्बन्धित मानिस आउँछ अथवा “जबसम्म उसको उपहार आउँछ।”

१८“परमप्रभु, म तपाईंको उद्धारको प्रतीक्षामा पर्खिरहेको छु।”

गाद

१९“एक हुल डकुहरूले गादमाथि आक्रमण गर्नेछन, तर गादले तिनीहरूलाई धपाउने छ।”

आशेर

२०“आशेरको भूमिमा राम्रो उब्जनी हुनेछ। त्यसले राजाका लागि उत्तम उपयोगी खाद्य प्रदान गर्ने छ।”

नप्ताली

२१“नप्ताली स्वतन्त्र दगुर्ने मृग जस्तै हो। अनि उसका शब्दहरू मृगका पाठा-पाठीहरू भन्दा सुन्दर छन्।”

यूसुफ

२२“यूसुफ अत्यन्त सफल भएको छ। यूसुफ फलले लादिएको बोट जस्तै वसन्तमा बढ्ने बोट जस्तै अनि यस्तो बोट हो जसका हाँगाहरू भित्तामा चढ्छन्।

२३धेरै मानिसहरू तिनको विरोधी भए अनि तिनीसित युद्ध गरे। काँइहरू लिएका मानिसहरू तिनका शत्रु भए।

२४दक्षतार बहादूरी अनि बलियो धनुले गर्दा लडाँई जित्यो। याकूबको परमेश्वर गोठालाबाट साहस र शक्ति प्राप्त गर्नेछन्।

२५आफ्ना बाबुका परमेश्वरबाट शक्ति पाउनेछन्। सर्वशक्तिमान परमेश्वरले तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन, अनि स्वर्गबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन, अनि अगाध गहिरो समुद्रबाट तिमीलाई आशीर्वाद दिऊन। उहाँले तिमीलाई स्तन र गर्भबाट आशीर्वाद दिऊन।

२६मैले प्राप्त गरेको आशीर्वादहरू मेरा माता-पिताले प्राप्त गरेको आशीर्वादभन्दा धेरै छन्। ती पुराना पर्वतहरू जस्तै थुपारिएका यूसुफका यस्ता आशीर्वादहरू उनका दाज्यू-भाइहरू मध्ये राजकुमारको शिरमा परून्।”

बिन्यामीन

२७“बिन्यामीन एउटा भोकाएको ब्वाँसो जस्तै हो। बिहान ऊ शिकार गर्छ, जनावर मार्छ अनि खान्छ। अनि राती उ लुटेका वस्तुहरू भाग लगाउँछ।”

२८यिनीहरू इस्त्राएलका बाहा कुलहरू थिए। यो नै तिनका बुबाले भन्नु भएको थियो जब उहाँले तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनु भयो। उहाँले प्रत्येकलाई उचित आशीर्वाद दिनु भयो। २९तब इस्त्राएलले तिनीहरूलाई आज्ञा दिए अनि भने, “म मर्न आँटको छु। मलाई मेरो पिता-पुर्खाहरूसँग गाड्नु। एप्रोन हितीको क्षेत्रको ओडारमा गाडिन चाहन्छु जहाँ पुर्खाहरू गाडिएका छन्। ३०कनानमा

माप्रेको छेउ मकपेलाको मैदानमा भएको ओडार यही हो। यो त्यो ओडार हो जसलाई मेरा बुबा अब्राहामले एप्रोन हितीबाट इलाकासमेत आफ्नो गाड्ने चिहानको लागि किनेका थिए। ३१त्यही ओडार हो जहाँ अब्राहाम र उसको स्वास्नी सारालाई गाडिएको थियो। इसहाक र उसकी पत्नी रिबेकालाई पनि त्यस ओडारमा गाडिएको थियो। मैले मेरी पत्नी लेआलाई पनि त्यहाँ गाडें। ३२त्यो ओडार हिती मानिसहरूबाट किनेको भूमि हो।” ३३आफ्ना छोराहरूसित कुरा गरिसके पछि याकूबले आफ्नो खुट्टा ओछ्यानमा राखे अनि अन्तिम सास फेरे।

याकूबको दह-सँस्कार

५० जब याकूबको मृत्यु भयो यूसुफ खुबै दुःखी भए। तिनले आफ्नो बाबुलाई अँगालो हालेर रुदै म्वाई खाए। २यूसुफले आफ्ना सेवकहरूलाई आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पार्न आज्ञा दिए। (ती सेवकहरू वैद्यहरू थिए।) ती वैद्यहरूले याकूबको शरीर अन्तिम संस्कारको निम्ति तयार पारे। तिनीहरूले याकूबको मृत शरीर मिश्र देशवासीहरूका विशेष नियम अनुसार तयार पारे। ३मिश्रीहरूले इस्त्राएलको लागि ७० दिन सम्म शोक गरे। तिनको शरीर तयार गर्ने समय ४० दिन भित्र पूरा भयो। शोकको पूरा समय पछि। यूसुफ फिरऊन कहाँ गए।

४सत्तरी दिनपछि शोक समय सकियो र यूसुफले फिरऊनका अधिकारीहरूसंग कुरा गरे। यूसुफले भने, “फिरऊनलाई यो कुरो भनीदिनु। ५मेरा बाबुको मृत्यु हुनअघि, मैले तिनलाई एउटा वचन दिएको थिएँ। मैले प्रतिज्ञा गरेको थिएँ म तिनलाई कनान भूमिमा दफन गर्नेछु। त्यो उनले आफ्नो निम्ति तयार पारेको ओडार हो। यसर्थ मेरा बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न मलाई त्यहाँ जानु दिनु होस्। त्यसपछि म तपाईं कहाँ फर्केर आउने छु।”

६फिरऊनले उत्तर दिए, “आफ्नो प्रतिज्ञा पालन गर। जाऊ अनि बाबुको अन्तिम संस्कार गर।”

७यसकारण यूसुफ आफ्नो बाबुको अन्तिम संस्कार गर्न गए। फिरऊनका अधिकारीहरू, फिरऊनका अग्रजहरू अनि मिश्रका अग्रजहरू समस्त यूसुफसित गए। ८तिनीसित आफ्ना सबै दाज्यू-भाइहरू अनि तिनका बाबुका समस्त परिवारका मानिसहरू गए। गोशेन भूमिमा खाली नानीहरू र पशुहरू मात्र थिए। ९मानिसहरूको त्यहाँ एउटा विशाल घुइँचो भयो। त्यहाँ रथहरूमा र घोडसवार भएका सिपाहीहरू पनि थिए।

१०तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्व गोरेन आतादमा गए। तब तिनीहरू यर्दन नदीको पूर्वेतिर आतादको खलामा पुगे। तिनीहरूले एउटा ठूलो अनि शोकपूर्ण अन्तिम संस्कार गरे। अनि त्यहाँ यूसुफले सात दिनसम्म आफ्नो

बुबाको मृत्यु शोक पालन गरे। ११जब कनान देशका मानिसहरू जो त्यस आताद खलामा थिए, तिनीहरूले भने, “मिश्र देशवासीहरू कति गहिरो शोक पालन गरिरहेका छन्।” यसर्थ तिनीहरूले त्यस भूमिको नाउँ हाबिल-मिश्रइम राखे।

१२यसर्थ याकूबका छोराहरूले आफ्ना बाबुले जे भनेका थिए त्यही गरे। १३तिनीहरूले बुबाको मृत शरीर कनान देशमा ल्याए अनि उसलाई त्यस ओडारमा गाडे जो मकपेला क्षेत्रमा छ अनि जसलाई अब्राहामद्वारा माप्रे नजिक हिती, एप्रोनबाट आफ्नो चिहानको लागि उपयोग गर्न किनिएको थियो। १४आफ्नो बुबाको मृत शरीर गाडे पछि यूसुफ सबै मानिसहरूसँगै मिश्र फर्किए जो तिनीसँग गएका थिए।

दाज्यू-भाइहरू यूसुफसित अभै डराइरहे

१५याकूबको मृत्यु पछि यूसुफका दाज्यू-भाइहरू चिन्तित भए। तिनीहरूले धेरै वर्षअघि यूसुफसित गरेको कर्मको निम्ति तिनीहरू डराए। तिनीहरूले भने, “हुन सक्छ, हामीले गरेको कर्मको निम्ति यूसुफले अभसम्म हामीलाई घृणा गर्छ।” १६यसर्थ उसका दाज्यू-भाइहरूले उसलाई यो संदेश पठाए:

तिम्रो बुबा मर्नु अघि उहाँ आफैले यो संदेश तिमीलाई दिनु भनी हामीलाई भन्नु भएको थियो। १७उनले भने, “दाज्यू-भाइहरूले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति क्षमा दिनु भनी म बिन्ती गर्दछु। यसर्थ, यूसुफ, हामीले तिमीसित गरेको कुकर्मको निम्ति दया गरी हामीलाई क्षमा गर। हामी तपाईंका बुबाको परमेश्वरका दासहरू हौं।”

त्यस समाचारले यूसुफलाई साहै दुःखी तुल्यायो, अनि तिनी खुबै रोए। १८तिनका दाज्यू-भाइहरू तिनीकहाँ गए अनि तिनी अघि निहुरिएर भने, “हामी तपाईंका दास हुनेछौं।”

१९तब यूसुफले तिनीहरूलाई भने, “नडराओ। म परमेश्वर होइन। तिमीहरूलाई दण्ड दिने मेरो कुनै अधिकार छैन। २०यो सत्य हो तिमीहरूले मेरो विरुद्धमा हानि गर्ने योजना गरेका थियौ। तर वास्तवमा, परमेश्वरले राम्रोको निम्ति योजना बनाउनु भएको थियो। परमेश्वरको योजना अनुसार धेरै मानिसहरूको जीवन बचाउँन मलाई प्रयोग गर्नु थियो। अनि उहाँको योजना जस्तो थियो त्यस्तै भयो। २१यसर्थ तिमीहरू नडराओ। म तिमीहरू र तिमीहरूका नानीहरूको हेरचाह गर्नेछु।” यसरी यूसुफले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई राम्रा कुराहरू भने। यसले दाज्यू-भाइहरूले धेरै शान्ति पाए।

२२यूसुफ उनको परिवारसित मिश्रमा बसे। यूसुफ एक सय दश वर्ष पुगेर मरे। २३यूसुफकै जीवन कालमा एप्रैमको छोरा-छोरी तथा नाता-नातिनीहरू जन्मेका

थिए। अनि तिनको छोरो मनश्शेबाट छोरो जन्मियो जसको नाउँ माकीर थियो। यूसुफ माकीरका नानीहरूको मुख हेर्न बाँचिरहे।

यूसुफको मृत्यु

२४जब यूसुफको मर्ने बेला भएको थियो, उनले आफ्ना दाज्यू-भाइहरूलाई भने, “प्रायः मेरो मृत्युको समय भयो। तर म जान्दछु परमेश्वरले तिमीहरूको हेरचाह गर्नु हुनेछ, अनि यस देशबाट बाहिर लैजानु हुनेछ। परमेश्वरले अब्राहाम, इसहाक र याकूबलाई

दिन्छु भनी प्रतिज्ञा गर्नु भएको भूमिमा तिमीहरूलाई लैजानु हुनेछ।”

२५तब यूसुफले मानिसहरूलाई एउटा प्रतिज्ञा गर्नु लगाए। उनले भने, “जब परमेश्वरले तिमीहरूलाई त्यो नयाँ भूमिमा लानु हुनेछ त्यस बेला मेरा अस्थिहरू तिमीहरूसित लिएर जानेछौं भनी प्रतिज्ञा गर।”

२६यूसुफ जब एक सय दश वर्ष पुगेपछि तिनको मृत्यु भयो। अन्तिम संस्कारको निम्ति वैद्यहरूले तिनको लाश तयार पारे अनि तिनको शरीरलाई मिश्रमा एउटा कफीनमा राखे।

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>